

Ang Madaugong Panaw ni Kristohanon

Ang Sinugdanan sa Tanan

Sa paglatagaw nako sa kamingawan niining kalibotan, nakaabot ako sa usa ka lugar diin may usa ka langob ug didto ko naghigda aron sa pagkatulog. Samtang nagakatulog ako, nagdamgo ako, ug kining mga mosunud mao'y akong nakit-an.

Diha sa akong damgo nakakita ako ug tawo nga gisi-gisi ang iyang senina. Mitalikod siya sa iyang balay ug naa siya'y libro sa iyang kamot ug diha sa iyang likod naa siya'y gipas-an nga dako ug bug-at. Sa akong pagtan-aw, giabri niya ang libro ug gibasa niya. Samtang nagbasa siya, nagsugod siya sa paghilak ug sa pagkurog. Sa dili na niya mapugnan ang iyang kaguol misinggit siya sa kusog nga tingog “Unsay akong buhaton?”

Sa maong kahimtang mipauli siya ug naningkamot sa pagpugong sa iyang gibati aron dili mahasol ang iyang asawa ug mga anak, apan dili niya mapugngan kay misamot hinuon ang iyang gibati. Busa giingnan niya sila sa iyang gihuna-huna. Ingon niya “Minahal kong asawa ug kamo nga mga anak nako, nahasol ako pag-ayo tungod sa bug-at nakong gipas-an. Ug dugang pa, nadawat nako ang siguradong balita nga kining atong gipuy-an nga siyudad pagasunogon pinaagi sa kalayo gikan sa langit. Ug kitang tanan maangin niining kuyaw nga katalagman gawas lamang kong kita makaikyay (sa paagi nga dili pa nako makit-an), aron maluwas kita.” Sa pagkadungog niini sa iyang pamilya natingala sila pag-ayo; dili tungod kay gituohan nila ang iyang giingon, kon dili tungod kay abi nila nga nawala siya sa maayong panghuna-huna; busa tungod kay gabii na, midali sila sa pagpahimutang kaniya sa iyang higdaan, kay abi nila nga basig mamaayo siya pinaagi sa pagtulog. Apan misamot hinuon ang iyang gibati sa gabii, diin wala siya makatulog kondili namalandong siya ug gihilak niya ang iyang gikabalak-an. Busa sa pagkabuntag pagbangon nila, nangutana ang iyang pamilya kong kumusta na siya. Mitubag ang tawo nga misamot ug kagrabe. Nagsugod ang tawo sa pag-istorya pag usab apan midumili na ang iyang asawa ug mga anak sa pagpaminaw kaniya. Gisulayan nila sa pagwagtang ang gibati sa tawo pinaagi sa pagbadlong. Usahay isog ang ilang pagsulti. Usahay gibugal-bugalan nila siya. Usahay gipasagdan lang nila.

Tungod niini mitago na lamang ang tawo sa iyang kwarto aron sa pag-ampo alang kanila, ug aron sa pagpamalandong sa iyang buhaton. Usahay nag-inusara siya sa paglakawlakaw sa mga kaumahan, usahay nagabasa, usahay usab naga-ampo. Mao kini ang iyang kinabuhi sa pipila ka adlaw.

Nag-istorya ang Tawo kang Magsasangyaw

Unya, miabot ang panahon nga nakit-an nako siya nga naglatagaw sa mga

kaumahan, ug nga nagbasa siya sumala sa iyang nabatasan. Nahasol siya pag-ayo, ug sa iyang pagbasa misinggit siya pag-usab “Unsay akong buhaton aron maluwag?” Milingi siya sa wala ug sa tuo nga murag gusto siya modagan apan mibarog usa siya kay wala siya makahibalo kon asa siya padulong. Samtang nagatindog siya didto, nakita nako nga naay tawo nga miduol kaniya nga ginganlag Magsasangyaw. *Nangutana si Magsasangyaw kaniya* “Nganong mihilak ka?”

Mitubag ang tawo “Sir, nasabtan nako pinaagi sa akong pagbasa niining libro nga mamatay ko, ug human niana moatubang ko sa paghukom. Dili ko gusto mamatay, ug wala koy mahimo kong pagahukman ako.”

Nag-ingon si Magsasangyaw “Nganong dili ka gustong mamatay nga napuno man sa kadaotan kining kalibotan?”

Mitubag ang tawo “Oo, kay bug-at kining akong gipas-an ug sa dihang mamatay ako makaadto ako sa ilalom ngadto sa kalayo, ug sa pag-atubang nako sa Dios patyon ako niya, ug kana ang nakapabug-at sa akong kasing-kasing.”

Unya nag-ingon si Magsasangyaw “Kung mao kana, nganong nagtindog-tindog ka lang dinhi?”

Mitubag ang tawo “Kay wala ko kabalo, Sir, kong asa ko moadto.”

Unya mikuha si Magsasangyaw ug linukut nga basahon ug gihatag niya sa tawo. Nahisulat sa basahon ang mga pulong “Pahilayo sa umaabot nga silot.”

Gibasa kini sa tawo unya mitutok siya kang Magsasangyaw ug nangutana “Asa ako moadto?” Unya mitudlo si Magsasangyaw sa iyang kamot sa layo ug nangutana siya “Makita ba nimo kadtong gamayng ganghaan?”

Mitubag ang tawo “Dili nako makita, Sir.” *Unya nangutana si Magsasangyaw* “Makita ba nimo kadtong suga nga misiga?” *Mitubag ang tawo* “Oo, murag makita nako.” *Mipadayon si Magsasangyaw sa pag-ingon* “Sige, paglakaw kanunay uban sa pagtutok nianang suga, unya makita nimo ang ganghaan. Kung moabot ka sa ganghaan pagpanuktuk, ug maabli ang ganghaan alang nimo, ug masultihan ka sa imong buhaton.”

Unya, nakita nako sa akong damgo nga nagsugod ang tawo sa pagdagan. Sa wala pa siya makalayo kaayo sa iyang balay nakit-an siya sa iyang asawa ug mga anak nga nagdagan. Nagtawag sila kaniya sa pagbalik, apan gisampungang sa tawo ang iyang mga dalunggan ug nagpadayon siya pagdagan nga nagasinggit “Kinabuhi! Kinabuhi! Kinabuhi nga walay katapusan!” Wala siya molingi ug mikagiy siya padulong sa tunga sa halapad nga patag.

Nagsugod ang Paglakaw

Unya, nakita nako sa akong damgo nga nagsugod ang tawo sa pagdagan. Sa wala pa siya makalayo kaayo sa iyang balay nakit-an siya sa iyang asawa ug mga anak nga nagdagan. Nagtawag sila kaniya sa pagbalik, apan gisampungang sa tawo ang iyang mga dalunggan ug nagpadayon siya pagdagan nga nagasinggit “Kinabuhi! Kinabuhi! Kinabuhi nga walay katapusan!” Wala siya molingi ug mikagiy siya padulong sa tunga sa halapad nga patag.

Migawas ang mga silingan niya aron sa pagtan-aw kaniya nga nagdagan. Ang uban kanila nagbugal-bugal kaniya, ang uban naghagit kaniya sa pagbalik. Duha kanila ang migukod kaniya aron sa pagpugos pagbalik. Ang ngalan sa mga naggukod mao si Gahion, ug Huyang. Karon, layo-layo na ang tawo apan kusog ang ilang dagan sa paggukod kaniya ug sa wala madugay naapsan nila.

Nangutana ang tawo kanila “Unsay inyong tuyo kanako mga higala?”

Mitubag sila “Aron sa pagkombinsi nimo sa pagbalik uban kanamo.”

Apan mitubag ang tawo “Dili kana mahimo mga igsoon. Nagpuyo kamo sa Magun-ob nga Siyudad diin ako pud natawo. Husto gayud ang ngalan sa lugar kay mamatay kamo didto ug moadto kamo sa ilalom sa lubnganan ngadto sa dapit diin nagasilaob ang kalayo. Mas maayo pa mga silingan nako kong mokuyog na lang kamo kanako.”

Nag-ingon si Gahion “Unsa! Biyaan namo ang among mga higala ug mga kalipay?”

Mitubag si Kristohanon (Oo, kay mao kana ang ngalan sa tawo), “Oo, kay dili ikatandi ang tanan nga inyong mabiyaan bisan sa kinagamyang bahin sa kaayohan nga akong padulngan. Mokuyog ta ug makuptan pud ninyo kanang kaayohan uban nako, kay adunay igo sa tanan didto ug sobra pa. Pag-uban kanako ug makit-an ninyo.”

Nangutana si Gahion “Unsa diay kining mga kaayohan nga imong pangitaon nga gibiyaan man nimo ang tanan nga anaa sa kalibotan aron sa pagkuha?”

Mitubag si Kristohanon “Nangita ko ug katigayonan nga dili madunot, dili mamansahan ug nga dili mahanaw. Naa na daan didto sa langit ug dili maunsa. Andam na para sa hustong adlaw nga ihatag ngadto sa tanan nga nangita niana pag-ayo. Basaha ninyo diri sa akong libro kong gusto mo.”

Nag-ingon si Gahion “Hilum diha! Ilabay kanang libroha. Unsa? Mokuyog ka namo pag-uli o dili?”

Mitubag si Kristohanon “Dili. Dili gayud kay sumala sa giingon, nagsugod na ko sa pagdaru ug dili nako undangon hangtod mahuman.”

Unya milingi si Gahion sa iyang kauban ug miingon “Adto na ta, igsoong Huyang, mopauli na lang ta ug pasagdan nato siya. Daghang mga tawo karon nga sama niya nga kong magsugod na sila sa pagtuo nga husto ang ilang gituohan, abi nila nga dako ang ilang kahibalo bisan kong sultihan sila ug maayo sa pito ka tawo sa ilang mga sayop.”

Apan mitubag si Huyang “Ayaw pagbugal-bugal. Kung tinuod ang mga gisulti ni Igsoon Kristohanon, nan mas maayo ang mga butang nga iyang gipangandoy kay sa ato, ug murag gusto kong mouban kaniya”

Mitubag si Gahion “Unsa? Nia na sa'y laing buang? Tuhui ako ug mouli ta. Kinsay nasayud kong asa ka dal-on niining tawo nga may sakit sa utok? Pagbalik. Pag-uli ug magmaalamon ka.”

Nag-ingon si Kristohanon “Hinunoa, silingang Huyang, magmaalamon ka kong mokuyog ka kanako. Makuha nimo ang giingon nako nga maayo, ug daghan pang uban. Kung dili ka motuo kanako, basaha kining libro, kay tinuod ang tanan nga nahisulat dinhi, ug gipamatud-an ang gisulat pinaagi sa dugo sa nagpasulat niini.”

Miingon si Huyang “Murag, igsoon Gahion, nakadesisyon na ko sa pag-uban niining maayong tawo, ug makigsandurot kaniya bisan unsay modangat kanamo. Apan, igsoon Kristohanon, kabalo ka ba kong asa ang dalan padulong niining maayong lugar?”

Mitubag si Kristohanon “Giingnan ako sa usa ka tawo nga ginganlag Magsasangyaw nga mopaspas ko padulong sa usa ka gamayng ganghaan didto sa unahan nato, ug didto masulitihan kita mahitungod sa dalan.”

Miingon si Huyang “Sige, maayong silingan, tara na!” Ug nanglakaw silang duha.

Miingon si Gahion “Mouli na ko. Dili ko mouban ug mga buang-buang nga mga tawo.”

Mikuyog si Huyang kang Kristohanon

Unya diha sa akong damgo nakita nako nga sa paghawa na ni Gahion, nagkuyog si Kristohanon ug si Huyang nga nag-istoryahanay diha sa patag. Ingon niini ang pagsugod sa ilang istorya. *Nangutana si Kristohanon* “Kumusta ka na, igsoon Huyang? Nalipay ko nga nagdesisyon ka sa pag-uban nako. Bisan si Gahion unta kong nabati niya ang akong gibati mahitungod sa mga makahahadlok nga umaabot nga butang, wala siya unta nagdali ug talikod kanato.”

Nag-ingon si Huyang “Bitaw. Sige, sultih ko karon kong unsa pa ang mga maayo nga anaa sa atong padulngan.”

Mitubag si Kristohanon “Lisud kaayo ang paglitok mahitungod nianang mga butanga nga anaa sa akong huna-huna, apan mas maayo siguro kong basahon nako ang nahisulat niining libroha aron masayud ka.”

Nangutana si Huyang “Sigurado ka nga tinuod ang gisulat nianang libro?”

Mitubag si Kristohanon “Oo lagi, kay dili mamakak ang naghimo niini.”

Nag-ingon si Huyang “Maayo kana. Unsa diay ang mga butang?”

Mitubag si Kristohanon “Naay gingharian nga walay kinutoban nga mapuy-an, ug hatagan kita ug kinabuhi nga walay katapusan aron makapuyo kita nianang gingharian hangtod sa kahangtoran.”

Nag-ingon si Huyang “Maayo. Unsa pa?”

Mitubag si Kristohanon “Naay mga korona sa himaya nga ihatag kanato, ug mga senina nga masilaw sama sa kahayag sa adlaw diha sa langit.”

Nag-ingon si Huyang “Maayo kana paminawon. Unsa pa?”

Mitubag si Kristohanon “Wala nay paghilak didto ni kaguol, oo kay pahiran ang mga luha sa atong mga mata sa tag-iya nianang dapita.”

Nangutana si Huyang “Ug kinsay atong mga kauban didto?”

Mitubag si Kristohanon “Didto may mga langitnong binuhat nga mga Serapin ug mga Kerubin nga masulaw kaayo. Didto pud may linibo nga mga tawo nga nakauna kanato; walay bisan usa kanila nga mapintas, kondili mahigugmaon ug balaan silang tanan. Ang tanan didto molakaw sa atubangan sa pagtan-aw sa Dios, ug mobarog sa presensya niya hangtod sa kahangtoran. Didto makita nato ang mga anciano nga nagsuot sa ilang bulawanong korona. Makita nato ang mga balaan nga nagatugtog sa ilang mga alpa. Didto makita nato ang mga tawo nga gitigbas, gisunog, gikaon sa mga mananap ug gilunod sa dagat tungod sa ilang gugma ngadto sa Ginoo, ug makita nato sila nga maayo na ug lawas ug dili na mamatay pag-usab.

Nag-ingon si Huyang “Maanindot kaayo paminawon kining tanan alang nako, apan maangkon ba kaha nato kining tanan? Unsaon nato aron makaambit kita niana?”

Mitubag si Kristohanon “Gipasulat sa Ginoo nianang dapita dinhi sa libro nga ihatag gayud niya kadtong tanan sa walay bayad ngadto sa mga tawo nga mangita kaniya sa kinasing-kasing.

Nag-ingon si Huyang “Maayo kaayo. Nalipay ko sa pagkadungog nianang tanan. Sige magpaspas ta aron dali nato maangkon.”

Mitubag si Kristohanon “Dili ko makapaspas kaayo tungod niing bug-at nga akong gipas-an.”

Ang Dapit nga Huyong-huyong nga Makapawala ug Kadasig

Unya, nakita nako sa akong damgo nga sa ilang pag-istoryahanay nakaabot sila sa usa ka dapit sa kamunoy sa taliwala sa patag, ug tungod kay wala sila makabantay, sa kalit naunlod silang duha sa lapok. Ang ngalan sa dapit mao ang Kamunoy nga makapawala ug Kadasig. Busa didto sila nagalubug sa taud-taud ug nahugawan sila pag-ayo. Unya si Kristohanon, tungod sa bug-at nga iyang gipas-an, nagsugod siya sa pagkalunod diha sa lapok.

Unya nangutana si Huyang “Igsoong Kristohanon, asa ka?”

Mitubag si Kristohanon “Sa pagkatinuod, wala ko kahibalo kong hain ako.”

Unya, nasuko si Huyang, ug nag-ingon siya sa iyang kauban “Mao ba kini ang kalipay nga imong giingon kanako? Kung mao kini ang nahitabo kanato sa sinugdanan pa lang sa atong paglakaw, unsa pa kaha didto sa unahan, sa dili pa kita makaabot? Kung makalingkawas ko niini, ikaw na lang ang mopadayon didto. Ikaw ang moangkon sa akong bahin didto.” Ug sa pag-ingon niya niana, nanlimbasog siya pag-ayo ug nakagawas siya sa lapok, ug mipauli sa ilaha, ug wala na siya makita ni Kristohanon.

Sa pag-uli ni Huyang, gibisitahan siya sa iyang mga silingan. Ang uban kanila nag-ingon kaniya nga maalamon siya kay mipauli siya. Nag-ingon ang uban nga buang siya kay nag-uban siya ni Kristohanon. Ug giingnan siya sa uban pa nga talawan siya kay nagsugod siya sa paglakaw apan sa gamay lang nga problema miatras siya. Busa, nagtagu-tago lang si Huyang hangtod nga mibalik ang pagbugal-bugal sa mga tawo ngadto kang Kristohanon. Ug diha lang kutob ang atong istorya mahitungod kang Huyang.

Busa, nahibilin si Kristohanon sa lapok nga nag-inusara. Nagsige siya ug paningkamot aron sa paglatas sa lapokon aron makapadayon siya unta padulong sa ganghaan, apan tungod sa kabug-at sa iyang gipas-an wala siya makagawas. Apan diha sa akong damgo nakita nako nga may usa ka tawo nga miduol kang Kristohanon. Ang ngalan sa tawo mao si Tabang. Nangutana si Tabang kang Kristohanon “Nganong nia ka diri?”

Mitubag si Kristohanon “Sir, gisultihan ako ni Magsasangyaw nga mo-agi ko diri aron sa pag-adto niadtong ganghaan aron makalingkawas ako sa umaabot nga silot.

Sa nagpadulong ko didto, naunlod ko diri.”

Nangutana si Tabang “Nganong wala ka mangita sa mga tamakanan?”

Mitubag si Kristohanon “Tungod sa akong kahadlok sa silot nagdali-dali ko nga wala ko makabantay sa akong gitamakan. Busa naunlod ko.”

Nag-ingon si Tabang “Ituy-od ang imong kamot.” Busa gituy-od ni Kristohanon ang iyang kamot ug gibira siya ni Tabang aron sa pagtindog sa gahi nga yuta, ug nag-ingon si Tabang “Padayon.”

Nangutana si Kristohanon kang Tabang “Kung mao kini ang dalan gikan sa Magun-ob nga Siyudad padulong sa ganghaan, nganong wala pa mamaayo ang dalan aron ang magpadulong didto dili maunlod sa lapok?”

Mitubag si Tabang “Dili mamaayo kining lapokon. Kining lapok naggikan sa kahibalo sa sala. Kung makahibalo ang tawo nga nakasala diay siya ug masilutan siya, magsugod diha kaniya ang tanang matang sa mga kahadlok, mga kabalaka ug pagduha-duha, ug moagay kanang tanan diri nga matigum niining dapit sa Kamunoy nga Makapawala sa Kadasig. Nangingkamot ang mga Pangulo niining kalibotan sa pag-ayo niini sulod sa duha na ka libo ka tuig. Daghan kaayo ang ilang mga laraw aron mawala kining lapok, ug abi nila nga dili gayud mapalpak ang ilang mga plano, apan walay isa kanila nga nakaayo niini. Ug sa pagkatinuod, wala sila'y mahimo pinaagi lamang sa tawhanong pagpaningkamot. Gipahimutang sa Ginoo nga may mga gahi nga tamakanan nga bato nga makalatas sa lapokan, apan tungod sa mga lapok ug sa mga bagyo nga moagi diri, daghang tawo ang naglakaw unta sa mga bato apan naunlod sila sa lapok sama nimo. Apan maayo ang yuta diha sa tabok.”

Mitubag si Kristohanon “Ah diay. Salamat, Nong.”

Si Kalibotanong-Kaalam

Karon, nagpadayon si Kristohanon sa paglakaw nga nag-inusara. Didto sa layo, nakita ni Kristohanon nga naay tawo nga naglakaw sa laing dalan, ug nahitabo nga sa pagduol nila nagtagbo ang ilang mga dalan. Ang ngalan sa tawo mao si Kalibotanong-Kaalam nga nagpuyo sa lungsod sa Unudnong Paagi (nga duol sa Magun-ob nga Siyudad). Nakadungog si Kalibotanong-Kaalam mahitungod sa paglakaw ni Kristohanon kay mikaylap na ang istorya mahitungod ni Kristohanon. Busa nag-ingon si Kalibotanong-Kaalam kang Kristohanon “Kumusta? Asa ka paingon nga murag gibug-atan ka?”

Mitubag si Kristohanon “Mao lagi, gibug-atan kaayo ako sa akong gipas-an.

Nangutana ka kong asa ko padulong; moadto ko didto sa ganghaan sa unahan, kay didto daw masulthian ako sa paagi aron mawala kining bug-at kanako.”

Nangutana si Kalibotanong-Kaalam “Naa ka bay asawa ug mga anak?”

Mitubag si Kristohanon “Oo naa, pero tungod niining bug-at nga akong gipas-an dili na ko malipay sa pag-uban-uban kanila ug murag wala na sila'y bili kanako.”

Nangutana pa si Kalibotanong-Kaalam “Maminaw ka ba kong hatagan ta ka ug maayong tambag?”

Mitubag si Kristohanon “Kung maayo ang imong tambag maminaw ko kay gikinahanglan g’yud nako ang maayong tambag.”

Nag-ingon si Kalibotanong-Kaalam “Ang akong tambag kanimo mao nga hubara pagdali kining bug-at nga nakahikot kanimo. Dili ka mahimutang sa maayong kahimutang hangtod nga mahanaw kana. Dili pud ka makabati sa kaayohan sa mga gasa nga gihatag sa Dios kanimo samtang naa pa ang imong gipas-an.”

Mitubag si Kristohanon “Mao gayud kana ang akong gusto. Mawala unta kining bug-at, apan sa bisan unsang paningkamot nako dili nako mahubad, ug wala sad tawo sa among dapit nga makahibalo kong unsaon pagtanggap niini. Mao kana nga milakaw ko diri, sama sa akong giingon aron makuha kining bug-at.”

Nangutana si Kalibotanong-Kaalam “Kinsay nag-ingon kanimo nga diri ka moagi aron sa pagkuha sa imong gipas-an?”

Mitubag si Kristohanon “Naay usa ka maayo nga tawo nga mitungha kanako. Ang iyang ngalan mao si Magsasangyaw.”

Mitubag si Kalibotanong-Kaalam “Ayay ka! Matinunglo unta siya tungod sa iyang tambag! Delikado kaayo ang dalan nga iyang gitudlo kanimo. Kung mopadayon ka niining dalan makaagi ka ug kakapoy, kasakit, kagutom, mga kakuyaw, mga kawalad-on, mga away, mga leon, mga dragon, mga kalisud, kangitngit, ug sa katapusan kamatayon! Bisan karon makita nako pinaagi sa hugaw sa imong senina nga nakaagi ka na sa dapit sa Huyong-huyong nga Makapawala ug Kadasig, ug madungog ko sa imong tingog nga naa nay kaguol. Nganong mituo ka man sa tawo nga wala nimo mailhi?

Mitubag si Kristohanon “Oo bitaw, apan mas grabe kining akong gipas-an kay sa tanang kalisud nga imong giingon. Walay kaso kanako kong unsay akong dangatan sa dalan aron lamang makalingkawas ko niining mabug-at nga akong gipas-an.”

Nangutana si Kalibotanong-Kaalam “Kanus-a ka nagsugod sa pagpas-an niana?”

Mitubag si Kristohanon “Nagsugod kini sa pagbasa nako niining libro nga naa sa akong kamot ug nasabtan nako ang kadako sa akong mga sala.”

Nag-ingon si Kalibotanong-Kaalam “Mao diay. Sama ka sa uban pang huyang nga mga tawo. Misulay ka sa pagsabot sa labaw pa sa imong makaya ug nabuang ka. Delikado kanang libroha para sa mga linghod sa pagsabot. Kung magpaminaw ka lang unta sa ako, dali masulbad ang imong problema ug makapuyo ka sa hayahay.”

Mitubag si Kristohanon “Sir, sultihi ko nianang sikretoha.”

Nag-ingon si Kalibotanong-Kaalam “Didto lang niadtong barangay nga ginganla’g Maayong Batasan, may nagpuyo nga tawo nga ginganla’g Balaodnon. Maayo siya nga tawo ug may dakong kahibalo sa pagtangtang ug mga bug-at sama anang imoha, ug naa sad siya’y tambal alang sa mga may kabalaka nga makabuang.

Daghang mga tawo ang iyang gitabangan. Ug kong masolbad na niya ang imong problema ug kong dili ka gustong mopauli sa inyoha (ug maayo pang dili ka gayud mobalik didto) mahimo kang makatawag sa imong asawa ug mga anak unya makapuyo kamo sa usa ka balay nga naa didto. Maabangan ninyo ug barato.

Daghang maayong pagkaon didto, ug mamaayo ang inyong pagpuyo uban sa mga

maayong tawo didto.”

Namalandong si Kristohanon kong unsay iyang buhaton, pero sa kadugayan naghuna-huna siya nga kong tinuod ang giingon ni Kalibotanong Kaalam mas maayo pa kong tumanon niya ang iyang tambag. Busa nangutana siya “Hain ang dalan padulong sa balay niining maayong tawo?”

Mitubag si Kalibotanong-Kaalam “Makita ba nimo kadtong bukid?”

Mitubag si Kristohanon “Oo sir. Tataw kaayo.”

Nag-ingon si Kalibotanong-Kaalam “Agi ka nianang bukid. Ang unang balay nga imong makit-an mao ang iyang balay. Mga usa lang ka kilometro gikan diri.”

Busa miliko na si Kristohanon gikan sa iyang dalan ug nagpadulong na sa balay ni Balaodnon aron sa pagpakitabang. Apan sa pag-abot ni Kristohanon sa tiilan sa bukid, habog diay ang bukid ug lisud ang dalan. Ibabaw sa dalan may daghang dagkong mga bato nga murag hapit na maligid, ug nahadlok si Kristohanon nga maligiran siya didto. Ug labot pa, diha sa daplin sa dalan naay nakita niya nga kalayo nga nagdilaab. Murag misamot ug kabug-at ang iyang gipas-an. Nangurog si Kristohanon sa kahadlok ug nagbasul siya sa iyang gibuhat. Mao gayud ang mahitabo sa tawo nga magpaminaw sa tambag ni Kalibotanong-Kaalam.

Sa didto siya nagtindog, nakita niya si Magsasangyaw nga miduol na sad sa iyaha. Naulaw siya pag-ayo sa pagkakita niya kang Magsasangyaw, labi na kay murag naay kasuko sa nawong ni Magsasangyaw.

Nangutana si Magsasangyaw “Nag-unsang ka diri Kristohanon?”

Wala motubag si Kristohanon tungod sa iyang kaulaw. Busa mipadayon si Magsasangyaw sa pagpangutana “Dili ba ikaw ang tawo nga akong nakita sa gawas sa Magun-ob nga Siyudad nga naghilak?”

Mitubag si Kristohanon “Oo sir, ako kadtong maong tawo.”

Nangutana si Magsasangyaw “Wala ba ko magtudlo kanimo sa dalan padulong sa gamayng ganghaan?”

Mitubag si Kristohanon “Oo sir, gitudloan ko nimo.”

Nangutana si Magsasangyaw “Kung mao kana, nganong dali ka man nagsimang sa dalan? Layo na ni sa dalan.”

Mitubag si Kristohanon “Naay natagboan nako nga tawo nga nag-ingon kanako nga moadto ko niadtong barangay ug makita nako ang usa ka tawo nga makatangtang niining bug-at nga akong gipas-an.”

Nangutana si Magsasangyaw “Kinsa diay ang imong gikaistorya nga tawo?”

Mitubag si Kristohanon “Wala ko kabalo sa iyang ngalan, pero murag maayo siyang tawo tan-awon. Nag-istorya siya kanako hangtod nga miuyon ko sa iyang tambag ug mianhi ko, apan sa pagkakita nako niining lisud nga dalan mihunong ko tungod sa kahadlok.”

Nag-ingon si Magsasangyaw “Sige. Paminaw usa, ug sultihan ta ka sa pulong sa Dios. Nasulat diha sa kasulatan “Ayaw pagsukol sa pulong sa Dios.” Ug sa lain pang kasulatan nahisulat “Ang matarong nga tawo magkinabuhi pinaagi sa pagtuo, apan kong may tawo nga motalikod sa akong dalan dili na ko malipay kaniya,

ingon sa Dios.” Ikaw ang tawo nga nagsukol sa Dios ug mitalikod sa hustong dalan.”

Nagkurog si Kristohanon ug mihapa ug naghilak nga nag-ingon “Ayaw! Patay na ko. Silotan na ko sa Dios.” Apan gituy-od ni Magsasangyaw ang iyang kamot ug gipatindog niya ug balik si Kristohanon nga nag-ingon “Ayaw’g kabalaka, kay bisan unsang matang sa sala mapasaylo kong hinulsulan. Pagtuo lamang.”

Nagpadayon si Magsasangyaw sa pag-ingon “Kuyaw kaayo ang tawo nga imong gikahimamat. Ang ngalan niya mao si Kalibotanong-Kaalam ug husto ang iyang ngalan kay diri lang kutob sa kalibotan ang iyang kaalam. Daotan kaayo ang iyang gisulti kanimo kay gipasimang ka niya sa hustong dalan, gihatagan ka niya ug daotang panghuna-huna mahitungod sa dalan nga padulong sa Krus, ug sa ikatulo ang dalan nga iyang gitudlo kanimo mao ang dalan padulong sa kamatayon. Walay tawo nga maluwas pinaagi sa pagtuman sa Balaod. Dili makaluwas si Balaodnon sa iyang kaugalingon; abi nimo nga makaluwas pa siya sa uban?”

Naghilak na sad si Kristohanon kay kamatayon lang ang iyang gipaabot. Nagbasul siya nga natagboan niya si Kalibotanong-Kaalam, ug nagbasul siya nga nagpaminaw siya sa tambag. Nganong gipatigbabaw niya ang kaalam nga gikan lang sa kalibotan kay sa kaalam nga naggikan sa langit? Nangutana si Kristohanon kang Magsasangyaw “Unsay imong ikasulti, sir? Naa pa bay paglaum nako? Makaadto pa ba ko sa ganghaan? Basin dili na ako pasudlon nila sa ganghaan? Nagbasul ko nga nagpaminaw sa tambag niadtong tawo, apan mapasaylo pa ba ako?”

Mitubag si Magsasangyaw “Dako ang imong sala, apan makasulod pa ka kay dako ang kaluoy sa nagbantay nianang ganghaan. Pero pagbantay nga dili na ka mosimang sa hustong dalan pag-usab.”

Busa, nanamilit na sad si Kristohanon kang Magsasangyaw ug nagsugod siya pagbalik sa hustong dalan. Nagpaspas siya ug wala siya moliko sa wala o sa tuo. Wala siya nakigistorya kang bisan kinsa hangtod nga nakabalik siya sa hustong dalan. Unya nagpadayon siya sa dalan padulong sa ganghaan hangtod sa kadugayan nakaabot siya didto.

Didto sa Ganghaan

Sa pag-abot ni Kristohanon didto sa Ganghaan nakita niya nga nahisulat ibabaw sa pultahan ang mga pulong “Ablihan ang pultahan alang kaniya nga manuktok.” Busa nagtuktok si Kristohanon nga nag-ingon diha sa iyang huna-huna “Makasulod ba kaha ko? Maablihan pa ba kaha ang pultahan alang nako nga nakasala ug nahisalaag sa dalan?”

Wala magdugay miabot ang tigbantay sa Ganghaan nga ginganlan’g Buotan. Nangutana si Buotan “Kinsa kana? Asa ka gikan ug asa ka padulong?”

Mitubag si Kristohanon “Nia ako usa ka makasasala nga gibug-atan sa akong gipas-an. Naggikan ko sa Magun-ob nga Siyudad ug magpadulong ko sa Siyudad sa Sion aron makalikay ko sa umaabot nga Silot. Gisultihan ako nga kining

Ganghaan mao ang dalan padulong didto ug mangutana ko kanimo, Sir, kong buot ka sa pagpasulod kanako?”

Mitubag si Buotan “Buot ko sa tibuok nakong kasing-kasing nga mosulod ka.” Sa ingon, giabli niya ang pultahan. Sa paglangan-langan gamay ni Kristohanon, gibira siya ni Buotan sa pagsulod. Nangutana si Kristohanon kaniya kong nganong gibira siya pagsulod, ug mitubag si Buotan “Diha lang sa duol, naay usa ka lig-on nga bantayanan nga gipanag-iya sa usa ka sulugoon ni Satanas. Nagbantay siya uban sa iyang mga kaubang mga demonyo kong may tawo nga mosulod unta niining ganghaan. Kung naa, paningkamoton nila sa pagpana pagpatay nianang tawo aron dili siya makasulod diri.”

Mitubag si Kristohanon “Delikado diay! Salamat sa Dios kay nakasulod na ko. Abi nako nga dili ko pasudlon nimo kay nakasala ko, ug nahisalaag ko sa dalan pagpadulong dinhi.” Apan *mitubag si Buotan* “Dili nako isalikway si bisan kinsa nga moanhi, bisan unsa ang iyang gibuhat kaniadto. Oo, kay nag-ingon si Jesus “Ang moduol kanako dili ko gayud isalikway.” Karon mag-uban ta sa makadali ug tudloan ta ka sa hustong dalan. Makita ba nimo kadtong masigpit nga dalan sa atubangan nimo? Kana ang imong dalan. Gihimo kining dalan sa mga katigulangan nato sama kang Abraham, kang Jacob ug kang Isaac, ug sa mga propeta, ug ni Kristo ug ang iyang mga apostoles. Tul-id kaayo kining dalan nga dili moliku gayud, ug mao gayud kana ang imong pagalaktan.”

Nangutana si Kristohanon “Wala ba kaha’y ubang dalan nga mosimang niining dalan aron mawala ko?”

Mitubag si Buotan “Oo, daghan ang mga dalan nga motagbo niining dalan, mocurbada sila ug luag. Apan mailhan nimo ang saktong dalan kanunay, kay mao lang ang tul-id ug masigpit nga dalan.”

Nangutana pa si Kristohanon “Makatabang ka ba kanako sa pagtangtang niining bug-at nga akong gipas-an?” Kay gipas-an pa gihapon ni Kristohanon ang bug-at nga dala ug dili niya mahubad.

Mitubag si Buotan “Pasagdi lang usa kanang bug-at nga imong gipas-an. Kung moabot ka sa dapit sa kaluwasan mahulog kana sa iyang kaugalingon.”

Busa nakita nako nga nagsugod na si Kristohanon sa paglakaw. *Nag-ingon si Buotan kaniya* “Padayon lang. Dili man layo niining dapit makaabot ka sa usa ka balay diin nagpuyo si Maghuhubad. Pagtuktuk sa iyang balay ug daghan ang iyang ipakita kanimo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Sige, salamat Nong.”

Nag-ingon si Buotan “Pag-ayo-ayo. Tabangan ka unta sa Dios aron dali ka makaabot.”

Didto sa Balay ni Maghuhubad

Busa naglakaw si Kristohanon ug wala madugay miabot siya sa balay nga giingon ni Buotan. Nagtuktok siya sa pultahan, ug naay tawo nga mitubag kaniya.

Nangutana ang tawo kong unsay tuyo ni Kristohanon, ug mitubag siya nga usa siya

ka dumoduong ug giingnan siya ni Buotan nga maghapit dinhi aron masultihan siya sa mga maayong butang sa tagbalay diri. Busa miadto ang sulugoon sa pagtawag sa iyang agalon nga si Maghuhubad. Pag-abot ni Maghuhubad, nangutana na sad siya kong unsay tuyo ni Kristohanon. *Mitubag si Kristohanon* “Giingnan ako ni Buotan diha sa sinugdanan niingnan dalan nga mohapit ko diri aron makakita ko sa mga butang nga makatabang kanako sa akong paglakaw. Oo, kay naggikan ko sa Magun-ob nga Siyudad ug nagpadulong ko sa Bukid sa Sion.” Busa *nag-ingon si Maghuhubad* “Maayo. Pagsulod ug ipakita nako kanimo ang makatabang kanimo.” Giabli niya ang pultahan sa balay ug gidala niya si Kristohanon sa usa ka kwarto sa sulod.

Ang Litrato sa Nagsangyaw

Didto sa bongbong sa kwarto nakita ni Kristohanon nga adunay dako nga litrato. Diha sa litrato naay tawo nga mihangad sa langit. Ang kinaayohan nga libro anaa sa kamot sa tawo, ug diha sa iyang mga ngabil nahisulat ang mga balaod sa kamatuoran. Gitalikdan sa tawo ang kalibotan ug murag nagsangyaw siya sa mga tawo. Didto sa ibabaw gamay sa iyang ulo naay korona nga bulawan. *Nangutana si Kristohanon* “Unsay kahulogan niini?”

Mitubag si Maghuhubad “Tan-awa kining tawo. Ang iyang trabaho mao ang pagsulti sa kamatuoran ngadto sa mga tawo. Kanunay siya nagtutuk sa langit ug naghinumdom niini. Magabasa siya sa maayong libro ug ang iyang mga pulong kanunay nagagikan sa balaod sa kamatuoran. Gitalikdan niya ang kalibotan kay gihunahuna niya nga walay bili ang kaayohan niining kalibotan ug mas maayo ang pagtuman lamang sa kabubut-on sa iyang agalon. Didto sa ibabaw gamay sa iyang ulo naay korona nga bulawan kay nakahibalo ang tawo nga naay iyang mapa-abot nga ganti kong moabot siya sa gingharian sa langit. Kini ang akong gipakita kanimo una, kay ingon niini nga tawo ang imong paminawon. Ayaw gayud pagpaminaw sa tawo nga imong mahimamat sa dalan kong dili ingon niini ang iyang batasan. Daghan ang imong mahimamat nga mosulti nga ang ilang dalan husto, pero sa tinuod magpadulong sa kamatayon.”

Ang Kwarto sa Abog

Human niana, gidala ni Maghuhubad si Kristohanon ngadto sa usa ka kwarto nga hugaw kaayo sa abog kay wala gayud gilimpyuhan ug daghang mga katuigan. Unya nagsugo si Maghuhubad sa usa niya ka sulugoon sa pagsilhig niini. Pagsugod na sa sulugoon pagsilhig, nanglupad na ang abog nga hapit na malumos si Kristohanon. Unya nagsugo si Maghuhubad sa usa ka dalaga niya sa pagsabwag ug tubig ngadto sa salog. Gisablig-sabligan niya ang salog sa tubig, unya dali na kaayo gisilhigan ang salog kay dili na man mapadpad ang abog. Unya *nangutana si Kristohanon* “Unsay buot ipasabot niini?”

Mitubag si Maghuhubad “Kini ang hubad. Ang kwarto sama sa kasing-kasing sa usa ka tawo nga wala motuo sa Ginoo. Ang abog mao ang sala sa tawo gikan sa

iyang pagkatawo hangtod karon. Ang unang tawo nga nagsulay sa pagsilbig mao ang balaod apan ang nagsabwag sa tubig mao ang maayong balita. Nakita nimo nga sa pagsugod sa unang pagsilbig, wala malimpyo ang kwarto ug misamot ang problema hinuon kay namatikdan na ang abog hangtod nga hapit ka na malumos. Ingon niana ang tawo nga makadungog sa balaod. Dili makalimpyu ang balaod sa kasing-kasing sa tawo; hinunua mosamot ang problema sa tawo kay namatikdan na man ang kahugaw niya nga mao ang sala. Nakita pud nimo nga sa pagsablig-sablig ug tubig diha sa abog dali kaayo nalimpyuhan ang salog. Kana ang mahitabo sa usa ka tawo nga motuo sa maayong balita mahitungod sa atong Ginoo. Malimpyohan ang iyang kasing-kasing, ug dali siya makadaug sa sala, ug mahimo nga takus nga puloy-anan sa Himayaong Hari ang iyang kasing-kasing.

Si Dikahulat ug si Makahulat

Sunod niana, gidala na sad ni Maghuhubad si Kristohanon ngadto sa lain pa nga kwarto. Sa pagtan-aw ni Kristohanon dihay duha ka bata nga naglingkod sa kwarto. Ang ngalan sa usa ka bata mao si Dikahulat, ug ang ngalan sa iyang igsoon mao si Makahulat. Nagsige'g lihoka si Dikahulat kay murag naa siya'y dako nga gikahasulan apan si Makahulat hinuon nagalingkod lang nga malinawon ang iyang huna-huna.

Nangutana si Kristohanon “Nganong murag nahasul si Dikahulat?”

Mitubag si Maghuhubad “Nag-ingon ang ilang amahan nga kinahanglan sila maghulat ug usa pa ka tuig usa sila mahatagan ug mga kinaayohang butang. Gusto ni Dikahulat nga kuhaon niya karon dayon, apan si Makahulat hinuon, sama sa iyang ngalan, makahulat pa siya nga walay kabalaka.”

Karon sa akong pagtan-aw, nakita nako nga naay laing tawo nga nagdala ug dako nga sako ug gihatag niya kang Dikahulat. Napuno ang sako sa mga nindot nga dulaan. Nalipay si Dikahulat ug gibugal-bugalan niya si Makahulat kay siya lamang ang gihatagan ug wala kang Makahulat. Unya gikuha ni Dikahulat ang iyang mga dulaan ug naningkamot siya sa pagdula hangtod sa wala magdugay nabali ang uban, nabuak ang uban ug ang uban pa nangagisi, hangtod sa katapusan wala nay bili ang tanan ug mga basura na lang ang nabilin.

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang kahulogan niini?”

Mitubag si Maghuhubad “Mga sumbanan kining duha ka bata. Si Dikahulat mahisama sa mga tawo niining kalibotan, ug si Makahulat mahisama sa mga tawo nga lumulupyong sa umaabot pa nga kalibotan. Sama ni Dikahulat, gusto sa mga tawo niining kalibotan nga madawat nila ang tanang matang sa mga maayong butang samtang diri pa sila sa kalibotan. Walay bili diha sa ilang huna-huna ang madawat sa kaulahian kong may madawat nila (bisan gamay) karon pa nga adlaw. Apan sama sa imong nakita nga dali lang nausik ug gidaot ni Dikahulat ang tanang niyang madawat hangtod nga basura na lang ang nabilin mao pod ang mahitabo sa mga tawo nga diri lang kutob sa kalibotan ang ilang panan-aw.”

Nag-ingon si Kristohanon “Oo diay. Nakita ko karon nga mas maayo si Makahulat

kay naghulat pa siya sa mga kinaayohang mga butang, kay sa pagkadawat niya nianang mga butang, wala nay madawat si Dikahulat gawas sa basura lamang.”
Nag-ingon si Maghuhubad “Husto ka diha, ug labot pa niana, dali lang nadaot ang mga butang nga nadawat ni Dikahulat, apan ang mga butang nga madawat ni Makahulat dili madaot hangtod sa kahangtoran. Sa una, nagkatawa si Dikahulat kang Makahulat, apan sa ulahi si Makahulat hinuon ang magkatawa sa iyang igsoon kay ulahi siya nakadawat. Mahisama sa sambingay ni Ginoong Jesus mahitungod sa Datu ug ni Lasaru. Giingnan ang Datu “Samtang buhi ka pa, nadawat nimo ang tanang mga maayong butang, apan si Lasaru, kadaotan ang iyang nadawat, apan karon siya gihupay ug ikaw gisilutan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Sa ato pa, mas maayo kong dili nato kaibugan ang mga butang niining kalibotan, kong dili, hulaton pa nato ang umaabot.”

Mitubag si Maghuhubad “Sakto, kay nahisulat sa Biblia 'Lumalabay lang ang mga butang niining kalibotan, apan molungtad ang mga butang nga dili pa nato makita.’”

Ang Kalayo nga dili Mapalong

Human niana, diha sa akong damgo, nakita nako nga gidala ni Maghuhubad si Kristohanon ngadto sa dapit diin may kalayo nga nagsiga tapad sa usa ka pader. Unya, naay tawo nga sige'g yabo ug tubig ngadto sa kalayo, apan bisan niana, wala mapalong ang kalayo kon dili midako ug nagmainit hinuon.

Nangutana si Kristohanon “Unsa man diay kini?”

Mitubag si Maghuhubad “Kining kalayo nagsimbulo sa trabaho sa grasya sa Dios diha sa kasing-kasing sa tawo. Ang nagayabo ug tubig mao si Satanas nga naningkamot sa pagpalong sa trabaho sa Dios. Apan bisan naningkamot siya pag-ayo, dili mapalong ang kalayo. Ipakita nako kanimo karon kong nganong dili mamatay ang kalayo.” Ug sa pag-ingon ni Maghuhubad niana, gidala niya si Kristohanon ngadto sa pikas nga pader nga batuhon. Sa didto na sila, nakita ni Kristohanon nga naay lain pa nga tawo nga sa tagu nagbu-bo ug lana ngadto sa kalayo agi ug bangag sa pader aron dili makit-an sa tawo sa pikas.

Nangutana na sad si Kristohanon “Unsay pasabot niini?”

Mitubag si Maghuhubad “Kining tawo mao si Kristo. Nagsige siya'g bu-bo ug lana sa grasya niya ngadto sa kasing-kasing sa tawo aron dili maputol ang nasugdan niya nga trabaho. Bisag naningkamot si Satanas sa pagpalong sa kalayo, dili kini mapalong kay nagsige'g dugang si Kristo ug grasya niya aron magpabiling siga ang kalayo sa iyang grasya diha sa kasing-kasing sa iyang mga katawhan. Nakita pud nimo nga nagtago ang tawo sa pikas sa pader aron dili siya makit-an. Kini nagpasabot nga ang tawo nga gitintal sa yawa dili makakita kong nganong murag gitabangan siya ni Kristo ug dili siya kabalo kong asa gikan ang kusog niya sa pag-asdang sa tintasyon aron dili siya mapandol.”

Ang Talawan ug ang May Kaisog

Karon, gigunitan na sad ni Maghuhubad ang kamot ni Kristohanon, ug gidala niya ngadto sa usa ka nindot nga lugar diin may matahum nga palasyo. Nalipay pag-ayo si Kristohanon pagkakita niya niana. Unya nakita sad niya nga naay mga tawo nga naglakaw-lakaw sa sulod nga nagsuot ug bulawanong mga senina. *Nangutana si Kristohanon* “Makaduol ba ta?” busa gidala siya ni Maghuhubad sa pagduol sa pultahan nianang palasyo. Sa layo-layo pa gamay sa pultahan nakita ni Kristohanon nga naay panon sa mga tawo nga gusto unta mosulod apan dili sila makaako sa pagduol sa pultahan kay naay mga armadong mga tawo dapit sa pultahan nga nagagunit ug espada ug bunal ug mobabag kang bisan kinsa nga mosulay sa pagsulod. Nakita pud ni Kristohanon nga sa daplin naay gamay nga lamesa diin may usa ka tawo nga naglingkod nga naay bolpen ug notebook aron sa pagsulat unta sa mga ngalan sa mga tawo nga mosulay sa pagsulod. Nahibulong si Kristohanon pag-ayo kay walay tawo nga makaako sa pagsulod. Talawan diay ang tanan. Apan sa kadugayan naay usa ka tawo nga miduol sa lamesa ug giingnan niya ang tawo “Isulat ang akong ngalan, Sir, kay mosulod ko.” Unya gikuha niya ang iyang sundang, gisuot niya ang iyang panalipod sa ulo ug midagan siya paduol sa pultahan ug sa mga tawo nga may hinagiban. Naningkamot ang mga tawo sa pagbabag kaniya pinaagi sa pagtigbas ug pagbunal, apan naningkamot pud ang tawo sa pag-asdang kanila hangtod nga nasamaran niya ang tanan, ug nakapadayon siya pagduol sa pultahan bisan tuod nga nasamdan pud siya. Misulod ang tawo sa pultahan samtang nagakanta ang mga tawo sa palasyo nga nag-ingon “Sulod. Padayon. Gantihan ka sa usa ka ngalan nga dili mahanaw hangtod sa kahangtoran.” Unya gisul-oban siya sa mga pinakamatahum nga senina sama sa ilaha. *Nag-ingon si Kristohanon* “Murag nasabtan nako kining samingaya, kay nag-ingon ang balaang kasulatan nga walay talawan nga makasulod sa gingharian sa langit, kondili ang mopadayon lamang taliwala sa mga kalisud niining kalibotan.” *Nagpadayon si Kristohanon* “Igo na siguro ang imong gipakita kanako. Mopadayon na ko sa akong paglakaw.” *Apan mitubag si Maghuhubad* “Hulat lang gamay. Naa pa koy usa ka butang nga ipakita kanimo unya makalakaw ka na.”

Ang Damgo sa Tawo

Busa, gidala ni Maghuhubad si Kristohanon sa usa pa ka kwarto diin may tawo nga mibangon gikan sa iyang higdaanan, ug mikurog ang tawo. *Nangutana si Kristohanon* “Nganong nangurog ang tawo?” Busa gisultihan ni Maghuhubad ang tawo aron motubag siya sa pangutana ni Kristohanon. *Mitubag ang tawo* “Karon pa ko makamata gikan sa pagtulog. Nagdamgo ko ug kuyaw kaayo nga damgo. Diha sa akong damgo nakita nako nga nag-itom na pag-ayo ang langit ug nagdalugdog ug nagakilat sa makuyaw kaayo ug nahadlok ako. Unya nakita nako nga ang mga dag-um napadpad ug paspas kaayo ug naay nadungog nako nga kusog kaayong trompeta nga nagtingog unya may miabot nga isa ka panganud nga gilingkuran ug tawo. Giubanan siya sa linibu nga mga manulonda

nga nagadan-ag sama sa kalayo ug murag kalayo pud ang langit sa luyo niya. Nakadungog ko ug kusog kaayong tingog nga nag-ingon “Bangon na kamong mga namatay aron mahukman na kamo.” Ug sa pag-ingon niya niana, nangabuak ang mga bato, nanga-abli ang mga lubnganan ug mibangon ang tanang mga namatay. Ang uban kanila nalipay pag-ayo ug mihangad sila sa pagtan-aw sa tawo nga naglingkod didto sa panganud, apan ang uban kanila nangahadlok ug naningkamot sila sa pagtago ilalom sa mga bukid ug mga bato. Unya nagkuha ang tawo nga naglingkod sa panganud ug mga libro ug giablihan niya. Nag-ingon siya ngadto sa mga manulonda “Panguhaa ang mga sagbot, mga uhot ug mga dagami, ug ilabay ninyo sa linaw nga kalayo.” Ug sa pag-ingon niya niana diha sa atubangan nako mibuka ang yuta nga may bangag nga murag walay kinutoban. Gikan sa baba sa yuta naay aso ug kalayo nga mikaylab ug daghang makuyaw nga mga tingog ang akong nadungog. Nag-ingon usab ang tawo didto sa panganud ngadto sa mga manulonda “Panguhaa ang mga limgas nga uhay ug tigoma diha sa akong kamalig.” Sa pag-ingon niya niana, naay mga tawo nga gikuha sa mga anghel ug gidala ngadto sa langit, apan gibiyaan hinuon ako. Naningkamot ko sa pagtago, apan bisan asa ko nagpadulong, gibati nako nga mitutok gihapon ang mata sa tawo kanako. Nahinumduman nako ang tanan nakong daotang mga binuhatan, ug wala koy kalinaw sa akong kasing-kasing kay gihasol ako sa akong tanlag. Unya nakamata ko gikan sa akong pagkatulog.”

Nangutana si Kristohanon “Nganong nahadlok ka kaayo sa imong nakita?”

Mitubag ang nakatulog “Siyempre, kay abi nako nga miabot na ang adlaw sa paghukom sa kalibotan ug wala pa ko makaandam, ug labi na kay daghang tawo ang gikuha sa mga anghel apan ako gibiyaan. Labot pa, nga mibuka ang yuta diha sa atubangan nako nga padulong sa impyerno. Nahadlok pud ko kay nahinumduman nako ang tanan nakong mga sala, ug mitutok ang Maghuhukom kanako nga murag nasuko ang iyang nawong.”

Unya nag-ingon si Maghuhubad kang Kristohanon “Sige. Mahinumduman ba nimo kining tanan nga akong gipakita kanimo?”

Mitubag si Kristohanon “Oo, Sir, ug makatabang kining tanan kanako sa pagkahadlok sa Dios nga may paglaom.”

Nag-ingon si Maghuhubad “Maayo. Hinumdumi ang tanan ug makatabang kadto kanimo sa pagpadayon sa tul-id nga dalan.”

Unya naglamano si Maghuhubad kang Kristohanon ug nag-ingon “Sige. Maayong paglakaw. Ubanan ka unta kanunay sa Maghuhupay hangtod makaabot ka sa Siyudad sa Langit.”

Ug milakaw si Kristohanon nga nag-ingon “Salamat, Sir, sa tanan nga imong gipakita kanako.”

Diha sa Krus

Karon diha sa akong damgo nakita nako nga naglakaw si Kristohanon sa tul-id nga dalan nga gikoralan ug taas ug baga nga pader nga bato. Ginganlan ang pader ug

'Kaluwasan'. Midagan si Kristohanon niadtong dalana apan nalisdan pa siya tungod sa iyang gipas-an nga bug-at. Nagpadayon siya gikan sa patag hangtod subidahon na ang dalan. Diha sa taas sa bungtod naay nagtindog nga krus, ug sa ubos niana naay langob nga lubnganan. Sa pag-abot ni Kristohanon diha sa krus sa kalit lang natangtang ang gipas-an niya nga bug-at, nahulog sa yuta ug naligid ngadto sa ganghaan sa lubnganan ug nakasulod didto ug wala na nako makita pag-usab. Human niana, nalipay kaayo si Kristohanon ug gaan na ang iyang kasing-kasing. Nag-ingon siya “Pinaagi sa Iyang kaguol gihatagan ako niya ug kalipay. Pinaagi sa Iyang kamatayon, gihatagan ako niya ug kinabuhi.” Unya mibarog si Kristohanon nga namalandong sa Krus kay nahibulong siya nga pinaagi sa iyang pagtan-aw sa Krus natangtang ang iyang gipas-an nga bug-at. Samtang naghuna-huna siya mahitungod sa gibuhay ni Kristo diha sa Krus, nagsugod ang iyang mga luha sa pagdagayday sa iyang nawong. Samtang nagtindog siya didto nga naghilak, naay mitungha nga tulo ka anghel nga nagasidlak. Nag-ingon sila “Maimo unta ang kalinaw sa Dios” Unya nag-ingon ang usa “Gipasaylo na ang imong mga sala.” Unya miduol ang ikaduha ug gihukas niya ang mga gisi-gisi nga senina ni Kristohanon ug gihatagan siya ug mga maayong bag-ong bisti. Gipatikan ang agtang ni Kristohanon sa ikatulo nga anghel ug gihatagan siya ug linukot nga sulat ug giingnan siya “Guniti kini, ug basaha samtang molakaw ka. Ug ihatag nimo kini didto sa ganghaan sa Langitnong Siyudad aron pasudlon ka nila.” Unya mihawa ang mga anghel. Ug sa akong pagtan-aw murag bag-o na nga tawo si Kristohanon. Human niana, naglukso-lukso si Kristohanon tungod sa iyang kalipay ug nagpadayon siya sa iyang paglakaw nga nagkanta niining mosunod;

'Kutob diri naglakaw ko nga gibug-atan sa akong sala
 ug walay nakahupay sa akong kaguol.
 Hangtod miabot ko diri. Kuyaw nga dapit kini.
 Diri magsugod ang akong kalipay,
 Diri nahulog ang akong gipas-an
 Diri nabugto ang mga pisi.
 Bulahan kining Krus
 Bulahan kining lubong
 Mas bulahan pa ang gipakaulawan diri tungod nako!'

Ang Duha nga Nangatulog

Human niana, nakita nako nga nagpadayon si Kristohanon nga milugsong gikan sa bungtod hangtod naay nakita niya nga duha ka tawo nga natulog sa daplin sa dalan ug gihiktan ang ilang mga tiil. Ang ngalan sa isa mao si Buta, ug ang ngalan sa ikaduha mao si Tapulan. Miduol si Kristohanon aron sa pagpukaw unta kanila. *Nagtawag si Kristohanon kanila nga nag-ingon* “Delikado ang inyong kahimtang. Sama sa natulog kamo sa ibabaw sa katig sa usa ka bangka diha sa dagat nga dili matugkad. Kung may balud nga moabot malunod kamo. Kung moabot si Satanas karon nga sama sa mapintas nga leon nga mangita ug madakpan niya, sigurado nga

kaonon kamo niya. Pagbangon na, ug hubaron nako ang mga hikot sa inyong mga tiil ug molakaw kita padulong sa Langitnong-Siyudad.”

Apan *mitubag si Buta* “Unsa? Wala koy makit-an nga delikado!”

Nag-ingon usab si Tapulan “Ayaw usa! Magpahulay una kami ug makadiyot. Unya pa mi mobangon.” Ug naghigda pa silang duha ug mibalik sa pagkatulog.

Si Naandan ug si Supak

Nagpadayon na lang si Kristohanon pero namalandong siya kong nganong may mga tawo nga sama kanila nga dili manumbaling sa maayong tambag. Nahibulong siya pag-ayo, apan sa wala madugay samtang naghuna-huna pa si Kristohanon, nakakita siya ug duha ka tawo didto sa pikas sa koral sa dalan. Gikat-kat nila ang koral ug milukso ngadto sa dalan aron sa paglakaw didto, unya miduol sila kang Kristohanon. Ang ngalan sa usa mao si Naandan ug ang ngalan sa ikaduha mao si Supak. Pagduol na nila, *nangutana si Kristohanon kanila* “Asa kamo gikan, ug asa kamo padulong?”

Mitubag sila “Naggikan mi sa lungsod nga ginganla’g Kawang-nga-pagdayeg, ug moadto mi sa Bukid sa Sion aron sa pagdayeg didto.”

Nangutana si Kristohanon “Nganong wala kamo mosulod sa dalan agi sa ganghaan nga naa sa sinugdanan sa dalan? Wala tingali kamo makabasa sa giingon ni Jesus nga ‘Ang tawo nga dili mosulod pinaagi sa ganghaan ug nga mokatkat sa lain agianan usa ka kawatan ug tulisan.’?”

Mitubag si Supak “Nag-ingon ang tanang mga tawo sa amo nga layo kaayo ang ganghaan. Mas maayo hinuon kong molaktud kami nga mokatkat sa koral sama sa among gihimo aron sa pagsulod sa dalan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan murag mahinumduman sa Ginoo sa Lungsod diin kita padulong nga sala ang inyong gihimo kay supak man sa iyang giingon.”

Mitubag si Naandan “Ayaw’g kabalaka niana kay dugay na kining nabatasan sa mga taga amo. Sobra usa na ka libo ka tuig kini gibuhat sa among mga katigulangan.”

Nag-ingon pa si Kristohanon “Apan basin sad-an gihapon kamo kong hukman kamo sa atubangan sa balaod.”

Mitubag si Naandan “Kung maayo ang maghuhukom, mahinumduman niya nga matarong ang nabatasan sa mga tawo sulod sa sobra’g usa ka libo ka tuig.”

Mipadayon si Supak “Sa laing bahin, unsay kalahian tali kanamo ug kanimo kay nia na kitang tanan sa dalan? Walay kaso kong ikaw nagsulod sa ganghaan ug kami mikatkat sa pader kay parehas na kita karon.”

Mitubag si Kristohanon “Lahi kita hinuon, kay naglakaw ko pinaagi sa pagbuot sa Ginoo, apan naglakaw kamo pinaagi lamang sa inyong kabubut-on. Sumala sa pulong sa Dios, giisip na kamo niya nga mga kawatan, ug nagtuo ko nga kong moabot kamo sa katapusan sa dalan dili kamo dawaton nga matarong. Misulod kamo sa dalan pinaagi lang sa inyong kabubut-on nga dili inubanan sa iyang pagdumala, ug mogawas kamo sa dalan nga dili inubanan sa iyang kaluoy.”

Wala sila makatubag niana apan nag-ingon lang sila “Bahala ka.”

Nagpadayon silang tanan sa paglakaw nga walay istoryahanay sa pipila ka minutos. Unya nagsugod na sab si Supak sa pag-ingon “Murag pareho kita sa paglakaw nato niining dalan, kay paningkamotan natong tanan sa pagtuman sa mga balaod sa Ginoo. Ang lahi lang gamay mao ang imong mga senina. Gihatagan ka siguro niana kay walay imoha?”

Mitubag si Kristohanon “Dili kamo maluwas pinaagi lamang sa pagtuman sa mga balaod, kay wala kamo mosulod pinaagi sa hustong ganghaan. Ug mahitungod niining senina nga akong gisuot, tinuod nga gihatagan ako niini. Ang naghatag niini mao ang Ginoo sa Lungsod nga akong adtoan. Gihatagan ako niya tungod sa iyang kaluoy kanako, kay daot kaayo kadtong gisuot ko sa una. Unya, basin wala ninyo namatikdan apan adunay patik sa akong agtang. Gipatikan ako sa usa ka anghel nga sulugoon sa Dios diha sa adlaw nga nahulog ang akong gipas-an nga bug-at. Gihatagan usab ako nila niining linukot nga sulat aron makahupay kini kanako sa akong paglakaw. Giingnan ako nga ihatag nako kini sa pultahan sa Siyudad aron makasulod ko. Murag wala kamo mahatagan nianang tanan kay wala kamo mosulod sa dalan pinaagi sa ganghaan, ug nagtuo ko nga tungod niini dili kamo makasulod sa Lungsod sa katapusan niining dalan.”

Wala sila makatubag niana, apan nagtinan-away lang sila nga nagkatawa.

Ang Bukid sa Kalisdanan

Busa nagpadayon ang tulo. Nag-una ug gamay si Kristohanon nga nagabasa sa iyang sulat, ug wala na siya mag-istorya sa duha. Nagpadayon silang tanan hangtod nga miabot sila sa usa ka bukid nga ginganla'g Bukid sa Kalisdanan. Sa ubos sa bukid naay usa ka tuboran. Ang tul-id nga dalan nagpadayon nga nagsaka sa bukid, apan naay duha ka dalan nga nagsimang. Ang usa ngadto sa wala ug ang usa ngadto sa tuo. Pag-abot ni Kristohanon nag-inom siya diha sa tuboran ug mibalik ang iyang kusog ug nagsugod na siya sa pagsubida sa bukid. Nag-ingon siya sa iyang kaugalingon “Bisan taas ug lisod ang dalan gusto ko mosaka niining bukira. Walay kaso kong lisod ang dalan, kay nakahibalo ko nga padulong sa kinabuhi kini. Ayaw pagtinalawan, ug ayaw paglangan-langan kay mas maayo, bisag lisod, nga molakaw ako padulong sa kaayohan, kay sa maglakaw ako sa hayahay nga dalan nga mopadulong sa kamatayan.”

Karon, miabot pud ang duha ka tawo diha sa ubos sa bukid. Nakita nila nga lisod ang dalan nga mosaka sa bukid, apan hayahay ang duha ka dalan nga nagsimang sa wala ug sa tuo. Naghuna-huna sila nga ang duha ka dalan molibut sa bukid ug motagbo sa Dalan ngadto sa pikas busa nagliko si Naandan sa wala ug nagliko si Supak sa tuo. Apan ang dalan nga gisubay ni Naandan ginganlag Delikado ug nagpadulong siya sa usa ka baga nga lasang diin nakasangit siya sa mga tunok ug wala siya makagawas. Ang dalan nga gisubay ni Supak ginganla'g Kalaglagan ug sa kalit nahulog si Supak sa usa ka lawom nga bangag sa dalan, ug wala usab siya makagawas.

Karon, pagtan-aw nako, nagsugod si Kristohanon sa pagsaka sa Bukid-sa-Kalisdanan. Sa sinugdanan nagdagan siya, apan wala siya makapadayon sa pagdagan tungod kay bakilid na ang dalan. Naglakaw lang siya, apan wala siya makapadayon bisan sa paglakaw lang tungod kay misamot ug kalisod ang dalan, hangtod nga nagkamang na lang siya. Apan sa kadugayan miabot siya sa usa ka maayong payag nga gipahimo sa Ginoo diha aron makapahulay ang mga molakaw sa dalan. Busa, naglingkod si Kristohanon didto ug nagpahulay. Gikuha niya ang iyang linukot nga sulat gikan sa iyang bulsa ug nagsugod siya sa pagbasa niadtong sulat, ug mibalik ang iyang kalinaw. Apan nagsugod na si Kristohanon sa pagpamalandong mahitungod sa nindot nga pananawon didto nga dapit, ug kong unsa kaanindot ang senina nga gihatag kaniya, hangtod miduka-duka na siya, ug sa wala madugay nakatulog siya. Natulog siya ug dugay-dugay hangtod nga hapon na. Samtang natulog siya, nahulog ang sulat gikan sa iyang kamot. Taud-taud, may tawo nga miabot nga nagpukaw kaniya. Giingnan si Kristohanon ug “Tapulan! Tan-awa ang lamigas nga kugihan. Pamalandongi ang iyang mga gibuhay ug magmaalamon ka.” Nakoratan si Kristohanon niana, ug midali siya sa pagbangon ug sa pagpadayon sa iyang pagsaka sa bukid hangtod nga miabot na siya sa tumoy.

Si Mahadlokon ug si Way-salig

Sa pag-abot ni Kristohanon sa ibabaw sa bukid naay miabot nga duha ka tawo nga nagdagan ug paspas padulong kaniya. Ang ngalan sa usa mao si Mahadlokon ug ang ikaduha mao si Way-salig. *Nag-ingon si Kristohanon* “Mga igsoon, unsay problema? Nganong nagdagan kamo ug gitalikdan ninyo ang hustong dalan?” *Mitubag si Way-salig* “Moadto unta mi sa Siyudad sa Zion, ug gisaka namo kining Bukid-sa-Kalisdanan, apan sa among pagpadayon murag kanunay nag-anam ug kalisud ang dalan. Mao nga mobalik na lang kami.” *Midugang si Mahadlokon* “Oo, lagi, kay diha lang sa unahan nimo sa dalan naay duha ka buok leon. Wala kami masayud kong natulog sila o kong nagmata. Basin unya kong moduol ta kanila tukbon kita ug watas-watson ang atong mga lawas.” *Mitubag si Kristohanon* “Gikahadlokan ko ang inyong gisulti. Apan asa ko padulong kong dili ko mopadayon? Kung mouli ko sa amo, mamatay gayud ako, kay husto ang ngalan nianang dapit nga 'Magun-ob nga Siyudad'. Kung makaabot lang ko unta sa Langitnong-Siyudad wala nay maagihan nako nga kalisdanan. Kinahanglan nga pangakohan ko na lang ang pagpadayon. Kung mobalik ko mamatay ko. Kung mopadayon ko naay kahadlok sa kamatayon apan kong makalatas ko naay kinabuhiing dayon. Mopadayon gayud ako.”

Mibalik si Kristohanon sa iyang gihigdaan

Karon nagdagan na si Mahadlokon ug si Way-salig nga mikanaog sa bukid, apan nagpadayon si Kristohanon. Sa paghuna-huna niya sa gisulti sa duha, nahinumduman ni Kristohanon nga mahupay ang iyang gibati kung mabasa niya

ang iyang linukot nga sulat. Apan sa paghikap-hikap niya sa tanan niyang mga bulsa, wala na diay! Nahasul siya kaayo kay gikinahanglan niya kadto aron sa paghupay kaniya, ug gikinahanglan niya aron sa pagsulod sa Langitnong-Siyudad. Nabalaka siya ug wala siya masayud kong unsay iyang buhaton. Sa kadugayan nahinumduman niya nga natulog siya didto sa payag ug basin kong nahulog ang iyang sulat didto. Nagluhod siya dayon nga nangayo ug pasaylo sa Ginoo tungod sa iyang gihimo. Unya mibarog siya ug mibalik aron sa pagpangita sa iyang sulat, apan bug-at ang iyang gibati ug naghilak siya nga nagbasul sa iyang pagkatulog didto sa payag. Nag-ingon siya sa iyang kaugalingon “Nagpahulay lang unta ko sa makadali didto, apan natulog ko sa adlawng tutok, ug sa taliwala sa kalisdanan! Tapulan gayud ako. Pagkadako sa akong sala.” Mao nga nagbalik siya pagkanaog sa bukid nga nagsige'g tan-aw sa wala ug sa tuo aron sa pagpangita sa iyang sulat. Nag-ingon siya “Layo ang akong lakaw nga walay pulos. Miatras ko tungod sa akong mga sala, sama sa mga katawhan sa Israel kaniadto nga mibalik sa ilang gilakwan tungod sa ilang mga sala. Layo na unta ang akong paglakaw kong wala ko makasala. Sa makatulo ko moagi sa dalan nga sa makausa lang unta agihan, ug karon magabihan ko kay hapon na kaayo.”

Sa kadugayan miabot si Kristohanon sa gihigdaan niya. Milingkod siya didto nga naghilak, apan nagtan-aw-tan-aw siya ug nakita niya ang iyang sulat nga nahulog sa ilalom sa bangko. Gipunit niya ug dali, ug gibalik niya sa iyang bulsa. Nagluhod siya, ug sa dako nga kalipay nagpasalamat siya sa Dios nga nagtultul kaniya sa pagpangita sa iyang sulat. Unya nagdali si Kristohanon sa pagsaka na sab sa bukid. Apan bisan nagdagan-dagan siya tungod sa iyang kalipay, nasalopan gihapon siya sa adlaw samtang nagtungas pa siya.

Ang Mga Leon

Karon, nagsugod na sab siya sa pagbasul sa iyang sala nga natulog siya diha sa payag. Unya, nahinumduman niya ang giingon nila ni Mahadlokong ug ni Way-salig nga naay leon sa unahan. Misamot ang iyang kahadlok pagkahinumdum niya nga nabatasan sa mga leon sa pagtulog sa adlaw ug sa paglakaw-lakaw sa gabii sa pagpangita sa ilang tukbonon. Nagpaabot lang si Kristohanon nga watas-watson siya. Apan samtang naghuna-huna si Kristohanon niini, nakita niya ang usa ka suga sa unahan ug naa diay nindot nga balay. Ang ngalan sa balay 'Matahum'. Nangingkamot na si Kristohanon nga makaabot siya nianang balaya aron dili siya patyon sa mga leon. Apan sa duol-duol na siya sa balay, nakita niya nga naa diay gayud duha ka leon nga naghigda tapad sa dalan. Mihunong siya nga naghuna-huna kong unsay iyang buhaton. Kung mobalik siya sama ni Mahadlokong ug ni Way-salig, asa siya moadto? Wala siya'y padulngan diha. Apan kong mopadayon siya sigurado ang iyang kamatayon. Nagduha-duha gayud siya. Apan samtang nagbarog lang si Kristohanon diha, nakit-an siya sa tawo nga nagbantay sa pultahan sa dakong balay. Ang ngalan sa tawo mao si Magmatukawon. Nakita niya si Kristohanon nga murag mobalik na unta, busa nagtawag siya sa pag-ingon

“Ayaw’g kahadlok. Gihiktan ang mga leon. Dili sila makapaak kanimo kong molakaw ka sa tunga gayud sa dalan. Gihiktan sila diha aron sa pagsulay sa pagtuo sa mga tawo nga moagi diri.”

Busa nakita nako nga nagpadayon si Kristohanon nga nangurog sa kahadlok. Gituman niya ang tambag ni Magmatukawon ug naglakaw siya sa taliwala gayud sa dalan. Nakadungog siya sa kusog nga pagngulob sa mga leon, ug nakita niya nga duol ra kaniya apan wala siya maunsa. Nalipay kaayo si Kristohanon sa paglapas niya sa dapit sa mga leon ug midagan na siya ngadto sa pultahan sa dakong balay.

Ang Balay nga Matahum

Nangutana si Kristohanon kang Magmatukawon “Manong, unsa kining balaya? Makatulog ba ko diri karong gabii?”

Mitubag si Magmatukawon “Gitukod kining balay sa Ginoo aron makapahulay ang mga naglakaw sa dalan. Asa ka gikan ug asa ka padulong?”

Mitubag si Kristohanon “Gikan ko sa Magun-ob nga Siyudad ug moadto ko sa Bukid sa Zion. Apan karon misalop na ang adlaw ug gusto ko unta nga mopahulay diri karong gabii. Mahimo ba?”

Mitubag si Magmatukawon “Dili ko makatubag niana. Tawagon usa nako ang usa sa mga tagbalay diri ug pangutan-on nato siya kong mosugut sila.”

Busa gitawag ni Magmatukawon ang usa sa mga tagbalay, ug miabot ang usa ka maanyag nga dalaga nga ginganlan ug Masinabuton. Nangutana siya kang Kristohanon kong kinsa siya, ug kong asa siya gikan ug asa padulong. Gipangutana usab niya kong unsay iyang mga naagihan diha sa dalan, ug nganong nagabihan siya sa dalan. Gisaysay ni Kristohanon ang tanang nahitabo kaniya. Unya *miingon si Masinabuton* “Maayo. Sumolod ka, Pinalangga sa Ginoo. Gitukod gayud kining balay sa Ginoo aron sa pag-abi-abi ug mga dumoduong sama kanimo.”

Nagpasalamat si Kristohanon kaniya ug misunod kaniya pagsulod sa balay. Didto sa sulod gipalingkod siya ug gihatagan siya ug mainom. Unya gitawag ni Masinabuton ang iyang mga igsoong babaye nga si Diosnon ug si Maluloy-on.

Naglingkod silang tanan ug nag-istoryahanay sila samtang naghulat sila sa panihapon nila. Nag-istorya sila mahitungod sa tanang kaagi ni Kristohanon.

Unya, nangutana si Maluloy-on “Naa ka bay asawa ug mga anak?”

Mitubag si Kristohanon “Oo, naa koy asawa ug upat ka buok mga bata nga gagmay pa.”

Nangutana si Maluloy-on “Nganong wala nimo sila gikauban diri sa dalan?”

Mihilak si Kristohanon niana ug mitubag siya “Gusto nako kaayo nga mokuyog sila, apan nagsige’g supak sila sa pag-uban. Gikontra ako nila sa paglakaw nako.”

Mitubag si Maluloy-on “Giingnan nimo sila unta aron makahibalo sila nga may silot nga moabot kanila kong magpabilin sila didto.”

Nag-ingon si Kristohanon “Nagsige ko ug sulti kanila niana. Giingnan nako sila mahitungod sa gisulti sa Dios bahin sa silot nga moabot sa lungsod namo. Apan abi

nila nga nagtiaw-tiaw lang ko, ug wala sila motuo kanako.”

Nangutana si Diosnon “Wala ka siguro mag-ampo sa Ginoo aron motuo sila unta sa imong giingon?”

Mitubag si Kristohanon “Kanunay ko nag-ampo pinaagi sa bug-at nga kasing-kasing. Oo lagi, kay dako ang akong gugma sa akong asawa ug mga anak.”

Nangutana si Diosnon “Wala ka siguro mosaysay kanila sa imong kaguol ug kahadlok sa silot?”

Mitubag si Kristohanon “Kanunay nako ginasaysay. Ug labot pa, makita nila ang kahadlok diha sa akong dagway, ug sa akong mga luha ug sa akong pagkurog tungod sa kahadlok sa silot nga umaabot, apan bisan nakita nila kadtong tanan wala sila madasig sa pag-uban kanako.”

Nangutana si Diosnon “Apan unsa diay ang ilang gisulti kong nganong dili sila mouban kanimo?”

Mitubag si Kristohanon “Nag-ingon ang akong asawa nga dili siya gusto sa pagbiya sa among balay ug sa iyang mga higala ug sa iyang mga kabtangan. Nag-ingon ang akong mga anak nga dili sila gusto nga moundang ang ilang kalipay sa pagpanag-uban sa ilang barkada nga mga bata. Mao nga wala sila mouban kanako sa paglakaw.”

Nangutana si Masinabuton “Basin naa kay gihimo nga daotan ug mao kana ang hinungdan nga wala sila motuo sa imong mga gipanulti?”

Mitubag si Kristohanon “Dili ko makaangkon nga walay sala sa akong kinabuhi, kay daghan ang kakulangon nako. Nakahibalo sab ko nga dili matuohan ang tawo kong lahi ang iyang gipanulti kay sa iyang pagkinabuhi, apan naningkamot ko kanunay nga wala silay ikasaway kanako tungod sa akong mga gibuhay. Usahay hinuon, giingnan ako nila nga sobra ang akong pagpaningkamot sa paglikay sa mga sala nga abi nila dili tinuod nga sala.”

Nag-ingon si Masinabuton “Tinuod kana. Diha sa Biblia kaniadto gidumtan ni Kain ang iyang igsoon nga si Abel kay daotan ang mga ginabuhay ni Kain ug maayo ang mga ginahimo ni Abel. Kung tinuod nga kana lang ang ikasaway sa imong asawa kanimo, dili ka mabasul tungod sa ilang kamatayon unya.”

Ang Panihapon diha sa Balay nga Matahum

Karon diha sa akong damgo nakita nako nga nagpadayon sila sa pag-istoryahanay hangtod nga andam na ang panihapon nila. Human sila nanghilam-os nanglingkod sila libot sa kan-anan uban sa daghan pang mga tawo nga anaa diha. Maayo kaayo ang mga pagkaon ug mga ilimnon nga naa sa lamesa ug natagbaw sila sa pagpangaon. Samtang nangaon sila, nag-istorya sila mahitungod sa Dios ug mahitungod sa Ginoo ug kong nganong gitukod kining balaya. Tungod sa ilang mga istorya nasabtan nako nga nakig-away ang Ginoo kang Satanas nga kaniadto naay gahom labaw pa sa kamatayon. Nakig-away ang Ginoo bisan tuod nga nasamdan siya pag-ayo, ug gihimo niya ang tanan tungod sa iyang dakong gugma sa mga tawo. Unya, naay mga tawo nga nangaon didto sa lamesa uban ni

Kristohanon nga nakakita sa Ginoo human siya namatay didto sa krus, ug buhi pa gayud diay ang Ginoo. Nag-ingon daw ang Ginoo nga dili siya gusto sa pagpuyo sa Zion nga wala siya'y kauban, ug mao kana ang hinungdan nganong gibuhat niya ang tanan. Nakahibalo usab ang mga kauban ni Kristohanon nga naay mga tawo nga kabus kaayo nga gihimo na sa Ginoo nga dato didto.

Mao kana ang istorya sa mga kauban ni Kristohanon samtang nanihapon sila. Human niana, nag-ampo sila nga bantayan sila sa Ginoo sa gabii, unya naghigda silang tanan. Gidala nila si Kristohanon sa usa ka dako nga kwarto nga tuloganan nga ginganlag 'Kalinaw' ug didto siya natulog ug maayo hangtod sa pagsubang sa adlaw sa pagkabuntag.

Ang Mga Libro

Pagbangon nila sa buntag, nag-istoryahanay pa sila ug giingnan nila si Kristohanon nga dili pa siya unta molakaw aron makakita siya sa mga nindot nga butang nga naa sa sulod sa maong balay. Busa gidala nila si Kristohanon sa usa kwarto nga napuno sa mga libro. Mga karaan kaayo ang ubang mga libro didto. Diha sila nagbasa mahitungod sa gigikanan sa Ginoo nga anak diay sa Dios. Unya nagbasa sila mahitungod sa tanang mga gibuhat sa Ginoo kaniadto sa diri pa siya sa kalibotan, ug mahitungod sa daghang mga tawo nga iyang gitawag nga gihatagan na ug mga puloyanan nga dili mahanaw.

Sunod, nagbasa sila mahitungod sa mga gihimo sa mga sulugoon sa Ginoo. Naay nakadaog sa atubangan sa mga gingharian, naay nakahimo ug mga matarong nga butang, naay nakadawat sa mga gisaad. Naa pa gayud uban kanila nga giluwag gikan sa mga leon, naay nakalingkawas sa kalayo ug uban pa nga nakaikyas sa espada. Nahimong kusgan ang mga maluyahon, nagmaisugon ang mga huyang sa papakig-away, ug nagmadaugon ang uban batok sa mga kasundalohan sa kaaway. Sa lain pa nga mga libro nabasa nila mahitungod sa kaluoy sa Ginoo nga dawaton niya ang mga tawo nga moduol kaniya bisan kong dako ang ilang gihimo nga daotan batok kaniya kaniadto. Nabasa pud nila ang mga tagna mahitungod sa umaabot nga mga butang. Makahatag kini ug kahupayan ngadto sa mga tawo sa Dios apan makapahadlok sa iyang mga kaaway.

Busa, nagbasa sila uban ni Kristohanon sa tibuok adlaw sa mga maayong butang nga naa niadtong mga libroha.

Ang mga Hinagiban

Sa pagka-ugma, gidala nila si Kristohanon sa lain pang kwarto diin may mga hinagiban sa mga sundalo sa Dios. Didto naay mga espada, mga taming, mga panalipod sa ulo, mga panalipod sa dughan, mga pag-ampo ug mga sapatos nga dili mahilis. Dako kaayo kadtong butanganan sa mga hinagiban ug murag pa-igo sa tanang tawo sa kalibotan bisan pa'g hatagan ang tanan ug tag-usa.

Gipakita usab nila kang Kristohanon diha ang lain-laing mga gamit nga gihisgotan sa Biblia. Naa ang sungkod ni Moises nga gigamit niya sa pagbahin sa dagat sa

duha. Naa ang ugsok sa tulda ug ang martillyo nga gigamit ni Jael sa pagpatay kang Sisera. Naa ang mga sudlanan, mga sulu ug mga trompeta nga gigamit nila ni Gideon sa pagpadagan sa kasundalohan sa mga taga Midian. Naa usab diha ang bukog nga gigamit ni Samson sa pagpatay sa mga Filistihanon, ug ang bato nga gigamit ni David sa pagpatay kang Goliath. Daghan pa ang ilang gipakita kang Kristohanon hangtod nga misalop na sad ang adlaw, ug nalipay kaayo si Kristohanon sa pagkakita niya sa tanan.

Ang Lantawanan sa Balay

Sa pagkabuntag, gidala nila si Kristohanon didto sa taas sa ilang balay diin may lantawanan. Gipakita nila kang Kristohanon didto sa layo nga may matahum nga mga bukid. Naay mga kahoy, mga bulak, mga kaparasan, mga prutasan ug mga tuburan. Nindot kaayo tan-awon. Nangutana si Kristohanon kong unsa kana nga lugar ug mitubag sila “Kana ang lugar ni Immanuel. Sama niining balaya, bisan kinsa nga mopadulong sa Langitnong-Siyudad makasulod nianang dapita. Kung didto ka na, makita na nimo ang ganghaan sa Langitnong-Siyudad. Naay mga magbalantay sa karnero didto ug tultulan ka nila sa dalan paingon sa Siyudad.” *Mitubag si Kristohanon* “Salamat. Maayo ang tanan nga inyong gipakita kanako, apan gusto na ko nga mopadayon sa akong panaw aron dali ko makaabot didto.” *Nag-ingon sila* “Maayo. Lakaw na, apan adto usa kita kadali sa kwarto sa mga hinagiban.”

Busa gidala nila si Kristohanon ug balik ngadto sa kwarto sa mga hinagiban ug didto gihatagan nila siya ug mga hinagiban nga haum kaniya aron makaasdang siya kong naay makig-away kaniya. Unya migawas sila. Nangutana si Kristohanon kang Magmatukawon diha sa pultahan sa balay kong naa bay laing tawo nga nag-agi karong adlawa.

Mitubag si Magmatukawon “Oo, naay usa nga nag-agi ganina lang taud-taud. Ang ngalan niya daw si Kasaligan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Kaila nako siya. Silingan nako siya sa una didto sa Magun-ob nga Siyudad. Layo na kaha siya?”

Mitubag si Magmatukawon “Didto na siguro sa ubos niining bukid.”

Nag-ingon si Kristohanon “Maayo. Salamat kaayo sa tanan ninyong tabang kanako. Panalanginan kamo unta kanunay sa Ginoo.”

Nagsugod na si Kristohanon sa paglakaw apan mikuyog pa kaniya si Masinabuton, si Diosnon ug si Maluloy-on ug nag-istoryahanay sila hangtod nga miabot sila sa ubos sa bukid. Nag-ingon ang mga dalaga “Lisud ang pagkanaug niining bukid ngadto sa Walog sa Pagpaubos.” Ug tinuod nga bisan naghinay-hinay siya, naay mga panahon nga nadakin-as siya, apan nagpadayon siya hangtod sa ubos sa bukid. Didto na sa walog, gibiyaan ni Kristohanon ang iyang mga kauban, apan sa wala pa sila magbulag gihatagan nila si Kristohanon ug pan, mainom ug mga pasas.

Ang Pagpakig-away Kang Apolyon

Karon, didto sa Walog sa Pagpaubos nagkalisud-lisud si Kristohanon, kay wala pa siya makalakaw ug layo nakita na niya diha sa atubangan ang usa ka demonyo nga daotan kaayo. Ang ngalan sa demonyo mao si Apolyon (nga nagpasabot ug tigguba). Nagsugod na si Kristohanon sa pagbati ug kahadlok ug naghuna-huna siya kong motalikod ba kaha siya nga modagan o kong mobarog lang siya. Apan nahinumduman niya nga sa iyang hinagiban walay panalipod sa iyang likod, ang atubang lang niya ang naa. Dali siya maigu sa mga pana kong motalikod siya. Mao nga nagdesisyon siya sa pagbarog lang.

Unya sa nakita niya nga wala molihok si Apolyon, naghinay-hinay si Kristohanon pagpadayon hangtod nga nakaduol na siya. Ngil-ad kaayo tan-awon si Apolyon. Ang iyang panit may himbis sama sa isda, naa siya'y mga paku nga sama sa kabog, ang iyang mga tiil sama sa uso, ug naga-aso ang iyang baba nga murag baba sa leon. Sa pagduol ni Kristohanon nagpahiyum si Apolyon sa pagtamay kaniya. *Nangutana si Apolyon kang Kristohanon* “Asa ka gikan, ug asa ka moadto?” *Mitubag si Kristohanon* “Naggikan ko sa Magun-ob nga Siyudad nga daotang puloyanan ug moadto ko sa Langitnong Siyudad.”

Nag-ingon si Apolyon “Sakop diay ka nako, kay ako ang hari nianang lungsod ug sa iyang palibot. Nganong nagkalagiw ka gikan kanako nga pangulo nimo? Patyon ta ka karon dayon unta kong wala ko naghuna-huna nga naa ka pay pulus sa imong pag-alagad kanako.”

Nag-ingon si Kristohanon “Tinuod nga natawo ko sulod sa utlanan sa imong yuta, apan lisud ang among pagpuyo didto, ug dili maayo ang suhol nimo sa imong mga tawo kay 'ang bayad sa sala mao ang kamatayon.' Mao nga sa pagdako nako nangita ko ug paagi unsaon nga mamaayo ang akong pagkinabuhi.”

Mitubag si Apolyon “Dili ko mouyon nga mawala ka sa akong kasakupan. Apan kong kana lang nga suhol ang imong reklamo kanako, saaran ta ka nga kong mopauli ka sa ato karon hatagan ka na sa tanan nga mga maayong butang nga anaa didto.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan karon nag-alagad na ko ug laing agalon nga mao ang Hari sa tanang mga hari. Dili ko makabiya kaniya aron sa pagbalik ngadto kanimo.”

Mitubag si Apolyon “Sumala sa karaang panultihon, ang nabalhinan nimo mas daot kay sa gigikanan! Apan daghang mga tawo sama nimo nga nag-angkon nga mga sulugoon niya nga mibiya kanako sa makdiyot, unya mibalik sila kanako. Kung mahisama ka nila, wala koy daotang himuon kanimo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan nanumpa ko kaniya nga iyaha na ako. Dili g'yud ko makabiya kaniya kay kong makit-an ko niya patyon ako dayon.”

Nag-ingon si Apolyon “Apan mao kana ang imong gihimo kanako! Apan bisan pa niana, andam ko sa pagpasaylo kanimo kong mobalik ka kanako karon.”

Nag-ingon si Kristohanon “Bata pa ko sa pagpanumpa ko kanimo, ug dili

matuohan kana. Ug sa tinuod, dili ko gusto sa pagbalik kanimo kay mas maayo ang pag-alagad kaniya, mas maayo ang iyang suhol, mas maayo ang iyang batasan, ug ang tanang niyang mga buhaton. Sulugoon ako niya ug mosunod ko kaniya.”

Nag-ingon si Apolyon “Hinumdumi una kong unsay imong maagihan kong mopadayon ka niining dalana. Daghan ang mga kristohanon nga nangamatay ditdo sa dalan kay giaway sila sa akong mga sulugoon. Dili sila luwason sa Dios. Ako, hinuon, kanunay nako ginaampingan ang akong mga tawo kong malisdan sila. Luwason nako sila gikan sa problema. Mas maayo hinuon kong mosunod ka kanako.”

Mitubag si Kristohanon “Naay tuyo sa Dios nga dili niya sila tabangan sa kalisdanan, kay sulayan niya ang ilang gugma kaniya kong unsa kadako. Apan kong mopadayon ang mga Kristohanon hangtod sa katapusan bisan kutob sa kamatayan, kana hinuon ang ilang kaayohan. Gibiyaan namo ang himaya ug dungog niining kalibotan kay nasayran namo nga walay bili kana kong itandi sa himaya nga madawat namo kong mobalik ang Ginoo uban sa iyang mga manulonda.

Nag-ingon si Apolyon “Nganong nagpaabut ka nga makasulod ka pa sa langit, nga nakasala ka na batok sa Dios, bisag sukad sa pagsugod nimo sa paglakaw sa dalan.”

Nangutana si Kristohanon “Kanus-a ko nakasala batok kaniya?”

Mitubag si Apolyon “Nagluya ka sa sinugdanan pa sa nahulog ka sa Huyong-huyong nga Makapawala ug Kadasig, unya gisulayan nimo ang pagtangtang sa imong gipas-an nga bug-at sa paagi nga dili husto, wala ka maghulat sa paagi sa Dios sa pagtangtang niana. Human niana, natulog ka diha sa dalan ug nahulog ang imong sulat, unya hapit ka mobalik tungod sa imong kahadlok sa mga leon. Ug bisag karon, sa pag-istorya nimo kanako mahitungod sa mga kalisud nga imong naagihan ug sa umaabot pa, murag naa kay garbo nga abi nimo nga dayegon ka tungod niana.”

Nag-ingon si Kristohanon “Tinuod kana, ug daghan pa ang akong mga sala, apan dako kaayo ang kaluoy sa Agalon nga akong gialagaran, ug dali ra siya mopasaylo sa akong mga sala. Bisan karon, nakahibalo ko nga nakasala ko, apan nangayo ko ug pasaylo ug napasaylo na niya ang tanan.”

Sa pagkadungog niya niana, nasuko kaayo si Apolyon. *Ingon niya* “Kaaway nako kadtong Agalon nimo. Gidumtan nako siya, ang iyang mga sugo ug ang iyang mga tawo. Karon awayon ta ka.”

Mitubag si Kristohanon “Pagbantay, Apolyon, kay nia ako sa dalan sa katarongan, ug tabangan ako sa akong Agalon.”

Giatangan ni Apolyon ang tibukong nga dalan ug *miingon siya* “Wala ko mahadlok sa imong Agalon. Patyon ta ka karon.”

Ug sa pagsulti niya niana, gibangkaw ni Apolyon si Kristohanon sa usa ka nagsiga nga bangkaw, apan nasagang ni Kristohanon ang bangkaw pinaagi sa iyang taming nga mao ang taming sa pagtuo, busa wala siya maunsa.

Unya giibut ni Kristohanon ang iyang espada kay nakita niya nga nagsugod na ang ilang panagsangka. Nagsige'g bangkaw si Apolyon kang Kristohanon nga sama sa ulan, ug bisan naningkamot si Kristohanon sa paglihay sa tanan, nasamdan siya ni Apolyon diha sa ulo, diha sa kamot ug diha pa sa tiil. Tungod niini, miatras na ug gamay si Kristohanon ug naningkamot na si Apolyon, apan wala moundang si Kristohanon sa pagpakig-away, kay nagsalig siya sa Dios. Nagpadayon kining mainiton nga panag-away gikan sa buntag hangtod sa udto na, ug nahurot na ang kusog ni Kristohanon kay kapoy na man siya ug samaran pa.

Tungod niana, nakita ni Apolyon nga hapit na mapilde niya si Kristohanon, busa miduol siya aron sa pagpakigbugno. Gipandul niya ang tiil ni Kristohanon ug natumba siya ug nahulog ang iyang espada gikan sa iyang kamot. *Nag-ingon si Apolyon* “Patay ka na! Patyon ta ka karon.” Abi ni Kristohanon nga dili na gayud siya makadaog, apan mitindog si Apolyon aron sa paghampak kang Kristohanon ug sa maabtik nga lihok nakuha ni Kristohanon ang iyang espada. *Ingon ni Kristohanon* “Ikaw nga akong kaaway, ayaw kalipay nga ako napildi nimo, kay bisag napukan ako mobangon ako pag-usab” (Miqueas 7:8). Unya gitigbas ni Kristohanon si Apolyon ug kusog nga pagtigbas ug nasamdan ug grabe si Apolyon. *Nag-ingon si Kristohanon* “Taliwala niining tanan, may hingpit kitang kadaogan pinaagi kaniya nga nahigugma kanato.” (Roma 8:37) ug gitigbas usab ni Kristohanon si Apolyon. Human niana, gibuka ni Apolyon ang iyang mga paku ug milupad nga mikagiw, ug gibiyaan niya si Kristohanon.

Kung wala ka makakita nianang panag-away sama sa akong nakita, dili ka maka-handuraw sa mga singit, mga ngulob, ug mga tiyabaw nga gipatingog ni Apolyon sa tibuok nga panahon sa ilang panag-away. Ug dili usab ka maka-handuraw sa mga panghupaw ug pag-agulo nga naggikan kang Kristohanon tungod sa kabug-at sa iyang gibati. Wala gayud siya nagpahiyum hangtod nga nakita niya nga nasamdan niya si Apolyon pinaagi sa iyang espada nga duhay sulab. Nahibulong ko pag-ayo sa akong pagtan-aw.

Busa, sa pagkahuman sa ilang pagpanag-away, nag-ingon si Kristohanon “Pasalamat nako ang Dios, kay gitabangan ako niya sa pagdaog batok kang Apolyon, ug nakadaog gayud ko.” Unya miluhod si Kristohanon nga nag-ampo sa pagpasalamat sa Dios. Human niana, naay miabot nga manulonda nga nagdala ug dahon gikan sa 'kahoy sa kinabuhi' nga anaa sa langit. Gihatagan niya si Kristohanon ug gipahid ni Kristohanon sa pagtambal sa iyang mga samad ug naulian dayon ang tanan. Unya gikaon ni Kristohanon ang pan ug giinom niya ang ilimnon nga gihatag kaniya niadtong buntaga sa mga dalaga. Mibalik ang iyang kusog ug mipadayon siya sa paglakaw. Gidala pa niya ang iyang espada sa iyang kamot kay abi niya basin naay kauban ni Apolyon nga makig-away kaniya, apan wala siya'y nakita hangtod nga nakalatas siya niadtong walog.

Ang Bung-aw sa Landong sa Kamatayon

Sa katapusan niadtong walog, nagsugod ang lain pang bung-aw nga ginganlan ug Bung-aw sa Landong sa Kamatayon. Kinahanglan gayud si Kristohanon molatas niadtong bung-aw kay diha ang dalan padulong sa Langitnong Siyudad.

Nagkalisud-lisud si Kristohanon niining maong bung-aw labaw pa sa iyang kalisud kang Apolyon.

Sa hapit na siya mosulod niadtong bung-aw, naa siya'y natagbo nga mga tawo nga mga kaliwat nianang mga nagdala ug daotang balita human sa ilang pagpaniid sa yuta sa Canaan kaniadto. (Numeros 13). Nagdali sila sa pagbalik sa dalan nga naagihan ni Kristohanon.

Nangutana si Kristohanon kanila “Asa kamo paingon?”

Mitubag ang mga tawo “Mobalik kami, ug kana ang among tambag nga imong buhaton pud. Pagbalik, kong dili ka gusto ug kamatayon o kalisud.”

Nangutana si Kristohanon “Ngano man? Unsay inyong gikabalak-an diha sa unahan?”

Mitubag sila “Gikabalak-an? Dako kaayo ang among kabalaka. Naglakaw kami sama nimo, apan sa pag-abot namo sa unahang gamay, nakita namo ang dalan sa unahan ug wala kami mangahas sa pagpadayon, ug kong mipadayon kami wala kami unta makabalik aron sa pagpasidaan kanimo.”

Nangutana si Kristohanon “Apan unsa diay ang anaa sa unahan nga problema?”

Mitubag ang mga tawo “Hapit na unta kami makasulod sa Bung-aw sa Landong sa Kamatayon. Apan maayo kay nagtan-aw mi sa unahan ug nakita namo ang kalisud nga anaa sa among atubangan.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang inyong nakita diha?”

Mitubag ang mga tawo “Kuyaw ang among nakita. Nakita namo ang Bung-aw mismo nga ngit-ngit kaayo, unya sa sulod sa Bung-aw naay mga demonyo, mga sigbin, mga dwende, mga wakwak ug uban pa. Nadungog namo ang walay undang nga dangoyngoy sama sa tingog sa mga tawo nga naglisud pag-ayo. Nakita pud namo ang usa ka panganud diha nga maghatag ug kalibog sa hunahuna sa tawo, ug labot pa, sumala sa ngalan sa Bung-aw, naa ang Kamatayon nga naglandong sa yuta. Sa mubo nga pagkasulti, pinakagrabe nga lugar kini.”

Mitubag si Kristohanon “Bisan kong tinuod ang tanan ninyong gisulti, kana gayud ang dalan padulong sa akong adtoan, ug dili ko mobalik.”

Mitubag ang mga tawo “Bahala ka kong mopadayon ka, apan dili kami moagi didto.”

Busa gibiyahan nila si Kristohanon, ug nagpadayon si Kristohanon nga nagsige'g gunit sa iyang espada.

Unya nakita nako sa akong damgo nga sa tibuok nga katas-on niining bung-aw sa tuong bahin naay lawom nga bangag ug dili makagawas ang mohulog didto. Unya, diha sa wala, naay huyong-huyong nga humok kaayo. Kung motamak ang tawo didto dili siya makatugkad ngadto sa gahi, ug maunlod gayud siya. Labot pa,

masigpit kaayo ang dalan taliwala niining duha ka kalisdanan sama sa pilapil. Nalisdan pag-ayo si Kristohanon sa iyang paglakaw niining dalan kay ngit-ngit kaayo. Sa pagtan-aw niya sa bangag sa iyang tuo hapit na siya nahulog sa lapok sa iyang wala. Sa pagtan-aw niya sa lapok sa iyang wala, hapit na siya unta nahulog sa bangag sa iyang tuo! Naghinay-hinay lang gyud siya kay dili siya makakita sa unahan.

Sa nakalatas na si Kristohanon ug katunga niadtong bung-aw, nakita nako duol sa dalan nga may baba sa impyerno. Nagsige'g kaylab ang aso ug mga aligato gikan niana, ug nadungog nako ang mga tingog nga nagsinggit ug syagit. Naghunahuna si Kristohanon kong unsay iyang buhaton kay walay pulus ang iyang espada batok niadtong mga butanga. Busa gisakub niya ang iyang espada ug gigamit niya ang lain pang hinagiban nga mao ang mga Pag-Ampo. *Nag-ampo siya* “Ginoo, tabangi ko! Luwasa intawon ang akong kalag!” Mipadayon si Kristohanon sa iyang paglakaw sa pipila ka kilometro nga nagsige'g ampo.

Unya miabot si Kristohanon sa usa ka dapit nga murag naay mga demonyo nga iyang madungog nga nagpadulong kaniya. Naghunahuna siya kong mobalik ba siya o kong mopadayon ba, apan naghunahuna siya nga basin sobra na sa katunga sa kalisud ang iyang naagihan ug mas duol kong mopadayon siya. Nahinumduman sad niya nga daghan na ang iyang nadaog nga pagsulay, ug kong mouban ang Ginoo, makadaog pa gihapon siya. Busa mas maayo kong magpadayon siya. Nagpadayon siya ug murag duol na ang mga demonyo, apan sa duol na kaayo sila, misinggit si Kristohanon “Naglakaw ko pinaagi sa gahom sa Dios.” Ug sa ngalan sa Dios, nahanaw ang mga demonyo ug wala sila makadayon sa ilang pagpakig-away kang Kristohanon.

Tungod sa panganud sa kalibog, wala makasabut si Kristohanon sa iyang mga hunahuna niadtong dapita. Nahitabo kini kay naay dwende nga naggikan sa impyerno nga nagsunod kang Kristohanon. Gipakasama sa dwende ang iyang tingog sa tingog ni Kristohanon aron malibog si Kristohanon. Abi niya nga iyang kaugalingong hunahuna ang iyang nadungog ug dili tingog sa dwende nga nagsunod kaniya. Nagsulti ang dwende ug mga pasipala ug mga bakak mahitungod sa Dios. Nahasol si Kristohanon niini kay dili siya makasabot kong nganong naghunahuna siya ug mga ingon niana batok sa iyang gihigugma pag-ayo nga Dios. Tungod sa kalibog, wala siya makahunahuna sa pagsampong sa iyang mga dalunggan kay abi niya nga ang tingog naggikan sa sulod niya ug dili sa gawas. Naguol siya kaayo.

Apan diha sa unahan, naay nadungog ni Kristohanon nga tingog nga nag-ingon “Bisan kong moagi ko sa Bung-aw sa Landong sa Kamatayon, dili ko mahadlok kay nag-ubanan ang Ginoo kanako.”

Pagkadungog ni Kristohanon niana, nalipay siya kaayo tungod sa tulo ka

hinungdan. Una, nalipay siya tungod kay nasabtan niya nga dili siya lang isa ang naa nianang Bung-aw nga nagtuo sa Dios. Ikaduha, nalipay siya kay nahinumduman niya nga kong nag-uban ang Dios nianang tawo, nag-uban usab siya kaniya. Ikatulo, nalipay siya kay nahinumdum siya nga kong mopaspas siya maapsan niya ang tawo ug dili na siya maglakaw nga nag-inusara. Busa naningkamot si Kristohanon sa pagdali paglakaw sa dalan.

Wala madugay misidlak na ang adlaw. Milingi si Kristohanon sa iyang likod, dili tungod kay gusto siya mobalik kong dili aron makita niya ang iyang naagihan. Nakita niya ang bangag ug ang lapok, nakita pud niya ang mga demonyo, mga sigbin, mga dwende ug uban pa nga anaa. Nahinumduman niya ang pulong sa Dios nga nag-ingon 'Bisan ang kangit-ngit mahimong hayag kong dan-agan sa Dios.' Gidayeg ni Kristohanon ang Dios tungod sa kaluwasan nga gihatag kaniya sa tanan nga iyang giagihan, ug gidayeg usab niya ang Dios pagkakita niya sa dalan sa unahan. Gipasalamatan niya ang Dios kay nakita niya nga kong wala pa pasigaha sa Dios ang adlaw, bisan pag usa ka libu ka higayon mosulay si Kristohanon sa paglatas dili gayud siya makalatas niadtong bung-aw bisan sa makausa. Kini ang iyang nasabtan kay ang dalan sa unahan napuno sa mga lit-ag, mga balatik, mga pukot, mga gahong ug mga balag-ong diin possible siya mahulog. Kung ngit-ngit pa unta, wala siya makaagi niining tanan, apan karon tungod sa kahayag nalikayan niya ang tanan ug nakapadayon siya hangtod sa katapusan sa Bung-aw.

Si Roma ug si Pagano

Diha sa unahan gamay, naay naagihan ni Kristohanon diin may mga tapok sa abu, mga bukog sa tawo ug mga mansa sa dugo sa yuta. Naa usab mga lawas sa mga maayong tawo nga namatay diha pinaagi sa mapintas nga kamatayon. Nahibulong si Kristohanon sa pagtan-aw niana apan nakita niya diha sa unahan gamay ang duha ka langob diin nagpuyo kaniadto ang duha ka higante. Ang ngalan sa usa ka higante mao si Roma, ug ang ngalan sa isa mao si Pagano. Sila ang nagpatay nianang mga maayong tawo pinaagi sa ilang gahom tungod sa ilang daotang pagbulut-an. Apan nakalabay si Kristohanon nga walay problema, kay namatay si Pagano kaniadto pa, ug luya na si Roma. Buhi pa siya apan wala na siya'y ngipon ug dili na makaalsa sa iyang lawas. Nagpuyo lang siya sa ganghaan sa iyang langob nga nagtawag sa mga molabay. *Nagtawag si Roma kang Kristohanon* “Dili kamo motagam hangtod daghan pa kaninyo ang sunugon.” Apan wala motubag si Kristohanon ug nakapadayon siya nga wala siya maunsa.

Nag-uban si Kristohanon kang Kasaligan

Diha sa unahan gamay, nag-abot si Kristohanon sa usa ka gamay nga bukid nga gihimo didto aron makalantaw sa unahan ang mga moagi diha. Pagsaka na ni Kristohanon niana, nagtan-aw siya ug nakita niya si Kasaligan nga naglakaw sa unahan. *Nagtawag si Kristohanon kaniya* “Hoy amigo! Hulati ko! Magkuyog ta.”

Mitubag si Kasaligan “Dili ko makahulat. Basin maapsan ko sa tawo nga buot mopatay kanako.”

Nasuko si Kristohanon niana ug gamay, busa naningkamot siya sa pagdagan ug naapsan niya si Kasaligan. Nagpadayon siya ug dagan ug gisayloan lang niya si Kasaligan. Nagpasigarbo si Kristohanon niana kay naghunahuna siya “Mas maayo ko kang Kasaligan kay mas paspas ko.” Apan samtang nagpahiyum siya tungod niana wala siya nagbantay sa iyang dalan, unya napandul siya sa usa ka bato sa dalan ug natumba siya. Wala siya makabangon hangtod nga naapsan ni Kasaligan. Gitabangan ni Kasaligan si Kristohanon pagbangon, unya nagpinasayloay sila ug mibalik ang ilang maayong kabubut-on. Unya nanlakaw sila nga nagkuyog sa dalan. Samtang naglakaw sila, nag-istoryahanay sila mahitungod sa ilang kaagi sa dalan.

Nag-ingon si Kristohanon “Igsoon Kasaligan, nalipay ko nga naapsan ta ka ug nga napasigulianay kita aron makakuyog niining maayong dalan.”

Mitubag si Kasaligan “Lagi, pero anugon nga wala ta magkakuyog gikan sa lunsud nato, apan naunahan ako nimo paggikan didto, ug naglakaw ko nga nag-inusara.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa kadugay nga nagpabilin ka didto sa Magun-ob nga Siyudad human sa paglakaw nako?”

Mitubag si Kasaligan “Nagpabilin ko hangtod nga dili na ko makaagwanta. Daghang mga istorya nga nag-ingon nga hapit na masilotan ang lungsod pinaagi sa kalayo ug nga masunog ang tanan.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa? Mao kana ang ginaistorya sa atong mga silingan?”

Mitubag si Kasaligan “Mao gyud. Kana ang ilang giukay-ukay nga istorya sa pipila ka adlaw.”

Nangutana si Kristohanon “Kung mao kana, ngano man nga nag-inusara ka sa paglakaw? Wala bay laing tawo nga naglakaw aron sa paglikay sa maong silot?”

Mitubag si Kasaligan “Bisan tuod nga daghan ang nag-istorya mahitungod niana, murag wala sila motuo kaayo. Oo, kay bisan samtang nag-istorya sila mahitungod niana, nagbugal-bugal pa sila sa imong paglakaw nga abi nila nga nabuang ka. Apan mituo ko nga tinuod nga magun-ob ang lungsod pinaagi sa kalayo ug mao kana nga mikagiw ko.”

Ang Balita Mahitungod kang Huyang

Nangutana si Kristohanon “Unsay balita nga imong nadungog mahitungod kang Huyang diha sa atong mga silingan?”

Mitubag si Kasaligan “Daghan ang akong nadungog, igsoon Kristohanon.

Nakadungog ko nga mikuyog siya nimo kutob sa dapit sa Huyong-huyong nga Makapawala ug Kadasig, ug naay nag-ingon nga nahulog si Huyang didto uban kanimo, apan gilimud kana ni Huyang kay maulaw siya, apan nakita pa nako ang lapok sa iyang mga senina.”

Nangutana si Kristohanon “Ug unsa pa ang gisulti sa mga silingan nato ngadto kaniya pag-uli niya?”

Mitubag si Kasaligan “Nagkalisud-lisud si Huyang tungod niana, kay nagsige'g bugal-bugal kaniya ang tanang tawo. Walay tawo nga mohatag kaniya ug trabaho, ug dili na siya duawon sa iyang mga higala. Mas daotan karon ang iyang kinabuhi sa pito ka pilu kay sa iyang kinabuhi sa wala pa siya naglakaw uban nimo.”

Nangutana si Kristohanon “Ngano man nga gibugal-bugalan nila si Huyang sa iyang pagbalik, kay wala man sila ugaling motuo nga husto ang iyang paglakaw uban nako?”

Mitubag si Kasaligan “Ingon nila nga talawan siya kay wala siya mopadayon sa iyang paglakaw. Sige siya'g kataw-an sa mga tawo sa ilang mga pagtapok-tapok.”

Nangutana si Kristohanon “Nakahigayon ka ba sa pag-istorya kaniya sa wala ka pa molakaw?”

Mitubag si Kasaligan “Nakakita ko niya sa makausa didto sa dalan sa lunsud, ug miduol unta ko kaniya aron sa pag-istorya, apan pagkakita niya sa ako mitabok siya sa kalsada aron dili kami magkatagbo. Mao nga wala ko maka-istorya kaniya. Murag maulaw siya.”

Nag-ingon si Kristohanon “Anugon kaayo. Naglaum ko kaniadto nga maluwas kadtong tawohana, apan karon murag mamatay siya sa silot niadtong siyudara. Nahisama siya sa panultihon nga nag-ingon 'Ang iro mokaon pagbalik sa iyang kaugalingong sinuka' (Panultihon 26:11) ug 'Ang baboy nga human na digoa mobalik sa iyang paglunang sa lapok.' (2 Pedro 2:22)”

Mitubag si Kasaligan “Mao pud ang akong gikabalak-an mahitungod kaniya, apan dili kita makapugong sa umaabot.”

Ang mga Kaagi ni Kasaligan

Nag-ingon si Kristohanon “Sige, dili na ta mag-istorya mahitungod kang Huyang. Sultihi ko mahitungod sa mga kalisdanan nga imong naagihan pag-anhi. Nagtuo ko nga naa gayud mga kalisdanan; kung wala, mahibulong ako kaayo!”

Mitubag si Kasaligan “Husto ka diha. Sa sinugdanan wala koy kalisud sa dalan nako. Nakita nako ang hustong dalan diha sa dapit sa Huyong-huyong nga Makapawala ug Kadasig, ug wala ko maunlod sa lapok sama nimo. Nag-abot ko sa ganghaan nga walay kukahadlok.”

Si Unang-Adam

Nangutana si Kristohanon “Wala bay tawo nga nakigbatok kanimo sa imong dalan?”

Mitubag si Kasaligan “Naa man. Sa pagsugod ko sa pagsaka sa Bukid sa Kalisdanan, naay gikatagbo nako nga tawo nga tigulang kaayo. Nangutana ang tigulang kong asa ko gikan ug asa padulong, ug giingnan nako siya nga usa ako ka kristohanon nga nagpadulong sa Langitnong Siyudad. Unya nag-ingon ang tigulang nga lisud kaayo kong mopadayon ako. Ingon niya nga mas maayo kong magpabilin ako uban niya ug bayaran niya ang akong trabaho didto. Nangutana ko kaniya kong kinsay iyang ngalan ug asa siya nagpuyo. Mitubag ang tigulang nga ang ngalan niya mao si Unang-Adam ug nga nagpuyo siya sa lungsod sa Limbong. Nangutana pa ko kaniya kong unsay iyang trabaho ug kong unsay iyang ikabayad kanako. Mitubag siya nga ang iyang trabaho mao ang paghimo sa lain-lain nga mga kalingawan sa mga tawo, ug ang iyang ikabayad kanako mao nga ako ang makapuli kaniya kong mamatay siya. Nangutana pa ko kaniya kong unsa ang iyang balay ug kong naa ba siya'y mga sulugoon. Mitubag si Unang-Adam nga maayo kaayo ang iyang balay nga puno sa mga magustohan nako ug ang iyang mga sulugoon mao ang iyang mga anak. Nangutana pa ko kaniya kong daghan ba ang iyang mga anak ug mitubag siya nga tulo lang ang iyang mga anak nga pulos dalaga. Ang ilang mga ngalan si Pangibog-sa-unod, si Pangibog-sa-mata ug si Pagpagarbo, ug nag-ingon siya nga maasawa nako sila kong gusto nako. Nangutana ko kaniya kong unsa kadugay ko makapuyo uban kaniya, ug mitubag siya nga pwede hangtod sa iyang kamatayon.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang katapusan sa inyong pag-istoryahanay?”

Mitubag si Kasaligan “Sa sinugdanan naghunahuna ko nga basin ubanan nako siya kay nindot kaayo ang iyang mga istorya paminawon, apan sa pagtan-aw ko ug maayo sa iyang agtang nakita nako nga nahisulat diha ang mga pulong 'Biyai ang daan nimong pagkatawo ug mga binuhatan.'”

Nag-ingon si Kristohanon “Unya?”

Nagpadayon si Kasaligan “Nasabtan nako nga bakak lang diay ang iyang mga istorya. Kung gikuyogan nako siya unta ngadto sa iyang balay ibaligya ako niya nga ulipon. Mao to nga nag-ingon ko kaniya nga mohunong siya pag-istorya kay dili ko mouban kaniya. Nasuko ang tigulang niana, ug nag-ingon siya nga magbasul ko sa akong gisulti kay magpadala siya ug tawo nga mogukod kanako aron magpait ang akong agianan. Paglingi nako paggikan niya, gibira niya ang akong kamot ug kusog kaayo ug napiangan ako ug sakit kaayo. Unya gibiyaan nako siya ug nagpadayon ko sa pagsaka sa bukid.”

Si Moises

Nagpadayon si Kasaligan “Sa mga katunga na ko sa pagsaka sa bukid, naglingi ko

aron sa pagtan-aw ug nakita nako nga naay naggukod kanako nga paspas kaayo. Naningkamot ko sa pagsaka apan naapsan ako niya dapit sa may lingkuranan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Didto ko naglingkod ug natulog ug nahulog ang akong sulat.”

Nag-ingon si Kasaligan “Ayaw usa! Tiwason pa nako ang akong isaysay. Sa naapsan ako sa tawo, sa wala pa siya makasulti gisumbag ako niya sa makusog, ug natumba ako. Sa pagmata nako, nangutana ko niya kong nganong gisumbag ako niya, ug mitubag siya nga tungod kay nakagusto ko sa pagkuyog kang Unang-Adam. Human niana, gisumbag ako niya ug utro, ug natumba na sad ako. Sa dugay-dugay nakamata na sab ko ug nagpakiluoy ko niya, apan mitubag siya nga wala siya'y kaluoy, ug gisumbag na sad ako niya. Sigurado ko nga mamatay unta ko kong wala moagi ang usa ka laing tawo nga nagsulti kaniya sa pagpaundang sa iyang ginabuhat.”

Nangutana si Kristohanon “Kinsa diay kadtong nagsugo kaniya sa paghunong?”

Nag-ingon si Kasaligan “Sa sinugdanan wala ko kahibalo kong kinsa siya, apan sa pag-agi niya, nakita nako nga naay ulat sa iyang mga kamot ug tiil unya nasabtan nako nga siya diay ang atong Agalon. Human niana, nakapadayon ko sa pagsaka sa bukid.”

Nag-ingon si Kristohanon “Si Moises diay kadtong nag-apas kanimo. Wala siya'y sayloan nga tawo, ug wala siya'y kaluoy sa mga tawo nga mosupak sa iyang mga balaod.”

Nag-ingon si Kasaligan “Sakto ka diha. Nailhan nako siya kay siya ang nagsulti kanako sa didto pa ko sa akong balay nga silotan ako niya pinaagi sa kalayo kong magpabilin ko didto.”

Nangutana si Kristohanon “Sa pagtungas na nimo sa bukid, wala ka ba makakita sa mga leon nga naa didto?”

Mitubag si Kasaligan “Oo, nakita nako, apan murag natulog sila kay adlawn'g tutuk pag-agi nako. Wala sila manghilabot kanako.”

Nangutana si Kristohanon “Unya, wala ka mohapit sa balay nga Matahum didto?”

Mitubag si Kasaligan “Oo, nakita nako ang balay, ug naghunahuna ko kong mosulod ko, apan tungod kay buntag pa, naghunahuna ko nga layo pa ang akong maagihan niadtong adlaw, busa nangumusta lang ko kang Magmatukawon ug nagpadayon ko niining dalan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Oo, giingnan ako niya nga nag-agi ka, apan anugon nga wala ka makahapit niadtong balaya. Maayo kaayo ang imong nakita unta didto nga dili nimo malimtan hangtod sa imong kamatayon. Apan karon, sa pagkanaug nimo

ngadto sa Walog sa Pagpaubos, wala ka bay gikatagbo didto?”

Si Dili-Matagbaw

Mitubag si Kasaligan “Oo, natagbo nako si Dili-Matagbaw. Naningkamot siya sa pagdani kanako pagkuyog kaniya pag-uli uban kaniya. Nag-ingon siya nga dili kita mapasidunggan kong moagi kita sa Walog sa Pagpaubos. Unya kong magpadayon ko nianang dalana, masupak nako ang kabubut-on sa akong mga higala ug paryente sama ni Garbo, ni Hambug ug ni Kalibotanong-Pagtahud, ug masuko sila kanako.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang imong tubag kaniya?”

Mitubag si Kasaligan “Mitubag ko kaniya nga bisan tuod nga mga igsoon nako kaniadto kadtong mga tawo nga iyang ginganlan, karon nga nakristohanon na ako ug nagsugod ko sa paglakaw niining dalan, gibiyaaan ako nila, ug gibugal-bugalan ug giisip nila nga dili na kami paryente. Unya giingnan pa nako si Dili-Matagbaw nga sayop ang iyang gisulti mahitungod niining Walog. Oo, kay nag-ingon ang Biblia nga una kita mapasidunggan, moagi pa kita sa pagpaubos, ug nag-ingon pa ang Biblia nga kong magpagarbo kita mapukan kita hinuon. Unya giingnan nako siya nga mas maayo alang nako ang pagpadayon niining dalana, busa gibiyaaan nako siya.”

Si Kaulaw

Nangutana si Kristohanon kang Kasaligan “Wala bay lain nga imong natagboan nianang Walog?”

Mitubag si Kasaligan “Oo, natagboan nako si Kaulaw. Apan sa tanan nakong mga lakaw murag siya lang ang dili husto ug ngalan. Oo, kay kong sultihan ang ubang mga tawo sa hustong tubag dali sila moundang, apan si Kaulaw hinuon, murag wala siya'y kaulaw! Dili siya moundang sa iyang mga istorya.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang iyang mga istorya kanimo?”

Mitubag si Kasaligan “Daghan ang iyang mga istorya. Ingon niya nga dili maayo ang relihiyon kay makauulaw sa tawo ang paghimo ug mga butang ingon niana nga magpaubos sa iyang kaugalingon. Ingon pa niya nga ang tinuod nga lalaki dili kuno magpakita ug kaluoy ngadto sa uban. Ingon niya nga dili unta magpugong ang tawo sa iyang mga pulong o sa iyang mga binuhatan kay bugal-bugalan siya sa mga bantugang tawo nga may kagawasan sa ilang mga buhaton. Nag-ingon pud si Kaulaw nga gamay lang ang mga datu ug mga gamhanang tawo nga mituo sama nako ug kadtong pipila lang nga mituo nahimo na nga mga buang pinaagi sa ilang pagtuo! Ingon pa niya nga ang kadaghanan sa mga tawo nga naglakaw sa dalan sama nako mga kabus ug mga walay kahibalo nga tawo. Daghan pa ang mga gisulti ni Kaulaw ingon nga maulaw unta ang tawo sa paglingkod pagpaminaw ug wali, maulaw sab siya sa pag-uli gikan sa wali nga magbasul sa iyang mga sala. Maulaw pud unta ang tawo sa pagpangayo ug pasaylo sa iyang silingan tungod

lang sa gagmay nga sala, ug maulaw unta sa pag-uli ug kuwarta nga iyang gikuha kaniya. Ingon pa ni Kaulaw nga dili na moduol ang mga maayo ug bantugang mga tawo kanimo kay dili ka mouyun sa ilang mga bisyu (wala niya ginganlan nga bisyu, apan kana ang punto sa iyang gisulti). Maulaw unta ang tawo sa pagtuo, kay mga walay bili nga mga tawo lang ang motahud kaniya tungod niana. Daghan pa ang mga rasun nga giingon ni Kaulaw nganong maulaw ang tawo nga motuo.”

Nangutana si Kristohanon “Ug unsa diay ang imong tubag kaniya?”

Mitubag si Kasaligan “Nalisdan gyud ko sa sinugdanan kong unsay akong ikatubag kaniya kay naulaw ko sa paghuna-huna sa iyang mga gisulti. Apan sa kadugayan nahinumduman nako ang mga gisulti sa Ginoo nga nag-ingon “Gidumtan sa Ginoo ang mga butang nga gitahud sa tawo.” Unya nahinumduman usab nako nga pulos mahitungod sa mga tawo ang tanang mga istorya ni Kaulaw, ug wala siya’y sulti mahitungod sa Ginoo ug sa Pulong sa Dios. Nahinumduman sad nako nga sa katapusang adlaw dili kita hukman tungod sa mga pulong sa tawo nga nagabugal-bugal, kondili hukman kita pinaagi sa Balaod sa Dios ug sa Iyang kaalam. Busa naghunahuna ko nga ang dalan sa Dios mao ang pinakamatahum bisan kong makigbatok nianang Dalan ang tanang tawo sa kalibotan. Nakasulti ang Ginoo nga maayo kong alagaran nato Siya, ug maayo kong kaluy-an nato ang ubang tawo, ug maalamon ang tawo nga murag magpabuang-buang tungod kaniya, ug bisan ang pinakaubos nga tawo nga may gugma sa Dios mahimong mas datu pa kay sa pinakailado nga tawo sa kalibotan. Busa nag-ingon ko kang Kaulaw “Pahawa diha, kay kaaway ka sa akong kaluwasan. Nganong paminawon nako ikaw inay sa pagpaminaw nako sa Dios? Unsaon nako kaha ang pag-atubang kaniya pagbalik niya kong kana ang akong gibuhat? Magmaulaw kaha ko sa Dalan nga iyang gitudlo kanako? Dili ko mapanalanginan kong patalinghogan taka.”

Apan wala diay kaulaw si Kaulaw. Wala siya mipahawa. Nagsige’g hung-hung siya sa akong dalunggan sa mga sayop kono sa akong gituohan. Apan sa kadugayan giingnan nako siya nga walay pulus ang iyang mga istorya kay ang iyang giila nga daotan mao hinuon ang akong giila nga maayo. Busa, mipahawa siya.”

Nag-ingon si Kristohanon “Nalipay ko igsoon nga nakadaug ka niadtong kaaway. Sakto ka sa pag-ingon nga murag dili angay ang iyang ngalan kay wala siya’y kaulaw sa pagsunod kanato sa dalan nga naningkamot nga maulawan kita sa atubangan sa mga tawo. Nankingamot siya nga ikaulaw nato ang mga maayong butang. Apan siya, walay kaulaw, kay kong naa ugaling, dili siya makapangahas sa pagbuhat sa iyang gibuhat. Mopadayon kita sa pag-asdang kaniya kay ang iyang giisip nga maayong tawo mao hinuon ang buang.”

Nag-ingon si Kasaligan “Mag-ampo kita sa Dios aron tabangan kita niya sa pag-asdang batok kang Kaulaw aron makapadayon kita sa pagsunod sa kamatuoran dinhi sa yuta.”

Nag-ingon si Kristohanon “Tinuod kana. Wala bay lain nga imong natagboan sa Walog?”

Mitubag si Kasaligan “Wala gayud. Nagdan-ag ang adlaw sa tanan nianang Walog ug didto pa sa Bung-aw sa Landung sa Kamatayon.”

Nag-ingon si Kristohanon “Bulahan ka igsoon. Wala diay ka makatagbo kang Apolyon sama sa akong giingon kanimo. Abi nako nga mamatay ko niana, ug bisan pa sa Bung-aw sa Landung sa Kamatayon daghan ang akong naagihan nga kalisdanan hangtod nga nagdan-ag na ang adlaw.

Si Istoryador

Unya nakita nako sa akong damgo nga naglingi si Kasaligan ug nakita niya nga naay laing tawo diha sa dalan nga hapit na makaapas kanila. Ang ngalan sa tawo mao si Istoryador. *Nagtawag si Kasaligan kaniya* “Asa ka higala? Moadto ka ba sa Langitnong-Siyudad?”

Mitubag si Istoryador “Oo. Didto ko mopadulong.”

Nag-ingon si Kasaligan “Maayo kay magkakuyog diay ta.”

Nag-ingon si Istoryador “Malipay ko kong makauban ko kaninyo.”

Nagsulti si Kasaligan “Sige. Magkuyog ta. Mag-istoryahanay kita mahitungod sa mga maayong butang samtang maglakaw aron dili mausik ang oras.”

Mitubag si Istoryador “Malipay ko kong makaistorya ko mahitungod sa mga maayong butang uban kaninyo o kang bisan kinsa. Nalipay ko nga naapsan nako ang mga tawo nga may gana nianang trabahoa, kay daghan ang mga tawo nga dili gusto niana samtang molakaw sila. Ang ilang gusto hinuon ang pag-istorya mahitungod sa walay bili nga mga butang, ug maguol ko niana.”

Nag-ingon si Kasaligan “Maguol gayud ta ug ingon niana. Oo, kay unsay pulus sa dila ug sa baba nato kong dili kita mag-istorya mahitungod sa Ginoo?”

Nag-ingon si Istoryador “Ganahan ko kanimo kay makita nako nga gituohan nimo ang imong mga gisulti. Mangutana sad ko kong unsa ang mas maayo kay sa pag-istorya mahitungod sa mga gibuhad sa Dios? Kung ang gusto sa usa ka tawo mao ang pag-istorya mahitungod sa mga nahitabo kaniadto, o mahitungod sa mga kahibulongan nga butang, o mahitungod sa mga milagro, asa siya makakaplag ug mas maayo kay sa anaa sa Balaang Kasulatan?”

Mitubag si Kasaligan “Tinuod kana. Apan dili nato kalimtan ang atong tuyo sa pag-istorya mahitungod nianang mga butang mao nga matabangan kita pinaagi niana.”

Nag-ingon si Istoryador “Mao kana ang akong buot ipasabut, kay pinaagi sa pag-istorya nianang mga butang matabangan ang tawo kay madugangan ang iyang

kahibalo mahitungod sa daghang mga butang, ingon sa pagkawalay bili sa mga butang sa kalibotan, ug sa kaayohan sa mga langitnong butang. Pinaagi sa istorya makahibalo ang tawo mahitungod sa bag-ong pagkatawo, mahitungod sa pagkawalay bili sa atong mga binuhatan, mahitungod sa pagkamatarong ni Kristo ug uban pa. Pinaagi sa pag-istorya makahibalo ang tawo kong unsa ang pagtalikod sa sala, mahitungod sa pag-ampo, sa pagtuo ug sa pag-agwanta ug sama niana. Makatuon pud ang tawo mahitungod sa kahibulongan nga mga saad ug mga panalangin nga anaa sa Maayong Balita. Unsa pa gayud, maanad ang tawo kong unsaon sa pag-asdang sa dili husto nga pagtuo, ug unsaon pag-supak sa tawo nga motudlo ug bakak, ug unsaon pagtudlo sa mga tawo nga walay kaalam.”

Mitubag si Kasaligan “Tinuod kanang tanan. Nalipay ko sa pagpaminaw niini gikan kanimo.”

Nagpadayon si Istoryador “Anugon lagi nga daghang tawo dili makasabot nga pinaagi ug mga istorya ingon niini masabtan nila unta ang pagtuo, ug ang gikinahanglan sa paglihok sa grasya sa Dios diha sa kasing-kasing nila aron madawat nila ang kinabuhing dayon. Magpadayon lang sila sa pagkinabuhi pinaagi sa mga buluhaton sa balaod nga dili makadala kanila ngadto sa langit.”

Nag-ingon si Kasaligan “Oo, apan ayaw'g kalimti nga ang kahibalo niining mga butang gasa sa Dios. Walay tawo nga makadawat niana pinaagi lamang sa iyang pagpaningkamot o pinaagi sa iyang pag-istorya.”

Mitubag si Istoryador “Nahibalo ko niini kaayo. Oo, kay walay madawat sa tawo kong dili kini ihatag sa Dios nga atua sa Langit. Ang tanan nagagikan sa kaluoy sa Dios, ug walay naggikan sa trabaho sa tawo. Makahatag ko kanimo ug daghang mga bersikulo nga magpasidaan niana.”

Nag-ingon si Kasaligan “Sige. Unsa diay ang topiko sa atong pag-istoryahanay karon?”

Mitubag si Istoryador “Bisag unsa nga imong gusto. Maka-istorya ta mahitungod sa mga butang nga langitnon ug maka-istorya ta mahitungod sa mga butang nga kalibotanon. Mo-istorya ko mahitungod ug mga balaang mga butang ug mo-istorya ko mahitungod sa mga dili balaan. Mga butang nga kaniadto, mga butang nga umaabot, mga butang sa layo o mga butang sa duol. Mag-istorya ko mahitungod sa mga mahinungdanong mga butang o mga walay bili basta makatabang kanato ang atong istorya.”

Nahibulong si Kasaligan niining tubag, busa gibiyaan niya si Istoryador ug diyutay aron sa pagduol kang Kristohanon (kay wala mokuyog si Kristohanon kanila sa paglakaw), unya gihunghungan niya si Kristohanon “Maayo kaayo kining tawo nga kauban nato. Murag mahinungdanon ang iyang paglakaw niining dalan.”

Nagpahiyum ug gamay si Kristohanon niini ug mitubag siya “Kining tawo nga abi

nimo nga maayo kaayo maka-istorya pinaagi nianang dila niya aron sa paglimbong ug 20 ka tawo nga wala makaila kaniya!”

Nangutana si Kasaligan “Nailhan nimo diay siya?”

Mitubag si Kristohanon “Nailhan nako? Oo, nailhan nako siya labaw pa kay sa iyang pag-ila sa iyang kaugalingon!”

Nag-ingon si Kasaligan “Sultihi ko kong kinsa siya.”

Mitubag si Kristohanon “Ang ngalan niya si Istoryador. Katagilungsod nato siya. Gikahibulongan nako nga wala ka makaila kaniya; tungod lang siguro kay luag ang atong lungsod.”

Nangutana si Kasaligan “Kinsa ang iyang amahan, ug asa siya nagpuyo?”

Mitubag si Kristohanon “Anak siya ni Maayo-Mosulti, ug nagpuyo siya sa Kalye-Tabian. Apan bisag tuod nga maka-istorya siya ug maayo, dili gihapon siya maayong tawo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Murag maayong tawo siya sa akong pagtan-aw.”

Mitubag si Kristohanon “Mao lagi kong wala ka maka-ila kaniya kaayo. Kung layo siya sa iyang balay mura’g maayo siya tan-awon, apan kong mouli na siya ngil-ad na tan-awon. Nagpahinumtum siya kanako sa tawo nga magpintura ug litrato nga maayo kaayo tan-awon kong naa ka sa layo, apan kong susihon nimo sa duol dili diay maayo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Nagtiaw-tiaw lang ka siguro, kay nagpahiyum ka man?”

Mitubag si Kristohanon “Badlongon unta ko sa Dios kong magtiaw-tiaw lang ko ug ingon niana (bisan tuod nga nagpahiyum ako). Dili gayud mahimo nga ang isaway nako sa tawo bakak. Tudloan ta ka mahitungod niining tawhana. Makig-istorya siya kang bisan kinsa. Malipay siya sa pag-istorya kanimo karon, unya taud-taod malipay siya sa pag-istorya sa mga palahubog diha sa inumanan nila. Kung daghanon niya ang iyang inumon madugangan pa ang iyang mga istorya! Wala ang iyang gipanulti diha sa iyang kasing-kasing. Diha lang kutob sa iyang baba ang iyang pagkamaayo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Tinuod ka? Gilimbongan diay ko niining tawhana!”

Nag-ingon si Kristohanon “Gilimbongan gayud ka. Hinumdumi ang gisulat sa Balaang Kasulatan “Maayo ra silang mosulti apan dili mobuhat” (Mat 23.3) ug sa lain pang bersikulo nga nag-ingon “Ang gingharian sa Dios dili pulong lamang kondili gahom” (1 Cor 4:20) Nag-istorya siya mahitungod sa pag-ampo, sa pagbiya ug sala, sa pagtuo, ug sa bag-ong pagkatawo, apan diha lang kutob sa pagpanulti. Nakaduaw ko sa iyang balay kaniadto ug makaingon ko nga tinuod gayud ang akong gisulti. Walay pag-alagad sa Dios diha sa iyang panimalay sama nga walay

lami sa puti sa itlog. Walay pag-ampo diha, ug walay pagbiya sa sala. Nag-ingon ang mga tawo sa palibot nga 'Santo siya didto sa layo, apan Satanas siya diha sa iyang panimalay.' Lisod ang kinabuhi sa iyang asawa ug mga anak, kay kanunay niya silang kasab-an. Lisod usab ang kinabuhi sa iyang mga sulugoon kay kasab-an sila kong mosulti, ug kasab-an kong mohilum! Nag-ingon sad ang mga tawo nga nagnegosiyu uban kaniya nga alaot sila kay kanunay manglimbong si Istoryador kanila. Mamakak siya, ug mangilad, ug tudloan sad niya ang iyang mga anak sa pag-ingon; kasab-an niya ang iyang mga anak kong magpakita sila ug kaluoy ngadto sa mga tawo. Sa akong pagtan-aw, daghan ang mga tawo nga nag-alagad unta sa Dios nga napandol niya tungod sa iyang daotang kinabuhi.”

Mitubag si Kasaligan “Nahibulong ko kaayo sa imong gisulti, apan gituuhan ka nako kay nailhan nimo siya ug kay Kristohanon ka man, ug dili ko makahunahuna nga gihimo-himo lang nimo kining tanan tungod sa imong kapungot.”

Nag-ingon si Kristohanon “Kung wala unta ko makaila kaniya, mahisama ko kanimo nga naghunahuna nga maayo siya nga tawo. Ug kong wala ka makaila kanako sigurado ko nga magtuo ka nga bakak ang tanan nakong gisulti, apan tinuod gayud ang tanan. Maulaw ang ubang mga igsoon nato kong madungog nila ang iyang ngalan, ug dili sila moangkon nga igsoon nila si Istoryador.”

Nag-ingon si Kasaligan “Nakita nako karon nga lahi diay ang pagsulti ug ang pagbuhat, ug bantayan nako sa umaabot. Apan karon, unsay atong buhaton aron mobiya siya kanato?”

Mitubag si Kristohanon “Paminawa ang akong tambag. Sultihi siya nga gusto ka mag-istorya kaniya mahitungod sa gahom sa pagtuo. Unya kong mouyun siya, pangutan-a siya kong makit-an kadtong gahom diha sa iyang kinabuhi.”

Nag-ingon si Kasaligan “Sige”. Unya miduol na sad siya kang Istoryador. Nag-ingon siya “Kumusta ka na?”

Mitubag si Istoryador “Maayo gihapon, apan abi nako nga daghan na ang atong naistorya, apan gibiyaan ako nimo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Bitaw, pero sugdan na nato karon. Gihatagan ako nimo ug katungod sa pagpili kong unsay atong istoryahon ug kini mao ang akong gusto. Unsaon pagkahibalo nato kong naa nay kaluwasan gikan sa Dios diha sa usa ka tawo?”

Mitubag si Istoryador “Sige, maayo. Makita nako nga mag-istorya diay ta mahitungod sa Gahom. Maayo kana nga pangutana, ug malipay ko sa pagtubag niana. Una sa tanan, sa akong pagtubag, kong naa ang gahom sa Dios diha sa kasing-kasing sa usa ka tawo, magasinggit na ang iyang kasing-kasing batok sa sala. Ikaduha....”

“Ayaw sa!” *Ingon ni Kasaligan* “Mag-istorya una ta mahitungod sa unang punto. Mas maayo unta kong mag-ingon ka nga kong maglihok ang gahom sa Dios sa kasing-kasing sa tawo magsugod na ang iyang kasing-kasing sa pagdumot sa sala.”

Nag-ingon si Istoryador “Pareho man kong mag-ingon ta nga magsinggit kita batok sa sala ug mag-ingon ta nga dumtan nato ang sala.”

Nag-ingon si Kasaligan “Layo kaayo ang kalainan hinuon! Possible kaayo nga ang usa ka tawo magsinggit batok sa sala apan dili niya dumtan. Daghan ang akong nadungog nga mga wali nga nakigbatok sa usa ka sala, apan gipasagdan sa magwawali ang kadtong maong sala sa iyang kaugalingong kinabuhi! Pananglitan ang asawa ni Potipar nagsinggit sa kusug batok kang Jose nga mura'g balaan siya, apan siya hinuon ang nakagusto sa paghimo ug daotan. Sama usab sa amahan nga magbadlong sa iyang anak nga dili unta mag-inom ug makahubog samtang naggunit siya ug botilya!”

Nag-ingon si Istoryador “Murag nangita ka ug sayop sa akong gisulti.”

Mitubag si Kasaligan “Dili. Tul-iron lang nako unta ang atong mga istorya. Apan unsa diay ang ikaduha nga punto nimo nga nagpakita nga naglihok na ang gahom sa Dios diha sa kasing-kasing sa tawo?”

Nag-ingon si Istoryador “Mailhan nato pinaagi sa dakong kahibalo mahitungod sa Maayong Balita sa Dios.”

Nag-ingon si Kasaligan “Dili sad mao kanang imong ilhanan. Mahimo nga ang usa ka tawo may dakong kahibalo mahitungod sa maayong Balita sa Dios, apan dili gihapon siya anak sa Dios. Nangutana si Jesus sa iyang mga tinun-an kaniadto 'Kabalo ba mo niining tanang mga butang?' ug mitubag ang iyang mga tinun-an ug 'Oo.' Unya mipadayon si Jesus 'Mabulahan kamo kong tumanon ninyo ang mga sugo niining mga pulonga.' Ang panalangin naggikan sa paghimo ug pagtuman ug dili sa pagkahibalo lamang. Tinuod nga kinahanglan nga may kahibalo apan duha ang klase sa kahibalo. Adunay kahibalo nga diha lang kutob sa baba nga magpadulong sa kamatayon, ug adunay kahibalo nga inubanan sa pagtuman ug paghimo nga magpadulong ug kinabuhi.”

Mitubag si Istoryador “Nangita na sad ka ug sayop sa akong gisulti. Dili man kini makatabang kanato.”

Nag-ingon si Kasaligan “Sige, sultih ko ug lain pa nga ilhanan.”

Mitubag si Istoryador “Dili ko kay makita nako nga dili kita magkauyon.”

Nag-ingon si Kasaligan “Kung dili ka, makasulti ba ko sa akong gihunahuna nga ilhanan?”

Mitubag si Istoryador “Bahala ka.”

Nag-ingon si Kasaligan “Duha ang ilhanan nga akong isaysay kanimo. Ang usa, makit-an sa tawo nga mituo diha sa iyang kaugalingon, ug ang ikaduha makit-an sa ubang mga tawo diha kaniya.

Makahibalo ang tawo nga mituo nga naa siya'y kaluwasan gikan sa Dios diha sa iyang kasing-kasing pinaagi sa pagbati nga nakasala diay siya. Mabati niya nga hugaw kaayo ang iyang mga gibuhay ug gikan niana gusto na siya sa pagbiya sa tanang mga sala niya. Magsugod na siya pagdumot sa sala, ug maulaw na siya sa iyang mga gihimo nga sala. Modako usab ang iyang tinguha sa pagduol sa Dios, ug masabtan na niya nga dili siya maluwas pinaagi lamang sa iyang kaugalingong mga buhat.

Makakita ang ubang mga tawo nga naluwas ang usa ka tawo kong moingon ang tawo nga mituo siya diha kang Kristo, ug gumikan niana nausab ang iyang pagkinabuhi. Makita nila nga gibiyaan niya ang iyang daotang binuhayan ug nga nagsugod na siya sa pagbuhay sa mga maayo nga gisugo ni Jesus. Magsulti na ang tawo ug mga maayo, maghimo na siya ug maayo ngadto sa uban ug sa sulod sa iyang panimalay. Mahimo na siya nga gilain alang sa bulohaton sa Ginoo.

Unsay imong ikasulti batok niana, higala?”

Mitubag si Istoryador “Wala koy ikasulti. Maminaw lang ko nimo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Sige. Mangutana ko kanimo ug lain pang pangutana. Diha sa imong pagkinabuhi nabati na ba nimo ang akong giingon diha sa imong kasing-kasing? Pagsulti lang sa tinuod. Ayaw pagpamakak kay gipaminaw sa Dios ang tanan natong gisulti. Nabati na ba nimo nga naluwas ka?”

Nagpula ang nawong ni Istoryador apan *mitubag siya* “Dili ko motubag ug ingon niana nga pangutana. Dili ang ingon niana nga mga istorya ang makatabang kanato. Nganong nangutana ka niana?”

Nag-ingon si Kasaligan “Gipangutana nako kay nakita nako nga maayo ka mosulti, ug tan-awon nako kong diha lang kutob sa imong baba ang imong pagtuo o kong naa ba diha sa imong pagkinabuhi. Ug sa tinuod, nakadungog ko nga nag-ingon ang mga tawo nga diha lang kutob sa imong baba ang imong pagtuo, ug daotan diay hinuon ang imong pagkinabuhi. Ingon nila nga murag buling ka taliwala sa mga kristohanon ug gibugal-bugalan ang pagtuo sa mga anak sa Dios tungod sa imong pagkinabuhi.”

Mitubag si Istoryador “Maminaw diay ka sa mga libak? Kung ingon niana nga klase nga tawo diay ka, dili na lang ko mag-istorya kanimo. Diri lang ko kutob.”

Unya mibiya si Istoryador kanila. Karon miduol na sad si Kristohanon kang Kasaligan ug miingon kaniya “Tan-awa, dili siya makaagwanta kong sultihan siya sa tinuod. Ang iyang mga sala ug ang imong mga istorya sa kamatuoran dili

magkauyon. Mas maayo unta alang kaniya kong naminaw siya ug nausab ang iyang pagkinabuhi, apan karon maayo alang nato nga mibiya siya kay kong nagpabilin siya uban kanato kapuyon unta kita sa iyang mga istorya.”

Mitubag si Kasaligan “Oo. Apan nalipay ko nga nakasulti ko kaniya, kay basin moabot ang panahon nga mahinumduman niya ang akong mga gisulti ug mausab niya ang iyang kinabuhi. Apan bisan kong dili siya mausab, dili ko paninglan sa iyang kamatayon kay gisultihan nako siya ug tataw sa kamatuoran.”

Nag-ingon si Kristohanon “Oo, maayo gayud nga nagdiretso ka sa pagsulti kaniya. Tagsa lang nga may tawo nga mosulti ug tataw sama sa imong gibuhay karon, ug tungod niana, daghang mga tawo magpabilin nga magsulti-sulti lang mahitungod sa pagtuo apan dili mausab ang ilang pagkinabuhi ug masaway ang pagtuo sa daotang mga istorya tungod kanila.”

Miabot na sad si Magsasangyaw

Nagpadayon sila si Kristohanon ug si Kasaligan sa pag-istoryahanay mahitungod sa ilang mga naagihan samtang naglakaw sila, ug tungod niana wala sila mapul-i sa paglakaw niadtong dalana. Oo, kay kamingawan kadtong dalana, ug kapoyan unta sila sa paglakaw didto kong wala pa silay mga maayong istorya.

Sa hapit na sila nakalatas niadtong disyerto, milingi si Kasaligan ug nakita niya nga naay tawo nga misunod kanila ug nailhan niya. *Nag-ingon si Kasaligan kang Kristohanon* “Tan-awa kong kinsa tong nagsunod kanato!”

Nagtan-aw si Kristohanon ug nag-ingon siya “Ang suod nakong higala diay! Si Magsasangyaw.”

Nag-ingon si Kasaligan “Akong higala usab siya, kay siya man ang nagtultul kanako sa dalan padulong sa ganghaan.”

Unya naapsan sila ni Magsasangyaw ug miingon siya “Ang Kalinaw sa Dios maanaa kaninyo mga hinigugma nako. Ug mapanalanginan unta ang tanan nga nagtabang kaninyo hangtod diri.”

Nag-ingon si Kristohanon “Maayong pag-abot! Maayo gayud igsoon. Sa pagkakita nako sa imong nawong nagpahinumdom kanako sa imong kaayo sa pagtul-tul kanako sa hustong dalan kaniadto.”

Nag-ingon si Kasaligan “Maayong pag-abot gayud. Malipay kaayo ang mga maglakaw kong ikaw ang kauban nila.”

Nangutana si Magsasangyaw kanila “Kumusta diay? Unsa ang mga naagihan ninyo sa inyong paglakaw? Unsa ang inyong nakita, ug unsa ang inyong mga ginahimo?”

Unya nagsugod sila si Kristohanon ug si Kasaligan sa pagsaysay sa tanan nga ilang

naagihan didto sa dalan. Pagkahuman nila *nag-ingon si Magsasangyaw* “Nalipay ko kaayo sa pagpaminaw kaninyo. Dili ko malipay tungod kay nakaagi kamo ug mga kalisdanan, kondili nalipay ko kay nakadaug kamo niadtong mga kalisud. Ug nalipay sad ko kay bisan tuod nga naa pay mga kaluya ninyo, nakapadayon kamo hangtod diri. Apan dasigon ta mo sa pagpadayon aron dili kamo mawad-an sa ganti nga ihatag unta kaninyo. Mahimo pa nga maigo kamo ni Satanas kong dili kamo magbantay. Hinumdumi kanunay ang Ginoo ug ang padulngan ninyo nga Langitnong-Siyudad.”

Unya nag-ingon si Kristohanon “Salamat sa imong pagdasig, apan maayo kong magpadayon ka sa pag-istorya kanamo. Oo, kay nakahibalo ko nga gihatagan ka sa Ginoo ug kahibalo aron mahibaloan nimo kong unsa ang umaabot. Makasulti ka ba kanamo kong unsa ang among dangatan ug kong unsay among buhaton aron sa paglikay sa pagpakasala?”

Ug miuyon usab si Kasaligan niana.

Busa, *mitubag si Magsasangyaw* “Mga igsoon, nabasa ninyo ang kamatuoran diha sa Pulong sa Dios nga daghan ang maagihan ninyo nga mga kalisud. Nabasa ninyo nga may umaabot nga pagsulay sa matag lungsod nga inyong adtoan. Naa nay naagihan ninyo nga ingon niana, ug ingnon ta mo karon nga naay duol na moabot kaninyo nga kalisud. Duol na kamo sa katapusan niining kamingawan ug sa dili madugay makakita kamo ug lungsod diha sa unahan ninyo. Kung moabot kamo didto daug-daogon kamo sa mga tawo. Maningkamot sila sa pagpatay kaninyo kay mga kaaway ninyo sila. Apan kamo hinuon, magpadayon diha sa kamatuoran bisag unsa ang modangat kaninyo, ug unya gantihan kamo sa Dios. Ang usa kaninyong duha mamatay didto, ug bisan tuod nga sakit kaayo ang kamatayon nianang usa, mas maayo hinuon ang iyang dalan kay sa usa pa ninyo. Nganong mas maayo? Kay makauna siya didto sa Langitnong-Siyudad ug makalikay pa siya sa daghan pang mga kalisud nga maagihan sa ikaduha ninyo dinhi sa dalan. Apan karon, kong moabot na kamo diha ug maagihan ninyo ang akong giingon, hinumdumi kanunay ang Dios nga Agalon ninyo, ug itugyan ninyo ang inyong mga kinabuhi kaniya.”

Ang Mercado sa Walay-Bili

Unya nakita nako sa akong damgo nga miabot sila sa katapusan sa kamingawan, ug sa wala madugay nakita nila ang lungsod sa ilang atubangan. Ang ngalan sa lungsod Walay-Bili, ug sa tunga-tunga nianang lungsod naay mercado nga ginganlan Mercado sa Walay-Bili. Abri kada adlaw sa tibuok nga tuig kanang mercado. Dili siya bag-o, kondili daan kaayo. Pila ka libo ka tuig ang milabay, nakakita sila si Satanas ug si Apolyon ug mga kauban nila nga nagalakaw ang mga tawo nga pinili sa Dios diri niining dalana ug nga maayo ang ilang paglakaw. Wala sila makagusto nga makapadayon ang maong mga tawo ngadto sa Dios, mao nga naglaraw sila sa paghimo niining Mercado ug Lungsod aron ang mga tawo makasangit diha. Ang tanang matang sa mga walay bili ang gibaligya niadtong

mercado. Naay mga balay, mga yuta, mga trabaho, mga ngalan, mga nasud ug mga gingharian. Naay mga kailibgan nga butang, mga kalipay, mga dula, mga asawa ug mga bana, mga bata, mga agalon ug mga sulugoon. Naa pay mga kinabuhi, mga lawas, mga bulawan, mga mahalon nga mga bato, mga perlas ug ang tanan pa nga mga maibgan sa mga tawo. Naa usab didto kanunay ang tanang matang sa kalingawan sama sa dula, mga sugal, mga drama-drama, ug uban pa. Naa pud mga pinatyanay, mga bunu, mga pagpanapaw, mga kawat, mga bakak, mga linimbongay, mga paghubog-hubog ug ang tanang matang sa bisyu.

Matag tawo sa kalibotan, kon gusto siya moadto sa Langitnong-Siyudad kinahanglan nga agihan niya kining lungsora, kay diha moagi ang dalan. Walay lain dalan nga moadto sa langit gawas nianang moagi sa Mercado sa Walay-Bili. Bisan si Ginoong Jesus pag-anhi niya sa kalibotan naagihan niya kining lungsod ug naningkamot si Satanas sa pagtintal kaniya pinaagi sa tanang butang nga anaa sa mercado. Hatagan unta nila si Jesus sa tanan nga anaa diha kong moyukbo lamang siya kang Satanas. Apan wala mopalit si Jesus. Walay bisan usa ka dako nga iyang gigasto diha, ug gilabyan lang niya ang lungsod.

Karon, misulod sa lungsod ang atong mga kauban nga si Kristohanon ug si Kasaligan, ug sa wala madugay nanyagit ang mga tawo sa lungsod tungod kanila. Una, nasamok sila kay ang gisul-ob nila ni Kristohanon ang mga senina nga sinaw nga gihatag kanila sa mga Manulonda kaniadto, ug lahi kay sa mga gisul-ob sa mga tawo sa lungsod. Nagatan-aw ang mga tawo nianang mga senina ug gibugal-bugalan nila kay dili sila sama sa kadaghanan. Nag-ingon ang uban nga buang ang duha tungod sa ilang mga senina.

Ikaduha, nasamok ang mga tawo tungod kay lahi ang mga sinultihan sa mga naglakaw kay sa ilaha.

Ikatulo, nasamok ang mga negosyante kay wala nanumbaling sila si Kristohanon sa ilang mga gibaligya. Nagsige'g tawag ang mga tindero ug 'Palit mo niini,' ug 'Palit mo niana.' apan gisampungang nila ni Kristohanon ug ni Kasaligan ang ilang mga dalunggan ug naghagad sila sa langit nga nag-ingon “Dili ko motan-aw sa walay bili, ug dili ko mopalit sa dili husto.”

Nangutana ang usa ka tindero kanila “Unsa diay ang inyong paliton?”

Mitubag si Kasaligan “Mamalit lang mi sa kamatuoran.” Tungod nianang ilang tubag, nagsugod na ang uban sa pagbugal-bugal kanila. Nangingit ang uban nga nag-ingon “Bunali sila”. Nakadungog ang pangulo sa lungsod nianang kagubot ug gipadala niya ang pipila sa iyang mga opisyaes aron sa pagdala kanila sa iyang atubangan. Gidala sila sa atubangan sa husayan ug *nangutana ang pangulo* “Unsay inyong trabaho? Asa kamo gikan ug asa padulong? Nganong naghimo kamo ug kasamok diri sa among lungsod?”

Mitubag sila “Gikan kami sa Magun-ob-nga-Siyudad, ug nagpadulong mi sa Langitnong-Siyudad. Wala kami naghimo ug mga kasamok gawas lamang nga nag-ingon mi nga ang kamatuoran lamang ang among paliton.”

Apan wala motuo ang mga opisyaes niana. *Nag-ingon sila* “Mga buang kamo. Mianhi lang kamo aron sa pagsamok sa among mercado.” Unya gipalatigo nila ang duha ug gihugawan nila ug lapok. Human niana, gibilanggo nila sila sa prisohan aron makit-an sa tanang mga tawo sa mercado. Didto sila nagpuyo ug taas-taas nga panahon ug miduol ang mga tawo aron sa pagbugal-bugal kanila ug aron sa pagkatawa kanila. Ang uban kanila naglabay ug mga dunot nga pagkaon ug mga lapok diha kanila. Nagkatawa lamang ang pangulo sa lungsod pagkabalita niya sa nahitabo kanila. Apan ang duha hinuon, wala silay gisulti sa pagbalos sa mga gipanulti sa mga nagbugal-bugal kanila. Ang ilang mga pulong pulos panalangin hinuon. Maayo ang ilang gibaylo sa daotan. Tungod niini, nagsugod ang ubang mga tawo sa pagbati ug kaluoy ngadto sa duha, ug nag-ingon sila sa ilang mga silingan “Ayaw kamo pagbugal-bugal kanila. Mas maayo sila kay sa ubang mga tagilungsod nato.” Apan nasuko ang uban kanila niining pagkasulti, busa nagsininggitay ug nag-inawayay ang tanan. Tungod niana nadala usab ang duha sa atubangan sa husayan nga gipasanginlan sa pagsugod sa kasamok. Gibunalan sila pag-usab, unya gipusasan ang ilang mga kamot ug tiil ug gidala sila paglibot sa mercado aron makit-an sa tanan didto, ug aron mangahadlok ang mga tawo sa pagtabang kanila. Apan maayo kanunay ang sumbanan sa pagkinabuhi nila ni Kristohanon ug ni Kasaligan ug tungod niana, naay pipila ka tawo sa mercado nga naluoy kanila ug nga naghunahuna nga husto ang duha. Apan misamot hinuon ang kasuko sa kadaghanan. Nag-ingon sila nga angay nga patyon ang duha tungod sa kasamok nga ilang gihimo ug tungod kay gilimongan nila ang ubang mga tawo didto. Unya gibalik nila ang duha sa bilangoan ug gihiktan nila ang ilang mga tiil.

Sa didto sila sa bilangoan, nahinumduman nila ang giingon daan ni Magsasangyaw. Gihupay nila ang usa-ug-usa nga nag-ingon nga kong kinsa ang mamatay mao ang mapanalanginan ug mas dako. Ug diha sa ilang kasing-kasing ang matag usa kanila naglaom nga siya ang mamatay aron makauna siya didto sa Langitnong-Siyudad. Apan nag-ampo sila nga nag-ingon nga ang Dios ra ang magbuot kanilang duha.

Sa Atubangan sa Huis

Pag-abot na sa adlaw sa ilang pag-atubang sa Huis, gidala silang duha sa hukmanan. Ang ngalan sa Huis niadtong lugara mao si Datu Madumtanon-sa-Maayo. Hapit managpareho ang kasu batok sa duha nga nag-ingon “Mianhi kining duha ka tawo aron sa pagsamok sa among negosyo. Naghimo sila ug kasamok sa tibuok nga lungsod namo, ug nanudlo sila sa mga tawo ug mga bakak nga nakigbatok sa balaod sa atong Pangulo.”

Si Kasaligan ang una nga mitubag sa sumbong. *Ingon niya* “Wala ko nakigbatok sa

bisag unsa gawas sa mga buhat nga supak sa kabubut-on sa Pangulo nga labaw sa tanan. Wala koy gihimo nga kasamok kay usa ako ka tawo sa kalinaw. Kong naay mga tawo nga misunod kanamo, tungod lamang kay nakakita sila nga anaa ang kamatuoran kanamo. Ug tungod sa Pangulo nga inyong giingon, siya si Satanas ug nakigbatok siya sa Dios ug tungod niana dili ko motahod kaniya ug dili nako tahuron ang iyang mga sulugoon.”

Unya nag-ingon ang huis “Karon, kong naay tawo diri nga makasaksi batok niining binilanggo, moanhi siya karon ug mosulti.” Tulo ka tawo ang nagtindog, sila si Kasina, si Patuo-tuo ug si Parayeg. Unya nag-ingon ang Huis kang Kasina “Sige, sultihi kami kong unsay imong nahibaloan mahitungod niining tawhana.”

Nag-ingon si Kasina “Nailhan nako kining tawhana. Ang iyang ngalan mao si Kasaligan, apan bakak ang iyang ngalan kay usa sa pinakangilngig nga tawo siya sa atong nasud. Dili siya motahod sa atong mga Datu ni sa atong mga balaod kay nag-ingon siya nga gibalaan siya ug dili daw siya motuman sa makasupak sa iyang gituohan. Nakadungog ko kaniya nga nag-ingon nga sukwahi kaayo ang gituohan sa mga Kristohanon ug ang gituohan sa mga tawo niining lungsod nga Walay-Bili. Pinaagi nianang pagsulti niya, gihukman niya ang atong mga gibuhad ug gihukman usab kita niya.”

Nangutana ang Huis “Unsa pay ikasulti nimo?”

Mitubag si Kasina “Daghan pa unta ang akong ikasulti, apan aron dili kapoyan ang magpaminaw, diri lang ko kutob ug paminawon nato ang ikaingon niining duha ka kauban nako. Kong kulang pa ang among gisulti, mobalik ko ug dugangan pa nako ang akong giingon.”

Nag-ingon ang Huis “Sige, padaplin ka usa. Patindoga si Patuo-tuo.”

Miduol si Patuo-tuo ug gipangutana siya kong unsay iyang ikasulti.

Nag-ingon si Patuo-tuo “Wala ko kaayo makaila niining tawhana, apan nag-istorya siya sa ako niadtong isang adlaw nga milabay. Nag-ingon siya kanako nga dili tinuod nga pagtuo ang mga gituohan sa mga tawo niining lungsora, ug dili daw malipay ang Ginoo kanato tungod niini. Ingon pa niya nga walay bili ang atong pagsimba ug silotan kita sa Dios. Diha lang kutob ang akong ikasulti.”

Human niana, gipatindog nila si Parayeg ug gipangutana siya kong unsa ang iyang ikaingon batok kang Kasaligan.

Nag-ingon si Parayeg “Dugay-dugay na ko nakaila niining tawhana. Daghan ang akong nadungog nga mga pulong niya nga dila angay unta isulti. Nag-istorya siya batok sa atong Pangulo nga si Datu Satanas. Nakigbatok usab siya sa ubang mga halangdong Datu nato sama ni Datu Daan-nga-Pagkatawo, ni Datu Kalipay-sa-Lawas, ni Datu Tagbaw-sa-Kaugalingon, ni Datu Mapagarbohon, ni Datu Kaulag

ug ang tanang ubang mga Datu nato. Nag-ingon si Kasaligan nga dili angay nga magpabiling buhi kadtong mga Datu sa atong lungsod. Bisan ikaw, Kamahalang Huis nga naghukom kaniya karon, ginganlan ka niya nga daotang tawo, ug layo daw ka sa Dios. Kana ang iyang mga istorya.”

Pagkalingkod na usab ni Parayeg, *nag-ingon ang Huis kang Kasaligan* “Paminaw Rebelde! Nakadungog ka ba sa mga gisulti niining tulo ka maayong tawo?”

Mitubag si Kasaligan “Makasulti pa ba ako sa akong mga tubag?”

Nag-ingon ang Huis “Unsa! Angay kang patyon karon dayon, apan aron makakita ang tanan nga maloluy-on kami sa pagdumala sa among pagpakighusay, paminawon namo kong unsay ikasulti nimo, bisan tuod nga daotan ka nga tawo.”

Nag-ingon si Kasaligan “Motubag lang ko sa gisulti sa tulo ka saksi. Una, mahitungod sa gisulti ni Kasina, kini lang ang akong gisulti kaniya. 'Kong adunay balaod nga mosupak sa gisulat sa Pulong sa Dios, nan, nakigbatok kadtong balaod sa gituohan sa tinuod nga kristohanon.' Kong naay sayop nako sa pag-ingon, maminaw ko sa husto, ug bakwion nako ang akong gisulti, apan motuo ko nga husto hinuon ang akong gisulti.

Ikaduha, mahitungod sa mga gisulti ni Patuo-tuo, nag-ingon ko kaniya nga sa tinuod ug husto nga pagdayeg sa Ginoo, dili mahimo nga naay mga pamaagi ug mga butang nga nagagikan lamang sa kabubut-on sa tawo, kondili kadto lamang nga mga pamaagi ug butang nga naggikan sa Pulong sa Dios. Ang mga pamaagi ug mga butang nga naggikan lamang sa kabubut-on sa tawo dili magpadulong sa kinabuhi nga walay katapusan.

Ikatulo tungod sa mga giingon ni Parayeg, mag-ingon lang ko nga ang Pangulo niining lungsod ug ang tanang mga Datu nga ginganlan ni Parayeg angay gayud nga itambog sa impiyerno ug dili na unta sila magpuyo niining kalibotana.

Diri lang kutob ang akong ikasulti, ug kaluy-an unta ko sa Dios.”

Unya *nag-ingon ang Huis* “Sige, karon, paminaw kamong tanan diri kong unsa ang kasulbaran mahitungod niining tawo nga nagasamok sa atua. Paminawa ninyo ang mga balaod nato nga gihimo kaniadto pa. Sa panahon ni Haring Paraon nga alagad sa atong Pangulo, naay gipakanaog niya nga balaod aron dili modaghan ang mga tawo sa laing pagtuo; ang tanang mga anak nila nga lalake ipanglabay ngadto sa suba sa Nilo.

Ikaduha, adunay balaod nga gihimo sa panahon ni Haring Nabucodonosor nga usa pud ka alagad sa atong Pangulo. Nag-ingon ang balaod nga itambog ngadto sa kalayo si bisan kinsa nga dili moluhod sa bulawang larawan nga iyang gihimo.

Ikatulo, sa panahon nga buhi pa si Haring Dario naghimo siya ug balaod nga bisan kinsa nga moampo sa bisan unsang dios gawas kaniya sulod sa pipila ka adlaw

itambog nila ngadto sa langob sa mga leon nga mokaon ug tawo.

Karon makita nato nga gisupak niining rebelde ang tanan niining mga balaod. Naningkamot siya sa pagpadaghan ug mga tawo nga motuo sa iyang gituohan, ug wala siya motahod sa atong mga larawan ni sa atong Pangulo. Busa, ang akong hukom mao nga angay siyang patyon.

Unsay inyong ikaingon mahitungod niini, kamong mga maayong tawo nga nagpaminaw niini karon?”

Nag-ingon si Buta “Makakita ko nga nagsige'g supak kining tawo sa atong mga gituohan.”

Nag-ingon si Dumot “Gidumtan nako siya, bisan ang iyang hitsura nga ngil-ad tanawon.”

Nag-ingon si Tuman-sa-gusto-sa-lawas “Dili ko makaagwanta kaniya, kay kanunay siyang nakigbatok sa akong mga hinimoan.”

Nag-ingon si Bakakon “Kriminal kining tawhana.”

Nag-ingon si Mapintas “Kulang pa kaniya kong bitayon lang.”

Ang Kamatayon ni Kasaligan

Unya nag-ingon ang Huis “Karon, tungod niining mga saksi, ug tungod sa atong balaod kinahanglan nga patyon nato kining tawhana sa walay kukaluoy. Kinahanglan nga pasakitan siya pag-ayo.”

Tungod niana, gidala nila si Kasaligan ngadto sa gawas. Una, gilatigo siya nila. Human, gibunalan siya ug gisamadsamaran siya sa mga kutsilyo. Sunod gipanglabay siya sa mga bato ug gitusuk siya sa mga espada. Katapusan sa tanan, gisunog siya nila sa kalayo ug namatay siya. Diha lang kutob ang panaw ni Kasaligan sa kalibotan.

Apan, diha sa akong damgo, nakita nako nga sa luyo sa mga tawo nga nagtigom aron sa pagpasakit kang Kasaligan, aduna diay karwahe ug duha ka kabayo nga naghulat kang Kasaligan. Sa pagkamatay niya, nakita nako nga gipasakay ang iyang kalag sa sakyanan, ug nakasakay siya ngadto sa langit agi sa mga panganod nga nagdiretso ngadto sa Langitnong-Siyudad.

Sa laing bahin, gibalik nila si Kristohanon ngadto sa bilanggoan aron hukman siya sa lain pang adlaw. Apan, tungod sa kabubut-on sa Dios, kadtong gabii, naay nag-abot nga manulonda nga nagpuwas sa mga hikot ni Kristohanon. Giabrihan niya ang mga pultahan sa prisohan ug ang ganghaan sa Lungsod ug migawas sila. Mao nga nakagawas si Kristohanon sa lungsod ug nagpadayon siya sa iyang paglakaw sa dalan.

Naglakaw si Kristohanon uban ni Malaumon

Wala magdugay si Kristohanon sa paglakaw nga nag-inusara kay naay tawo nga naggikan sa Lungsod-sa-Walay-Bili nga misunod kaniya ug nag-apas kaniya. Ang ngalan sa tawo mao si Malaumon. Nakita niya ang pagkinabuhi ni Kristohanon ug ni Kasaligan diha sa mercado ug nasabtan niya nga husto ang ilang gituohan. Nag-ingon pud si Malaumon nga daghan pa ang mga tawo sa mercado nga sa dili madugay magsunod kanila tungod sa ilang nakit-an ug nadungog kang Kasaligan ug Kristohanon nga mituo sa Dios.

Makita nato diha nga bisan tuod nga gipatay nila ang usa ka magtutuo, naay gihatag sa Dios nga lain pa nga mokuyog kang Kristohanon. Dili mahimo nga maputol ang pagtuo sa kamatuoran.

Si Agi-sa-Sayon

Sa wala pa sila makalakaw ug layo, nakita nako diha sa unahan nga naay usa ka tawo nga naglakaw sa ilang dalan. Ang ngalan sa tawo mao si Agi-sa-Sayon. Sa pag-apas nila kaniya, nangutana sila “Asa ka gikan ug asa ka padulong, ug kinsay imong ngalan?”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Taga Sultigmaayo ako, ug moadto ako sa Langitnong-Siyudad.” Apan wala siya motug-an sa iyang ngalan.

Nangutana si Kristohanon “Unsay akong ikatawag kanimo, higala?”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Wala ko makaila kaninyo ug wala sad kamo makaila kanako, apan kong mosugut kamo sa pag-uban kanako sa paglakaw niining dalana malipay ko. 'Igsuon' lang ang inyong itawag kanako.”

Nag-ingon si Kristohanon “Nakadungog ko sa ngalan sa lungsod nimo nga Sultigmaayo. Murag daghan ang kuwartahang mga tawo nga nagpuyo didto.”

Nag-ingon si Agi-sa-Sayon “Oo, naa gyud, ug mga paryente nako ang kadaghanan kanila.”

Nangutana si Kristohanon “Kinsa diay ang mga paryente nimo didto?”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Halos ang tanang tawo sa lungsod mga paryente nako. Naa si Datu Sultigmaayo. Kaliwat siya sa Datu kaniadto nga naghatag sa iyang ngalan ngadto sa lungsod. Naa pud si Datu Talikod, ug si Datu Duhay-Nawong. Bisan gani ang Pare namo nga si Duhay-Dila, usa siya sa akong mga uyoan. Usa ka bangkero ang akong lolo ug gikan kaniya ang akong trabaho, ang akong kuwarta ug ang akong batasan. Gikan kaniya ang batasan nga dili magbatok sa sulug, ug dili sad magbatok sa hangin. Mouban lang mi sa mga relihiyoso nga tawo kong bulawanon ang ilang mga sapatos, ug kong mga ilado sila ug kong hayag ang adlaw.”

Sa pagkadungog niya niana, miduol si Kristohanon kang Malaumon nga *nag-ingon* “Murag nailhan nako kining tawhana. Murag si Agi-sa-Sayon ang atong kauban,

ug kong tinuod kana, usa kini siya ka daotan kaayong tawo.”

Nag-ingon si Malaumon “Pangutan-a siya. Dili unta maulaw ang usa ka tawo sa iyang ngalan.”

Mibalik si Kristohanon kang Agi-sa-Sayon ug nangutana kaniya “Sa akong pagpaminaw kanimo, higala, nakahinumdom ko sa usa ka tawo nga nailhan sa akong mga higala niadto. Ikaw ba kaha siya, nga si Agi-sa-Sayon nga taga Sultigmaayo?”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Dili kana ang akong ngalan. Gihatagan lang ko nianang dagnay sa mga tawo nga dili gusto kanako. Mag-antus lang ko kong tawgon ako nila niana.”

Nangutana pa si Kristohanon “Wala ba kahay gibuhat nimo aron hatagan ka nila ug ngalan nga ingon niana?”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Wala gayud. Usahay nakakuwarta lang ako pinaagi sa pagkuyog sa kadaghanan. Kana lang.”

Nag-ingon si Kristohanon “Murag sakto ang imong ngalan hinuon.”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Bahala ka kong kana ang imong gihuna-huna, apan bisan niana, mouban ko kaninyo kong mouyun kamo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Kong mouban ka kanamo, kinahanglan nga makigbatok ka sa hangin ug makigbatok ka sa sulug sa tubig. Ug, kong mokuyog ka, kinahanglan nga mag-uban ka sa mga tawo nga may pagtuo bisan kong mga kabus sila, o kong mga binilanggo sila, dili lamang kong mga dato sila o kong gidayeg sila sa mga tawo.”

Nag-ingon si Agi-sa-Sayon “Ayaw ako pugsas. May kagawasan ang matag tawo sa pagtuo sa iyang gihunahuna nga husto. Apan mokuyog pa ko kaninyo kong mosugot kamo.”

Mitubag si Kristohanon “Dili kami mokuyog kanimo, bisan usa lamang ka lakang, kong dili ka motuman sa akong giingon.”

Nag-ingon si Agi-sa-Sayon “Dili ko mobiya sa akong daan nga pagtuo, kay makatabang sa tawo kana. Biyai lang ako, ug magpadayon ko nga mag-inusara sama sa ganina hangtod nga may makaapas kanako nga gusto sa pag-uban kanako.”

Unya nakita nako sa akong damgo nga gibiyaan si Agi-sa-Sayon ni Kristohanon ug ni Malaumon nga nag-una kaniya. Wala madugay naay tulo ka tawo nga nagsunod kang Agi-sa-Sayon ug naapsan nila siya. Maayo ang ilang pagkinamustahanay kay managsilingan sila kaniadto. Ang mga ngalan sa tulo ka tawo mao si Kupot-sa-Kalibotan, si Kuwarta'g-nawong ug si Tipig-tanan. Mga kaklase sila kaniadto sa

pageskwela nila didto sa lungsod sa Gugma-sa-ganansya, didto sa probinsiya sa Kaibog. Nagtuon sila didto mahitungod sa tanang paagi sa pagdawat ug kuwarta ug mga butang. Nagtuon sila sa pagkuha pinaagi sa pagpugos, pinaagi sa limbong, pinaagi sa pagpamakak, pinaagi sa pagdayeg sa tawo ug pinaagi sa pagpatuo nga mga relihiyoso sila. Maayo kaayo ang ilang pagtuon niana hangtod nga sila mismo makatudlo na ug mga bata sa mao gihapon nga mga pamaagi.

Human sa ilang pagpangumustahanay, nangutana si Kuwarta'g-nawong ngadto kang Agi-sa-Sayon “Kinsa kadtong duha ka tawo nga naglakaw diha sa unahan nato?” Nangutana siya niini kay makit-an pa nila sila si Kristohanon ug si Malaumon diha sa dalan.

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Duha ka tawo nga naggikan sa atong nasud. Naglakaw usab sila sa dalan sumala sa ilang gituohan.”

Nag-ingon si Kuwarta'g-nawong “Anugon! Nganong wala sila maghulat aron makakuyug kiting tanan? Kay parehas ang atong padulngan.”

Mitubag si Agi-sa-Sayon “Oo lagi unta. Apan mga tawo sila nga estrikto kaayo sa ilang pagtulun-an ug dili sila mosimang bisag gamay niadtong abi nila nga husto. Kong naay tawo nga mouban kanila unta, bisan kong duol kaayo sa Dios kadtong tawhana, kong dili siya pareho kanila sa usa lang ka gamay'ng bahin sa ilang pagtulun-an papahawaon nila kadtong tawo.”

Nag-ingon si Tipig-tanan “Dili maayo kana. Nakadungog ko mahitungod ug ingon nianang mga tawo nga dali mohukum kang bisan kinsa nga dili pareho kanila. Apan unsa diay ang gituohan nimo nga dili gusto nila?”

Nag-ingon si Agi-sa-Sayon “Ang ilang pagtuo mao nga magpadayon kita sa paglakaw bisan unsa ang tempo, apan ako hinuon, maghulat lang ko hangtod nga motabang kanako ang hangin ug mouban kanako ang sulog sa tubig. Sa ilang pagtuo, isugal nila ang tanan diha lamang sa Dios, apan ako hinuon mopusta ko ug gamay diri, ug mopusta usab ko ug gamay didto aron makadaog ko bisan unsa ang modangat. Mopadayon daw sila sa ilang pagtuo bisan kong makigbatok kanila ang tanang tawo, apan ako hinunoa, motuo lang ko kutob sa gusto sa kadaghanan. Mopadayon sila sa ilang relihiyon bisan sa daot nga mga senina, ug sa pagbugal-bugal sa tanan, apan ako maglakaw lang ko kong maayo ang senina, kong walay ulan, ug kon may magdayeg.”

Nag-ingon si Kupot-sa-Kalibotan “Sakto ka, igsoon. Ayaw pagsimang sa imong pagtuo. Sa akong huna-huna, buang si bisan kinsa nga makaangkon ug bisan unsang butang apan isalikway niya aron sa pagsunod sa iyang relihiyon. Dili kita magbulad ug isda sa panahon sa ulan kondili sa pagdan-ag sa adlaw. Dili maglakaw ang mga gagmayng mananap kong kusog ang ulan, maghulat lang sila nga magmaayo ang panahon. Kong ang Dios ang naghatag ug mga maayong

butang murag walay maalamon nga tawo nga dili mokuopot niini ug tipigan alang sad sa Dios. Sila si Abraham ug si Solomon nadatu kaniadto diha sa ilang pagsunod sa Dios. Ug nag-ingon si Job nga ang maayong tawo makatigum ug bulawan. Dili siguro maayong mga tawo kini kong tinuod ang imong gisulti mahitungod kanila.”

Nag-ingon si Tipig-tanan “Sakto ka diha. Dili na lang ta mag-istorya mahitungod kanila, kay makita nato nga dapig kanato ang maayong paghuna-huna ug ang balaang kasulatan. Sayop kadtong duha.”

Ang Pananglitan sa Pastor nga Makasapi

Nag-ingon si Agi-sa-Sayon “Sige. Dili na lang ta maghisgot niana. Mas maayo kong mag-istoryahanay kita sa mga mahinungdanong butang samtang maglakaw kita. Mangutana ko kaninyo ug usa ka pangutana, unya mag-istoryahanay ta kong unsa ang saktong tubag. Kini ang akong pangutana.

Kung adunay tawo, pananglitan pastor siya o kaha negosyante, unya may nakit-an siyang maayo nga iyang maangkon, apan aron sa pag-angkon niana, kinahanglan siya nga magrelihiyoso (bisan lamang sa pagtan-aw sa mga tawo). Sakto ba siya sa pagbuhat niana aron makadawat?”

Mitubag si Kuwarta'g-nawong “Nasabtan nako ang imong buot ipasabot, ug kong mosugut kining akong mga kauban, sulayan nako ang pagtubag nianang pangutana. Una, kong Pastor ang tawo nga imong giingon. Pananglitan kong naay Pastor nga maayong tawo, apan gamay lang ang iyang simbahan ug gamay lang ang sweldo. Unya naay nakita siyang dako-dako nga simbahan nga mas maayo ug mas dako ug sweldo. Unya makita niya nga maangkon niya ang pagkapastor niadtong dako-dako nga simbahan kong magtuon siya, kong dugangan niya ang katas-on ug kaisog niya sa pagwali, ug kong mouyun siya sa mga pamaagi ug pagtulun-an sa mga tawo diha nga usabon lang niya ug gamay ang iyang mga gituohan. Sa akong pagtan-aw maayo kon kana ang iyang buhaton ug magpabilin siya nga maayong tawo.

Mao kana ang akong tubag, kay una, walay makaingon nga sayop kong mangandoy kita ug mas maayo nga pagkinabuhi. Ikaduha nausab siya pinaagi sa iyang pagpaningkamot sa pagdawat nianang laing simbahan kay naningkamot siya sa pagtuon ug sa pagwali ug nahimo siya nga mas maayong pastor tungod niana. Ikatulo kong giusab niya ug gamay ang iyang gituohan, gipakita niya nga maayo siyang tawo kay madanohon siya, ug dili mapasigarbohon sa iyang kahibalo, ug mas angayan sa trabaho sa pagkapastor. Sa ato pa, kong adunay Pastor nga maningkamot aron sa pagbaylo sa gamay para sa dako, dili kabaslan kadtong tawhana.

Ikaduha, nangutana ka mahitungod sa usa ka Negosyante. Pananglitan, kong adunay negosyante nga gamay ang iyang kita, apan kong mahimo siyang relihiyoso

modako ang iyang kita, basin makaasawa siya ug babayeng arangan ug modaghan ang iyang mga suki, sa akong pagtan-aw, maayo kong kini ang iyang himuon. Oo, kay una, maayo kong magrelihiyoso ang usa ka tawo, bisan unsa ang iyang tuyo. Ikaduha, dili man supak sa balaod kong mangasawa kita ug arangan nga babaye, ni kong modako ang atong negosyo. Sa katapusan, maayo ang tanan nga iyang madawat pinaagi sa pagrelihiyoso nga maayo, walay daot. Maayong asawa, maayong kita, maayong mga suki ug maayong pagkinabuhi. Maayo gayud kong magrelihiyoso kita aron makadawat ug maayo.”

Nalipay ang mga kauban ni Kuwarta'g-nawong sa iyang tubag. Wala silay makit-an nga sayop niana, ug abi nila nga walay sayop gayud. Abi nila nga mouyon si bisag kinsa sa ilang tubag. Tungod niana, naglaraw sila sa pagpangutana niini kang Kristohanon ug Malaumon nga makit-an pa nila sa unahan. Gusto sab sila mobalos sa mga gisulti nila kang Agi-sa-Sayon ganina.

Busa, gitawag nila si Kristohanon ug si Malaumon. Mihunong ang duha aron maapsan sila sa upat. Naghuna-huna ang upat nga dili si Agi-sa-Sayon ang mangutana kanila, kay basin naa pay kasuko nila kaniya. Si Kupot-sa-Kalibotan ang ilang gipili sa pagpangutana. Busa sa pag-apas nila kang Kristohanon ug kang Malaumon nangumustahanay sila ug sa wala modugay nangutana si Kupot-sa-Kalibotan sa ilang pangutana. Nag-ingon siya “Mga Igsoon, unsay inyong hunahuna niining pangutana namo? Kung adunay tawo nga pananglitan pastor o negosyante, unya may nakit-an siya nga maayo nga iyang maangkon, apan aron sa pag-angkon niana, kinahanglan siya nga magrelihiyoso (bisan lamang sa pagtan-aw sa mga tawo). Sakto ba siya sa pagbuhat niana aron makadawat?”

Ang Tubag ni Kristohanon sa Pangutana

Mitubag si Kristohanon “Bisan usa ka bata sa pagtuo makatubag nianang pangutana ninyo. Sa Juan kapitulo 6 nag-ingon si Jesus nga dili maayo ang mosunod kaniya aron lamang sa pagdawat ug pagkaon. Kung mao kana, daotan kaayo kong magrelihiyoso kita aron sa pagdawat lamang ug bisan unsa nga butang diri sa kalibotan. Ang mga tawo nga maghimo ug ingon niana mga pagano, mga tigpaka-aron-ingnon, mga traydor ug mga diwatahan.

Pananglitan ang mga pagano, makita nato diha sa libro sa Genesis. Adunay mga tawo nga ginganlag Sikim ug Hamor. Gikaibgan nila ang anak nga babaye ni Jacob nga si Dinah, ug gikaibgan sad nila ang mga hayop ni Jacob. Miuyon sila sa pagpatuli aron mahisama sila sa mga katawhan ni Jacob. Abi nila nga pinaagi sa ilang pagpatuo nga nagrelihiyoso makadawat sila ug mga butang ug mga asawa. Apan gipamatay silang tanan didto. Basaha ninyo diha sa Biblia.

Sumala sa gisulti ni Jesus, ang mga Pariseo mga tawo nga tigpaka-aron-ingnon. Kini ang iyang gisulti kay gipataas nila ang ilang mga pag-ampo ug giayo nila ang ilang mga pangsimba nga senina aron matuohan sila nga mga relihiyoso nga tawo,

apan ang tuyo nila diay mao ang pag-angkon sa mga butang ug mga balay gikan sa mga biyuda. Nag-ingon si Jesus nga gitunglo na sila sa Dios. Mabasa ninyo sa Lukas 20:46-47.

Traydor si Judas nga nagbudhi kang Jesus. Miduol siya kang Jesus aron lang nga makakawat siya sa kuwarta sa mga tinun-an ni Jesus, unya miduol siya sa mga Pariseo aron sa pagdawat ug kuwarta nila para sa pagbudhi kang Jesus. Kuwarta lang ang iyang tuyo sa pagpatuo nga relihiyoso siya, apan nag-ingon ang kasulatan nga gihukman na siya ngadto sa kalayo nga dili mapalong.

Ikaupat, mabasa nato sa libro sa Buhat sa mga apostoles ang istorya mahitungod kang Simon nga Diwatahan. Misulay siya sa pagpalit sa Balaang Espiritu aron makakuwarta siya. Nag-ingon si Pedro kaniya nga madunot unta siya sama sa iyang kuwarta kay abi niya nga mapalit ang gasa sa Dios.

Sa ato pa, kong mag-ingon ka nga sakto ang tawo nga magrelihiyoso aron makadawat siya ug kuwarta o butang, sama ka sa tawo nga pagano, sa tawo nga tigpaka-aron-ingnon, sa mga traidor ug sa mga diwatahan. Ang madawat nila mao ang paghukom ngadto sa kalayo nga walay katapusan ug mahisama kamo nila.”

Human niining tubag ni Kristohanon, walay ikasulti niadtong upat nga nangutana kaniya. Mihunong lang ang upat aron makapadayon si Kristohanon ug si Malaumon sa unahan nila. *Nag-ingon si Kristohanon sa iyang kauban* “Kung dili sila makatubag sa tawo lamang, unsa pa kaha kong moatubang sila sa Ginoo didto sa langit sa umaabot?”

Ang Kalotan sa Bulawan

Karon, sa ilang paglakaw, miabot sila sa usa ka patag nga ginganlag 'Pahulay'. Nalipay ang duha sa pag-agi nila niadtong pataga kay wala silay naagihan nga kalisud didto. Apan dili man lapad ang patag ug dali lang sila makalatas niini. Didto sa tabok niadtong patag miabot sila sa usa ka bukid nga ginganlag Kuwarta. Didto niadtong bukira may mina sa bulawan. Daghang mga tawo ang naglakaw sa dalan apan nakasimang sila kay nagtan-aw sa mina ug nagkalot didto. Daghan sab kanila ang nahulog diha sa lawom nga bangag sa yuta. Namatay ang uban kanila, ug ang uban napiang ug wala na makalakaw sa dalan.

Nakita nako sa akong damgo nga sa duol-duol sa dalan naay usa ka tawo nga nagbarog dapit sa baba sa kalutan sa bulawan. Ang iyang ngalan mao si Demas. *Gihawiran ni Demas si Kristohanon ug si Malaumon nga nag-ingon* “Ngari kamo. Tan-awa kining kaayohan nga akong ipakita kaninyo.”

Mitubag si Kristohanon “Unsa ang imong ikapakita kanamo nga kaayohan aron mosimang kami sa hustong dalan?”

Mitubag si Demas “Adunay kalotanan sa bulawan diri. Kung mosulay kamo sa pagkalot diri, madatu kamo pagdali, ug magmaayo ang inyong pagkinabuhi.”

Nag-ingon si Malaumon kang Kristohanon “Adto ta. Tan-awon nato.”

Mitubag si Kristohanon “Dili ko. Nakadungog ko mahitungod nianang lugara. Daghan ang namatay kay nahulog sila sa bangag diha. Unya, malit-agan ang tawo sa kuwarta ug sa pagpangita niana. Makasimang siya sa hustong dalan.”

Unya nagtawag si Kristohanon kang Demas “Dili ba nga peligro kanang mina? Wala bay daghang tawo nga namatay diha ug naputol ang ilang paglakaw sa dalan tungod niana?”

Mitubag si Demas “Dili man peligro. Delikado lang para sa mga tawo nga dili magbantay ug maayo.” (Apan namula ang iyang nawong pagsulti niya niini.)

Unya nag-ingon si Kristohanon kang Malaumon “Sige. Padayon na lang ta. Dili ta mosimang sa hustong dalan.”

Nag-ingon si Malaumon “Oo. Pero sigurado ko nga mosimang sila si Agi-sa-Sayon kong moabot sila ug kong hawiran sila ni Demas sama nato.”

Mitubag si Kristohanon “Lagi. Sakto ka diha, kay sumala sa ilang pagtuo husto sila kong mosimang sila sa dalan sa diyutayng panahon aron sa pagdugang sa ilang mga kabtangan. Apan magpaabot ko nga mamatay lang sila didto.”

Sa pagsugod nila ni Kristohanon sa paglakaw nagtawag na sad si Demas nga nag-ingon “Ayaw usa paglakaw! Wala pa kamo makakita sa kaayohan diri. Tan-aw usa mo.”

Mitubag si Kristohanon “Demas, kaaway ka sa Dios ug sa mga tawo nga naglakaw sa iyang dalan. Gihukman ka na sa usa ka maghuhukuman sa Dios (2 Timoteo 4:10) apan naningkamot ka pa nga hukman usab kami sama nimo. Kung mosimang kami, makahibalo ang Dios mahitungod niana, unya maulaw kami sa pag-atubang kaniya.”

Nagtawag pa si Demas “Mga Igsoon. Paghulat lang diri ug gamay ug unya mokuyog ta sa dalan kay pareho ta nga magtutuo.”

Mitubag si Kristohanon “Anak ka ni Judas, ug kaliwat ni Gehazi, ug misunod ka sa ilang mga lakang. Gihigugma ni Gehazi ang kuwarta ni Naaman ug gitunglo siya ni Elias nga nahimong sanlahon. Gihigugma ni Judas ang kuwarta sa uban, ug gihukman siya sa Dios nga gibitay. Abi nimo nga makalikay ka sa samang silot? Sultihan namo ang Dios sa imong mga binuhatan kong moabot kami sa Langitnong-Siyudad.”

Unya mipadayon sila si Kristohanon sa ilang paglakaw.

Taod-taod, miabot na sila si Agi-sa-Sayon sa maong lugar. Paghawid ni Demas kanila, wala sila maglangan-langan, nagdiretso sila sa pagtan-aw sa kalotanan sa bulawan. Wala ko masayod kong nahulog ba sila sa maong mina, o kong

nagkasakit ba sila tungod sa tugnawng hangin nga kanunayng mohungaw niadtong bangaga, apan ang nahibaw-an nako mao nga wala sila makita pag-usab diha sa dalan.

Ang Haligi nga Asin

Sa wala pa sila makalakaw ug layo, miabot sila si Kristohanon sa dapit diin may karaan kaayong butang nga mibarog sa daplin sa dalan. Nahibulong sila sa pagtan-aw niini, kay ang hitsura niya murag babaye nga nahimong haligi. Nagatan-aw-tan-aw sila niining haligi pag-ayo apan wala nila masabti. Sa kadugayan naay nakit-an ni Malaumon nga karaang sinulatan diha sa tomoy sa haligi. Dili niya mabasa (kay dili dako ang iyang gradu) busa gitawag niya si Kristohanon pagtabang kaniya. Naningkamot si Kristohanon sa pagbasa sa mga kinulit hangtod nga nasabtan niya ang nahisulat diha 'Hinumdumi ang asawa ni Lot'. Unya nasabtan nila nga kini diay ang asawa ni Lot nga nahimong haligi nga asin tungod kay naglingi siya kay gikawid-an niya ang iyang mga kabtangan nga gibiyaan nila didto sa Sodoma. (Genesis 19:26).

Nag-ingon si Kristohanon “Ayay, igsoon. Kini ang angay nato nga tan-awon karon aron makahunahuna kita ug maayo human sa atong pag-istorya uban ni Demas. Kung gipamatian nato unta ang iyang paghawid, basin nga nahimo kita nga sama niining babaye.”

Nag-ingon si Malaumon “Karon, nagbasul ko nga nakagusto ko ganina sa pagtan-aw sa giingon ni Demas. Nahisama unta ko niining asawa ni Lot. Oo, kay unsay kalainan sa iyang sala ug sa akoo? Milingi siya aron sa pagtan-aw, ug nakagusto sab ko pagsimang aron sa pagtan-aw. Naulaw ko karon nga naa koy ingon niana nga hunahuna diha sa akong kasing-kasing, ug karon dayegon nako ang kaluoy sa Dios nga wala ako niya gisilotan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Oo lagi. Hunahunaon nato ang atong nakita diri. Kining babaye nakalingkawas sa usa ka silot niadtong gisunog sa Dios ang Sodoma, apan tungod sa iyang pagkawili, naapsan siya sa ikaduha nga silot ug nahimo siya nga haligi nga asin.”

Nag-ingon si Malaumon “Tinuod. Nahimo siya nga pahibalo ug timaan alang nato. Pahibalo siya sa silot nga padulngan nato kong mosunod kita sa iyang sala, ug timaan siya aron dili kita mahisama unta kaniya. Apan ang gikahibulongan nako karon mao nga nganong dili mamatikdan kini nila ni Demas nga nagbarog diha lang sa duol. Kung mohangad lang unta sila ug gamay makit-an nila kining timaan ug mahinumduman nila ang ilang padulngan kong padayonon pa nila ang ilang sala.”

Mitubag si Kristohanon “Oo, mahibulongan nato gayud. Tungod sa kagahi sa ilang mga kasing-kasing magpadayon sila sa ilang mga sala bisan nakita na nila ang ilang silot. Nahisama sila sa mga kawatan nga manguot sa bulsa sa mga tawo nga

nagtindog diha sa hukmanan sa atubangan sa huis, ug nahisama sila sa mga tawo nga mokawat ug kuwarta diha sa atbang sa bitayanan! Motuo ko nga mas higpit ang ilang silot kay gipasidanan sila daan.”

Nag-ingon si Malaumon “Sakto ang imong gisulti. Apan gipasalamatan gayud nako ang Dios nga wala kita nahisama kaniya nga gisilotan, labi pa ako nga nagsimang unta. Kanunay kita maghinumdum sa asawa ni Lot aron dili kita makasala sama kaniya.”

Ang Suba sa Dios

Naglakaw sila, unya sa wala madugay miabot sila sa dapit diin ang dalan haduol sa usa ka suba ug nagpadayon ang dalan sa kilid sa suba. Nindot kining subaa ug ginganlan kini ni Haring David nga 'Suba sa Dios' apan ginganlan ni Juan nga 'Suba sa kinabuhi'. (Psalm 65:9, Pinadayag 22) Malinawon kaayo ang huna-huna nila ni Kristohanon ug ni Malaumon sa paglakaw nila sa daplin niining suba. Nanginom sila sa tubig sa suba nga lamian. Mibalik ang ilang kusog pag-inom nila niini.

Diha sa daplin niadtong suba daghang mga kahoy nagtubo. Maayo kaayo kadtong mga kahoy nga klase-klase ang mga prutas nila. Nalipay ang duha sa pagkaon nila sa bunga kay lamian. Bisan ang mga dahon sa mga kahoy maayo nga itambal sa mga sakit. Gikaon nila ni Kristohanon ang mga dahon, ug nawala ang pamaul sa ilang mga paa ug naulian ang ilang mga pilas. Gawas sa mga kahoy, naay maayong pasibsibanan sa daplin sa suba diin may daghang mga bulak ug maanindot nga mga sagbot. Naghigda sila diha sa mga sagbot ug maayo kaayo ang ilang pagkatulog. Pagbangon nila sa pagkabuntag, nangaon na sad sila sa bunga sa kahoy ug nanginom sila gikan sa suba, unya nangatulog na sad sila. Mao kana ang ilang ginabuhat sa pipila ka adlaw ug mibalik ang ilang kusog, hangtod nga miabot ang adlaw nga nakahukom sila sa pagpadayon sa ilang paglakaw.

Ang Dalan sa Daplin

Naglakaw na sila si Kristohanon apan sa wala pa sila makalakaw ug layo miliku na ang suba ug wala na nagpadayon diha sa daplin sa ilang dalan. Naguol sila nga nabulag na ang suba ug ang dalan, apan dili sila mangahas sa pagsimang sa tul-id nga dalan aron sa pagsubay sa suba. Nag-anam ug kalisud ang dalan nga ilang gilakwan kay nahimong batuhon. Nagsakit na ang mga lapa-lapa sa ilang mga tiil ug gusto na sila sa mas maayong dalan unta. Wala sila makalakaw ug layo ingon niini ug nakakita sila nga naay pader sa daplin sa dalan. Diha sa usa ka dapit sa pader, may hagdanan aron makatapon ang tawo ngadto sa pikas. Misaka sila si Kristohanon aron sa pagtan-aw sa pikas sa pader ug nakita nila nga taas kaayo ang pader nga nagasubay sa dalan ug didto sa pikas may nindot kaayo nga laing dalan nga dili makasakit sa tiil. Ang ngalan sa dalan mao ang Dalan-sa-Daplin.

Nag-ingon si Kristohanon kang Malaumon “Tan-awa. Kining yutaa naa sa daplin

sa atong dalan. Diha na lang ta maglakaw aron dili na magsakit ang atong mga tiil.”

Mitubag si Malaumon “Basin mosimang kining dalana sa hustong dalan nato.”

Nag-ingon si Kristohanon “Dili man. Tan-awa, nagpadayon ang duha ka dalan sa isigkapikas sa pader.”

Mituo si Malaumon kang Kristohanon ug misaka silang duha sa hagdanan ug mikanaug sa pikas. Sa didto na sila sa pikas nalipay sila kaayo kay humok na ang dalan sa ilalom sa ilang mga tiil. Nakita sad nila nga naay usa ka tawo diha sa unahan nila nga naglakaw usab nianang dalana (ang ngalan sa tawo mao si Salig-Sa-Walay-Bili). Nagtawag si Kristohanon kaniya nga nangutana “Asa padulong kining dalana?” ug mitubag ang tawo “Didto sa Langitnong-Siyudad.”

Nag-ingon si Kristohanon kang Malaumon “Tan-awa! Sakto ang akong gisulti. Padayon ta niining dalana.”

Nagpadayon ang duha sa paglakaw nila hangtod na sa gabii. Pagkangit-ngit na, dulum na kaayo ug dili na sila makakita kang Salig-Sa-Walay-Bili diha sa unahan. Nagpadayon si Salig-Sa-Walay-Bili sa dalan, apan tungod sa kangit-ngit, wala siya makakita nga naay lawom kaayo nga bangag sa yuta ug nahulog siya didto, ug diha siya namatay. Gikalot kadtong bangag sa tag-iya sa yuta aron mamatay ang mga tawo nga mosimang sa hustong dalan.

Nakadungog sila si Kristohanon sa syagit ni Salig-Sa-Walay-Bili pagkahulog niya, apan wala nila makit-i. Nagtawag na sad sila kaniya aron makahibalo sila kong unsa ang gidangatan niya, apan walay tubag.

Nangutana si Malaumon “Asa na ta ani?”

Wala motubag si Kristohanon kay nabalaka na siya nga basin nasayop siya sa pagdala kanila niadtong dalana. Samtang naghunong pa sila didto, nagsugod na ang ulan. Dili lang gamay ang ulan kondili unus nga dako. Nagakilat ug nag-ulan nga kusog ug nagsugod na ang mga sapa sa pag-buhus ug baha.

Nag-ingon si Malaumon “Anugon nga wala ko makapadayon sa hustong dalan.”

Mitubag si Kristohanon “Kinsa ang makahuna-huna nga dili husto kining dalana didto sa sinugdanan?”

Mitubag si Malaumon “Kana ang akong gihuna-huna hinuon, ug mao kana nga nangutana ko kanimo. Mas klaro unta ang akong pagkasulti, apan nahinumduman nako nga mas batan-on pa ko kay kanimo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Igsoon, ayaw ug kasuko kanako. Pasayloa ako hinuon, kay gidala ta ka sa dili husto nga dalan, ug tungod kay nagkalisud-lisud ka na karon. Wala nako tuyoa.”

Mitubag si Malaumon “Ayaw ug kabalaka igsoon. Pasayluon nako ikaw, ug nagtuo ko nga adunay ikatudlo sa Dios kanato pinaagi niining tanan.”

Nag-ingon si Kristohanon “Salamat kay gihatagan ako ug maaghop nga kauban sa dalan. Apan dili kita magpabilin dinhi. Maningkamot kita sa pagbalik sa naagihan natong dalan.”

Mitubag si Malaumon “Sige, apan ako ang mouna.”

Nag-ingon si Kristohanon “Dili ka mouna kay ako ang nakasala. Mouna ko aron kong naay kalisdanan ako ang unang malisdan.”

Apan *mitubag si Malaumon* “Dili ka hinuon mouna kay dako ang imong kahasol, basin unya masipyat ka sa dalan.”

Busa miuna si Malaumon ug gamay, ug naglakaw sila. Nagsige'g ulan ug kusog, ug mibaha ang mga sapa. Lisud kaayo ang ilang paglakaw, ug hapit na sila nangalumos sa makadaghan. Nahurot ang ilang kusog ug dili na sila makapadayon ngadto sa hagdanan, busa nagsilong lang sila sa gamayn'g payag nga ilang nakita sa daplin sa dalan. Tungod sa ilang kakapoy, nagakatulog sila ug maayo.

Ang Higanteng Walay-Paglaum

Karon, sa dili layo sa ilang gihigdaan adunay dakong palasyo nga ginganlag Castilyo-sa-Pagduha-duha. Ang tag-iya sa maong Castilyo mao ang usa ka higante nga ginganlag Walay-Paglaum. Sa pagkabuntag, sayo mibangon ang higante ug misuroy siya sa iyang kayutaan unya nakita niya si Kristohanon ug si Malaumon nga wala pa makabangon. Gipukaw niya sila ug nangutana “Kinsa kamo, ug nag-unsa kamo dinhi sa akong yuta?”

Mitubag ang duha “Duha kami nga magpapanaw nga nagpadulong sa Langitnong-Siyudad apan nakasimang kami sa hustong dalan.”

Mitubag ang higante “Nakasala kamo sa ako, kay natulog kamo sa akong yuta nga wala kamo mananghid. Tungod niana, bilanguon nako kamo diha sa akong balay.”

Wala makabalibad sila si Kristohanon kay dako kaayo ang higante ug gipugos niya sila sa pag-uli uban kaniya. Ikaduha, wala sila makasupak sa iyang giingon kay nakahibalo sila nga nakasala gayud sila. Gidala sila sa higante ngadto sa bartolina sa ilalom sa iyang castilyo ug gikandadohan didto. Diha sa bartolina, walay kahayag, walay tubig ug walay pagkaon ug nagpabilin sila didto ug pipila ka adlaw. Sa didto sila, sakit kaayo ang ilang huna-huna, labi na gayud si Kristohanon kay siya ang hinungdan sa pagsimang nila sa dalan.

Karon, adunay asawa sa higante ug ang iyang ngalan mao si Bangis. Niadtong hapon, gisultihan sa higante ang iyang asawa sa iyang gibuhay, unya nangutana siya kong unsay angay niyang buhaton pa sa duha nga nakasala kaniya. *Nag-ingon*

si *Bangis* “Angay sila nga silotan pag-ayo. Ugma sa buntag pamunal-bunali sila ug maayo nga walay kukaluoy.”

Busa mao kana ang gibuhay ni Higanteng Walay-Paglaum. Misulod siya sa bartolina nila ni Kristohanon ug ni Malaumon ug gikasab-an niya ang duha. Human sa iyang pagkasaba (bisan walay tubag sa duha) gipambunalan niya sila hangtod nga dili na sila makatindog. Unya gibiyahan na sad niya sila aron sa pagpamalandong sa ilang mga kasakit.

Sa pagkagabii na, *nangutana si Bangis diha sa higante* “Buhi pa ba sila?”

Nag-ingon ang higante “Buhi pa sila. Unsa pay akong buhaton kanila?”

Nag-ingon ang babaye “Sultihi sila nga wala nay paglaum nila. Sultihi sila nga mas maayo pa unta kong manghikug na lang sila kay mamatay man gihapon sila.”

Busa, sa pagkabuntag misulod na sad ang higante diha sa bartolina. Nakakita siya nga nagsakit pa ang duha tungod sa ilang mga samad nga iyang gihatag kanila kagahapon. Giingnan niya sila nga mas maayo kong magpakamatay na lang sila kay dili na sila makagawas sa ilang bilanguan diin sila napriso. Bahala sila kong manginom ug hilo, o kong magbitay sila sa ilang kaugalingon, o kong tusukon nila ang ilang mga lawas, basta manghikug sila gayud. Nagpakiluoy ang duha nga makagawas na unta sila apan nasuko hinuon ang higante. Bunalan pa unta niya sila ug utro apan giatake siya sa iyang “high-blood” ug nawad-an siya ug kusug, busa migawas na lang siya.

Human niana nagsugod na ang duha sa pag-istoryahanay kong unsay angay nilang buhaton.

Nag-ingon si Kristohanon “Igsoon, unsa kaha ang atong buhaton? Pait kaayo kining kinabuhi nato karon. Wala ko kahibalo kong tinuod ba kaha nga mas maayo kong mamatay ako karon. Mura'g maanindot kong mamatay ta. Paminawon ba nato ang giingon sa higante?”

Mitubag si Malaumon “Oo, nasubo ko pag-ayo tungod sa atong pagpuyo diri, ug mura'g maayo gayud kong mamatay ko karon aron dili na mag-antos niining kasakit. Apan pamalandongan pa nato. Nag-ingon ang atong Ginoo 'Ayaw pagpatay'. Dili kita makapatay ug laing tawo ug labaw pa niana dili kita makapatay sa atong kaugalingon. Kung patyon nimo ang laing tawo, patyon lang nimo ang iyang lawas, apan kong patyon nimo ang imong kaugalingon, patyon nimo ang imong lawas ug patyon nimo ang imong kalag usab. Nag-ingon ka nga maanindot kong mamatay ka karon, apan nalimtan nimo siguro ang impiyerno, ug nag-ingon ang kasulatan nga didto padulong ang mga mamumuno. Hinumduman pa gyud nato nga dili Dios kining higante. Dili siya ang makabuot sa atong kinabuhi. Nakadungog ko kaniadto nga daghan ang mga tawo nga gidakop ni Higanteng Walay-Paglaum una kanato unya nakalingkawas sila. Basin but-an sa Dios nga

mamatay ang higante, o basin malimtan sa higante ang pagkandado sa atong bartolina, o basin atakihon siya usab sa iyang sakit ug makagawas ta. Anugon lagi nga wala ta mag-abtik ganina, nakagawas na unta kita. Dili kita moundang sa paglaum. Maghulat pa ta igsoon. Basin kong makagawas kita, apan ayaw'g patya intawon ang imong kaugalingon.”

Sa pagkahapon na, miadto na sad ang higante didto sa bilangguan sa duha aron sa pagtan-aw kong gituman ba nila ang iyang giingon. Pag-abot niya nakita niya nga mga buhi pa sila, bisan tuod nga igo na lang sila nagginhawa kay wala silay gikaon ug wala silay giinom ug masakit pa kaayo ang ilang mga samad. Pagkakita sa higante nga buhi pa sila, nasuko siya ug gikasuk-an niya sila nga nag-ingon “Magbasol ra unya kamo nga wala kamo motuman sa akong giingon. Basolan pa ninyo nga natawo kamo.”

Nangurog ang duha pagkadungog nila niini, ug mipadayon sila sa pag-istoryahanay paggawas na sa higante. *Nag-ingon si Kristohanon* “Mas maayo siguro kong manghikug ta.”

Mitubag si Malaumon “Igsoon, hinumdumi ang naagian nimo sa milabay nga mga adlaw ug mga bulan. Wala ka mapatay ni Apolyon, ug wala ka maunsa diha sa Walog-nga-gilandung-an-sa-kamatayon. Daghan ang mga kalisud ug mga pagsulay nga naagian na nimo, unya karon nangurog ka sa kahadlok? Tan-awa ako nga kauban nimo karon. Ako unta ang mas luya pa kanimo, apan bisan gibunalan ako sa higante sama nimo, wala ako mohikog. Maghulat pa ta. Hinumdumi ang naagian nimo didto sa Mercado sa Walay-Bili, ug ang imong kinabuhi didto. Wala ka mahadlok sa latigo, ni sa bilangguan, bisan gani sa kamatayon. Karon, dili kita magbuhat sa butang nga makapaulaw sa kristohanon, maghulat-hulat na lang ta diri.”

Niadtong gabhiona, naghigda na sad ang higante ug ang iyang asawa. *Nangutana si Bangis* “Naminaw na ba sila sa imong tambag?”

Mitubag si Higanteng Walay-Paglaum “Wala sila nanumbaling, kay gahi kaayo ang ilang mga ulo. Abi nila nga mas maayo ang pag-antus kay sa kamatayon.”

Miingon si Bangis “Ugma, dad-a sila ngadto sa tugkaran nato, ug ipakita kanila ang mga bukog ug mga kalabira sa mga tawo nga imong gipangpatay una kanila. Sultihi sila nga mahisama sila nianang mga bukog sa dili madugay.”

Mao kana nga sa pagkaugma nag-adto ang higante sa bilangguan ug gidala niya ang duha diha sa tugkaran aron makita nila ang mga bukog sama sa giingon sa iyang asawa. *Nag-ingon ang higante* “Kini ang mga bukog sa mga tawo nga nag-una kaninyo. Naglakaw lang pud sila unta sa dalan sa Dios apan nagsimang sila nganhi sa akong yuta ug ako silang giwatas-watas. Kana pud ang akong himuon kaninyo sa dili madugay. Sige balik na mo sa bartolina.” Ug gipadagan ni Walay-

Paglaum ang duha ngadto sa bilangguan nga gilatigu-latigu niya aron mopaspas. Sabado nga adlaw kadto, ug didto sila naghigda niadtong adlaw nga sakit kaayo ang ilang hunahuna.

Sa pagkagabii na, naghigda na sad ang magtiayon nga higante ug nag-istoryahanay mahitungod sa duha ka piniriso. *Nag-ingon ang higante* “Wala ko makasabot kanila, nganong nagpabilin sila nga dunay paglaum, bisan gipamunalan nako sila ug gikasab-an nako.”

Mitubag si Bangis “Basin naghuna-huna sila nga may tawo nga moabot nga moluwas kanila, o basin pa naay mga gamit sa ilang bulsa aron sa pag-abri sa mga kandado.”

Nag-ingon si Walay-Paglaum “Bitaw. Tan-awon nako ugma. Panghikapon nako ang ilang mga bulsa.”

Niadtong gabhiona, naghuna-huna na ang duha diha sa bartolina nga maayo unta kong mag-ampo sila ngadto sa Dios, ug mao kana ang ilang gihimo hangtod nga hapit na magsubang ang adlaw nga Dominggo. Sa kalit, mura'g nagmata si Kristohanon ug nag-ingon “Buang-buang diay ko! Nagahigda ko diri niining baho nga bartolina samtang makagawas man unta ko. Karon pa ko makahinumdom nga aduna koy ilyabi diri sa akong bulsa. Ang ngalan sa ilyabi mao ang 'Mga Saad sa Dios' ug nagtuo ko nga makaabri kini sa bisan unsang kandado diri sa Castilyo-sa-Pagduha-duha.”

Nag-ingon si Malaumon “Maayong balita kana, igsoon. Kuhaa sa imong bulsa ug sulayan nato.”

Gikuha ni Kristohanon ang ilyabi gikan sa iyang bulsa ug gisulayan niya ang kandado sa bilangguan. Dali lang naabri ang pultahan. Migawas sila si Kristohanon ug nagpadayon nga nagdali hangtod nga miabot sila sa dakong ganghaan sa Castilyo. Gigamit na sad nila ang ilyabi sa pag-abri sa pultahan, apan sa pagtulod nila sa pultahan, nagkugiyot ang mga bisagra ug nakamata ang higante. Nangdagan ang duha, ug gigukod sila sa higante. Apan tungod sa kalit nga pagbangon niya, giatake na usab siya sa iyang sakit ug wala siya makaapas sa duha. Nangdagan sila hangtod nga miabot sila sa pader ug sa hagdanan niana, ug mibalik sila ngadto sa Dalan diin dili na sila maunsa sa higante.

Sa didto na sila sa dalan, naghuna-huna sila kong unsay ilang buhaton aron dili mahisama kanila ang mga tawo nga mosunod kanila diha sa dalan. Busa gipatindog nila ang usa ka haligi ug gisulatan nila “Kung moagi ka niining hagdanan moabot ka sa Castilyo-sa-Pagduha-Duha nga gipuy-an sa usa ka higante nga ginganlag Walay-Paglaum ug sa iyang asawa nga si Bangis. Mga kaaway sila sa Dios ug patyon nila ang mga tawo nga mosulod sa ilang yuta.” Tungod niining sulat nila, daghang mga tawo nga misunod kanila nga nakabasa niini ug nakalikay sa kalisud.

Diha sa Maanyag nga mga Bukid

Human niana, mipadayon ang duha sa ilang paglakaw sa hustong dalan, bisan tuod kong malisud. Nagpadayon sila hangtod nga miabot sila sa mga bukid nga ginganlag Maanyag nga mga Bukid. Ang Pangulo sa maong mga bukid mao usab ang pangulo sa Bukid-sa-Dios. Nagpadayon sila sa ilang paglakaw niadtong mga bukira nga nagatan-aw sa mga katubigan, mga kakahoyan ug mga kaparasan nga naa didto. Nag-inom sila gikan sa mga sapa, ug naligo. Nangaon usab sila sa mga ubas gikan sa mga kaparasan ug mibalik ang ilang mga kusog.

Diha sa ibabaw nianang mga bukid adunay mga magbalantay sa karniro diha sa daplin sa dalan. Miduol kanila ang duha aron sa pagpakig-istorya kanila.

Nag-ingon si Kristohanon “Maayong adlaw! Kinsay tag-iya niining yuta, ug kinsay tag-iya niining mga karniro?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Kining mga bukid mao ang Yuta-ni-Immanuel ug makakita kamo sa iyang Siyudad gikan diri. Iyaha usab kining mga karniro ug namatay siya sa pagluwas kanila.”

Nangutana si Kristohanon “Mao ba kini ang dalan padulong sa Langitnong-Siyudad?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Oo, naa kamo sa hustong dalan.”

Nangutana si Kristohanon “Layo pa ba paingon didto?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Layo gayud, kong dili ka pinili sa Dios.”

Nangutana na sad si Kristohanon “Lisud ba ang dalan, o masayon?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Lisud gayud kong makasala ka, apan masayon kong matinumanon ka.”

Nangutana si Malaumon “Naa bay mapahulayan namo diri, kay kapoy man kami sa among paglakaw?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Giingnan kami sa Tagiya sa yuta nga dili namo hikalimtan ang pag-abi-abi sa mga dumuduong, busa makapahulay gayud kamo diri.” (Hebreo 13:1-2)

Unya nangutana ang mga Magbalantay sa duha kong asa gikan ug unsay ilang mga naagian sa wala pa sila magsugod sa paglakaw sa dalan, ug kong unsay gidangatan nila sa diha na sila sa dalan. Ingon sa mga Magbalantay nga daghan ang nagsugod sa paglakaw sa dalan nga wala makaabot niining Maanyag nga mga Bukid. Pagpaminaw nila sa mga tubag nila ni Kristohanon ug ni Malaumon, nalipay kaayo ang mga Magbalantay ug nag-ingon sila “Maayong pag-abot sa Maanyag nga mga Bukid.” Unya nagpaila-ila sila. Ang mga ngalan sa mga Magbalantay mao si Kahibalo, si Kasinatian, si Mabinantayon ug si Matinud-anon. Gidala nila ang duha

diha sa ilang mga tulda ug gihatagan nila ug mga pagkaon ug ilimnon. Giingnan ang duha sa mga magbalantay nga maayo unta kong magpabilin sila didto ug pipila ka adlaw aron mobalik ang ilang mga kusog. Miuyon sila si Kristohanon ug didto sila natulog niadtong gabhiona.

Ang Bukid sa Sayop

Sa pagkabuntag, gihawiran si Kristohanon ug si Malaumon sa pag-uban sa mga Magbalantay diha sa mga bukid. Nag-uban sila sa paglakaw, ug maayo kaayo ang ilang mga pananawon sa pikas ug sa pikas sa dalan. Nag-ingon ang mga Magbalantay nga adunay mga katingalahang mga butang nga ilang ipakita sa duha. Gidala sila una ngadto sa usa ka bukid nga ginganlag Sayop. Adunay pangpang nga habog kaayo sa usa ka daplin niadtong bukira unya sa pagtan-aw nila ngadto sa ubos sa pangpang daghan ang ilang nakita nga mga lawas sa mga tawo nga nangamatay kay nangahulog diha sa pangpang.

Nangutana si Kristohanon “Unsay buot ipasabot niini?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Nakahinumdom ba kamo sa gisulat mahitungod sa mga tawo nga nakasimang gikan sa hustong dalan tungod kay nagpaminaw sila sa gitudlo nila ni Himeneo ug ni Filito? Nagtudlo sila nga human na ang pagkabanhaw sa mga patay.” (2 Timoteo 2:17-18)

Nag-ingon si Kristohanon “Oo, nabasa nako kana.”

Nag-ingon ang mga Magbalantay “Mao kana sila nga imong makita diha sa ubos sa pangpang. Nangasayop sila ug nangahulog. Wala matabuni ang ilang mga lawas hangtod karon aron magpabilin sila nga timaan sa mga tawo nga mosunod, aron dili sila mahulog sa mao gihapon nga sayop.”

Ang Bukid sa Pagbantay

Human niana, gidala ang duha ngadto sa usa pa ka laing bukid nga ginganlag Pagbantay. Didto sa tomoy niadtong bukira nagalantaw sila ug naay nakit-an nila sa layo nga mga tawo nga naglakaw-lakaw didto sa mga lubong. Nakakita sila si Kristohanon nga mga buta kadlong mga tawhana, busa kanunay sila mangapandul ug dili sila makakita kong asa ang dalan aron makagawas sila unta sa lubnganan.

Nangutana si Kristohanon “Unsay kahulogan niini?”

Mitubag ang mga Magbalantay “Basin wala kamo makakita didto sa ubos niining mga bukira nga adunay nindot nga yuta nga tapad sa dalan ug nga may hagdanan aron makasaka ang tawo sa pader sa pagsulod sa maong yuta?”

Mitubag si Kristohanon “Oo, nakita namo.”

Mipadayon ang mga Magbalantay “Gikan nianang hagdanan adunay dalan nga modiretso sa Castilyo sa Pagduha-duha, ug ang tag-iya niadtong balaya mao si Higanteng Walay-paglaum. Ang mga tawo nga inyong makita didto sa mga

lubnganan, mga tawo nga naglakaw sa Dalan sama kaninyo hangtod niadtong hagdanan. Unya, tungod kay lisud-lisud ang dalan niadtong dapita, nagsaka sila sa hagdanan aron sa paglakaw sa mas maayong yuta, apan gidakop sila sa Higante, ug gidala sila ngadto sa iyang Castilyo. Human sila bilanggoa sa pipila ka adlaw, gilugit sa Higante ang ilang mga mata ug gidala niya ngadto niadtong lubnganan. Tungod niana, natuman ang gitagna kaniadto 'Ang tawo nga mosimang sa dalan sa kamatuoran, magpabilin diha sa puloyanan sa mga patay.'" (Panultihon 21:16)

Nagtinan-away sila si Kristohanon ug si Malaumon ug naghilak sila sa pagkahinumdom sa ilang gibuhay sa pagsimang sa dalan. Apan wala sila'y gisulti ngadto sa mga Magbalantay.

Ang Pultahan sa Impiyerno

Human niana, gidala ang duha ngadto sa usa ka walog, ug didto sa walog adunay pultahan sa ubos sa bukid. Giabrihan sa mga Magbalantay ang pultahan ug giingnan nila ang duha nga magtan-aw sa sulod. Nagtan-aw sila ug nakita nila nga ngit-ngit kaayo ang sulod, ug daghang asu. Murag may madungog sila nga gahaguros sama sa dakong kalayo ug naay syagit sa kasakit. Ang baho sama sa asupre.

Nangutana si Kristohanon "Unsa diay kini?"

Mitubag ang mga Magbalantay "Laktud nga dalan kini ngadto sa impiyerno. Kini ang agihan sa mga tigpaka-aron-ingnon. Diri nag-agi si Esau nga nagbaligya sa iyang pagkamagulang, diri nag-agi si Judas nga nagbaligya sa iyang agalon, ug diri nag-agi si Ananias ug si Sapira nga namakak ug nagpatuo sa dili tinuod, ug daghan pa nga sama kanila."

Nag-ingon si Malaumon "Nakita nako nga kining imong gihisgotan nga mga tawo nagsunod sa hustong Dalan sa sinugdanan."

Mitubag ang mga Magbalantay "Oo. Misunod sila sa Dalan sa taas-taas nga panahon."

Nag-ingnanay ang duha "Mangayo kita sa Dios nga hatagan kita ug kusog aron makapadayon kita sa paglakaw sa Dalan."

Mitubag ang mga Magbalantay "Oo, mahatagan kamo sa igo-igo nga kusog sa panahon nga gikinahanglan ninyo."

Ang Bukid nga Tataw

Human niana, gusto na sa duha nga mopadayon sa ilang panaw, ug miuyon ang mga Magbalantay. Giubanan nila ang duha ngadto sa paglatas sa mga bukid. Diha sa katapusan nga bukid nga ginganlag Tataw, nag-ingon ang mga Magbalantay "Panan-aw pa kamo diri. Kung adunay kahibalo ninyo sa paggamit ug teleskopio makita ninyo ang ganghaan sa Langitnong-Siyudad gikan diri."

Nalipay ang duha sa pagkadungog nila niadto, ug gikuha nila ang teleskopio gikan sa mga Magbalantay aron sa pagsulay sa pagtan-aw. Apan tungod kay gikulbaan pa sila tungod sa ilang nakita didto sa mga bukid, nangurog pa gamay ang ilang mga kamot ug wala sila makakita'g maayo. Apan adunay nakita nila nga mura'g dako nga pultahan nga sinaw kaayo didto sa layo.

Pagbiya nila sa mga Magbalantay, gihatagan sila ug mga gasa ug tambag. Naghatag si Kahibalo ug mapa aron mahibaw-an nila ang dalan. Nag-ingon si Kasinatian “Pagbantay kamo kang Tig-ulog-ulog nga maglingla kaninyo.” Nag-ingon si Mabinantayon “Ayaw kamo paghigda diha sa tinunglo nga yuta.” Ug nag-ingon si Matinud-anon “Panalanganin unta kamo sa Dios sa inyong paglakaw.” Unya milakaw na ang duha.

Si Walay-Kinabangkagan

Unya nakita nako sa akong damgo nga nagpadayon ug lakaw ang duha gikan sa mga bukid. Mipadayon sila sa dalan nga nagpadulong sa Langitnong-Siyudad. Diha sa ubos sa mga bukid may yuta sa wala nga ginganla'g Garbo. Gikan niadtong yutaa, adunay masigpit nga dalan nga nagliku-liku padulong pagtagbo sa Dalan. Didto na sa tinagboan sa mga dalan adunay nakita nila ni Kristohanon ug ni Malaumon nga may batan-on nga nagsulod sa ilang Dalan gikan sa Garbo. Ang ngalan sa batan-on mao si Walay-Kinabangkagan. *Nangutana si Kristohanon kaniya* “Asa ka gikan ug asa ka padulong?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Naggikan ko niadtong mga yuta sa wala nga bahin, Manong, ug moadto ko sa Langitnong-Siyudad.”

Nangutana pa si Kristohanon “Unsay imong buhaton nga makasulod ka sa ganghaan sa Siyudad? Basin malisdan ka didto?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Mahisama lang ko sa ubang mga maayong tawo.”

Nangutana si Kristohanon “Unsay imong ipakita diha aron abrihan nila ang pultahan alang nimo?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Kahibalo ko sa kabubut-on sa Dios. Maayo ang akong pagkinabuhi. Nakabayad ko sa tanan nakong mga utang sa mga tawo. Nagaampo ko. Nagpuasa ko. Nagabayad ko sa akong mga ikanapulo ug naghatag pa ko ngadto sa mga kabos.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan wala ka magsugod sa imong lakaw niining dalan didto sa pultahan sa sinugdanan sa dalan. Misulod ka pinaagi niadtong liku-liku nga dalan, ug nahadlok ako nga bisan unsa ang imong huna-huna mahitungond sa imong maayong pagkinabuhi, dili ka makasulod sa Siyudad ug manganlan ka nga kawatan kay wala ka mosulod pinaagi sa pultahan.”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Manong, wala ko makaila kaninyo, ug wala sad kamo makaila kanako. Sakto siguro ang inyong gituohan sa inyong lugar, ug sakto usab ang among gituohan sa among lugar. Motuo ko nga walay problema nako unya didto. Ug mahitungod niadtong pultahan nga imong giingon, layo kaayo kana gikan sa among yuta ug anaa kining maayong laktud nga dalan nga akong gigamit. Mas maayo kong moagi kami sa mubo kay sa taas nga dalan.”

Unya mihung-hung si Kristohanon kang Malaumon “Abi niya nga dako ang iyang kahibalo tungod sa iyang garbo. Mas maayo pa ang buang nga tawo kay kaniya. (Panultihon 26:12) Unsay imong hunahuna? Biyaan ba usa nato siya o istoryahon pa ba?”

Mitubag si Malaumon “Biyaan usa nato si Walay-Kinabangkagan ug diyutay aron makapamalandong siya sa imong gisulti kaniya. Dili maayo kong pakalitan nato siya. Balikan nato siya unya kong nakahuna-huna na siya.”

Si Talikod

Busa, nag-una si Kristohanon ug si Malaumon ug misunod lang kanila si Walay-Kinabangkagan. Didto sa unahan naay natagboan nila nga usa ka tawo nga gigapus sa pito ka pisi, ug gipas-an sa pito ka yawa. Padulong sila niadtong pultahan sa impiyerno nga nakita nila ni Kristohanon sa walog. Nangurog sila si Kristohanon ug si Malaumon pagkakita nila niadto. Nagtan-aw si Kristohanon kong nailhan ba niya ang tawo ug nakita niya nga mura'g si Talikod nga taga Balik-sa-dili-tinuod. Wala siya makakita ug maayo kay naga-dungo ang tawo sama sa kawatan nga naulaw kay gidakop. Nagtan-aw sad si Malaumon ug adunay nakita niya diha sa likod sa tawo nga papel diin nahisulat “Nag-angkon-angkon nga mituo, apan silotan kay nagbalik sa dili tinuod.”

Sa wala na siya, nag-istoryahanay ang duha mahitungod sa ilang nakit-an. Nag-ingon sila “Delikado diay kong mag-angkon-angkon ang usa ka tawo nga mituo siya apan wala pa sa kinasuloran sa iyang kasing-kasing, kay kong mobalik siya sa dili tinuod silotan siya didto sa impiyerno.”

Ang Duha ka Dalan

Nagpadayon ang duha sa ilang paglakaw hangtod nga miabot sila sa dapit diin nabahin ang dalan sa duha nga may taas nga pader sa taliwala. Mura'g tul-id ang duha ka dalan sa isigkapikas sa koral ug wala sila kahibalo kong asa ang saktong agihanan nila. Samtang naghunong sila nga naghuna-huna, adunay miabot nga itom nga tawo nga nakabisti ug puti.

Nangutana ang tawo kanila “Asa kamo padulong mga higala?”

Mitubag si Kristohanon “Moadto mi sa Langitnong-Siyudad, apan wala kami masayod kong asa niining duha ka dalan ang insakto.”

Nag-ingon ang tawo “Maayo kamo nga mga tawo diay, kay padulong kamo sa

Langitnong-Siyudad. Didto usab ko padulong, ug makatudlo ko kaninyo sa saktong dalan. Sunda lang ako.”

Mao kana nga misunod sila sa tawo sa wala nga bahin sa dalan. Apan diay sa paglakaw nila wala sila makamatikod nga naghinay-hinay nagkurbada ang dalan hangtod sa kadugayan imbis magpadulong sila sa Langitnong-Siyudad nakapalayo hinuon, pero nagpadayon sila sa pagsunod sa tawo kay nagsige siya ug dasig kanila. Sa wala pa sila makamatikod sa ilang sayop, gidala sila sa tawo ngadto sa usa ka dakong pukot ug nangasangit sila didto. Diha-diha nahulog ang puti nga bisti sa tawo ug nakita nila nga itom diay siya sa ilalom. Nakasabut na sila sa ilang naagihan ug didto sila naghigda nga naningkamot nga makagawas sa pukot apan wala sila makalingkawas, busa mihilak sila didto.

Nag-ingon si Kristohanon kang Malaumon “Karon nahinumduman nako ang akong sayop. Giingnan kita sa mga Magbalantay nga magbantay kita nga dili kita malingla ni Tig-ulog-ulog kay nahisulat sa Biblia nga 'Ang tawo nga moulog-ulog sa iyang silingan naglaraw sa paglit-ag kaniya' (Panultihon 29:5).”

Nag-ingon si Malaumon “Oo, ug gihatagan usab kita ug mapa sa Dalan apan wala kita magbasa niana.”

Daghan pa ang ilang mga istorya sa pagbasul sa ilang gibuhay. Sa kadugayan nakakita sila ug usa ka manulonda nga mahayag nga taliabot nga nagdala ug sundang ug usa ka latigu. Pag-abot niya sa ilang dapit, nangutana siya kanila kong asa sila padulong ug nganong anaa sila diha.

Mitubag sila “Padulong unta kami sa Langitnong-Siyudad, apan gilimbongan kami sa usa ka itom nga tawo nga nakabisti ug puti nga nag-ingon nga mosunod kami niya kay padulong usab siya sa Langit.”

Nag-ingon ang Manulonda “Kadto si Tig-ulog-ulog. Usa siya ka tiglimbong nga magpatuo siya nga manulonda sa Kahayag, apan sa tinuod gikan siya sa kangitngit.”

Unya gitabas sa manulonda ang pukot ug nakagawas sila.

Nag-ingon ang Manulonda “Sunda ako ninyo ug dad-on nako kamo sa hustong dalan.” Ug gidala niya sila balik sa tagboanan sa duha ka dalan diin sila nakatagbo kang Tig-ulog-ulog.

Nangutana ang Manulonda “Asa kamo natulog kagabii?”

Mitubag ang duha “Didto sa Maanyag nga mga Bukid, uban sa mga Magbalantay.”

Nangutana pa ang Manulonda “Wala ba kaha kamo nila gihatagan ug mapa aron mahibaw-an ninyo ang dalan?”

Mitubag sila “Gihatagan kami nila.”

Nangutana ang Manulonda “Apan ngano man nga wala kamo mobasa niana ganina paghunong ninyo diri?”

Mitubag sila “Nalimtan namo, Manong.”

Nangutana pa ang Manulonda “Wala kamo siguro giingnan sa mga Magbalantay nga magbantay kamo nga dili kamo malimbongan ni Tig-ulog-ulog?”

Mitubag ang duha “Oo, giingnan kami nila, Manong, apan wala kami maghuna-huna nga kining tawo nga maayo mosulti mao kadtong giingon nila.”

Unya nakita nako sa akong damgo nga gisugo sa manulonda sila si Kristohanon ug si Malaumon sa paghapa diha sa yuta. Unya gilatigu niya ang ilang mga likod.

Nag-ingon ang Manulonda “Nag-ingon ang Dios, latiguhon nako ang gihigugma nako aron magtuon sila sa hustong dalan.”

Human niana, nag-ingon ang manulonda kanila “Sige. Padayon na kamo sa Dalan. Pag-ayo-ayo kamo, ug ayaw'g kalimti ang uban pa nga giingon sa mga Magbalantay kaninyo.”

Nagpasalamat sila si Kristohanon sa manulonda tungod sa iyang kaluoy kanila, ug mipadayon sila sa ilang paglakaw sa dalan.

Si Walay-Dios

Karon sa ilang paglakaw adunay nakita nila diha sa halayo nga usa ka tawo nga naglakaw sa dalan padulong kanila.

Nag-ingon si Kristohanon kang Malaumon “Nakita nimo kadtong tawo? Naglakaw siya nga nagtalikod sa Langitnong-Siyudad.”

Nag-ingon si Malaumon “Oo, nakita nako siya. Magbantay ta kay basin magsulay siya sa paglimbong kanato sama ni Tig-ulog-ulog.”

Miduol na ang tawo hangtod nga nagkatagbo sila. Ang ngalan sa tawo mao si Walay-Dios.

Nangutana si Walay-Dios kanila “Asa kamo padulong?”

Mitubag si Kristohanon “Moadto mi sa Langitnong-Siyudad.”

Niadtong iyang tubag, nagsugod si Walay-Dios sa pagkatawa ug kusog.

Nangutana si Kristohanon “Nganong nagkatawa ka?”

Mitubag si Walay-Dios “Nagkatawa ko kay nakita ko nga kamo mga tawo nga walay alamag. Kapoyon lang kamo sa inyong paglakaw, unya walay madawat ninyo sa katapusan kondili ang inyong kakapoy lamang!”

Nangutana si Kristohanon “Ngano man? Abi nimo nga dili kami nila dawaton didto?”

Mitubag si Walay-Dios “Dawaton? Dili kamo dawaton kay walay Langitnong-Siyudad nga makaplagan ninyo. Walay Langitnong-Siyudad diri sa kalibotan; damgo lang kana ninyo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan adunay Langitnong-Siyudad sa umaabot nga kalibotan.”

Nag-ingon si Walay-Dios “Sa didto pa ko sa akong lugar kaniadto, nakadungog ko ug istorya nga ingon niana, ug mao kana nga nagsugod ko sa pagpangita niadtong Siyudara. Sulod sa 20 ka tuig naningkamot ko sa pagpangita niana, apan wala koy nakit-an.”

Mitubag si Kristohanon “Nakadungog kaming duha nga anaa gayud kanang Siyudara, ug gituohan namo nga tinuod.”

Nag-ingon si Walay-Dios “Nagtuo sab ko niana kaniadto, mao'y hinungdan nga mibiya ko sa akong balay. Apan wala koy nakit-an. Tuohi ninyo unta ako kay mas layo ang akong paglakaw kay sa inyo. Karon mouli na ko ug balikan nako ang mga kaayohan nga akong gisalikway kaniadto aron mahupay na ako.”

Unya nangutana si Kristohanon kang Malaumon “Unsay imong huna-huna igsoon? Sakto ba kaha ang gisulti niining tawhana?”

Mitubag si Malaumon “Ayaw pagpaminaw kaniya. Usa siya sa mga tiglimbong. Nagbasul kita nga gipaminawan nato ang istorya sa usa ka ingon niya, unya karon abi nimo nga husto siya? Unsa daw? Walay Langitnong-Siyudad? Nalimtan nimo siguro nga nakita nato ang ganghaan sa Siyudad diha sa teleskopio sa didto pa ta sa Maanyag nga mga Bukid? Giingnan kita nga molakaw kita pinaagi sa pagtuo. Magpadayon kita kay basin unya maapsan na sad kita niadtong tawo nga naglatigu kanato. Ikaw ang ngay unta motudlo kanako, apan karon ako na hinuon ang nagtudlo kanimo nga dili kita magpaminaw sa pagtulun-an nga sayop.”

Nag-ingon si Kristohanon “Igsoon, maayo ang imong tubag. Wala ko mangutana kanimo tungod kay nagduha-duha ko, kondili aron sa pagsulay kanimo. Kining tawhana gibutahan ni Satanas. Magpadayon kita ug tuohan nato ang kamatuoran.”

Nag-ingon si Malaumon “Dalaygon ang Dios.”

Unya mipadayon silang duha sa ilang paglakaw samtang gikataw-an sila ni Walay-Dios.

Ang Tinunglo nga Yuta

Karon, nakita nako diha sa akong damgo nga nagpadayon ang duha sa ilang paglakaw sa Dalan. Sa wala pa sila makalakaw ug layo, miabot sila sa dapit diin nahimong lisod na ang ilang pagginhawa. Didto niadtong yutaa, bisan kong adlawng tutok, katulgon ang tawo gumikan sa tinunglo nga hangin. Paglakaw nila nakabati si Malaumon nga katulgon kaayo siya ug dili na siya makahuna-huna ug

maayo.

Nag-ingon siya kang Kristohanon “Mohigda usa ta diri ug makadyot. Kapoy kaayo ko ug mura'g gusto gayud ko mopiyong sa akong mga mata. Magpahulay lang ta ug diyutay.”

Nag-ingon si Kristohanon “Dili lagi! Basin dili na kita makamata.”

Nangutana si Malaumon “Ngano man igsoon? Dili ba maayo ang pagpahulay ug pagtulog alang sa tawo nga nagtrabaho? Mobalik ang atong kusog kong makatulog ta ug gamay.”

Nag-ingon si Kristohanon “Nalimtan nimo tingali ang giingon sa usa ka Magbalantay ganina? Ingon niya 'Ayaw kamo paghigda diha sa tinunglo nga yuta.' Nagpasabot siya nga dili kita mangatulog. Magtukaw ta.”

Nag-ingon si Malaumon “Sayop nako diay. Kung wala akoy kauban diri nakatulog siguro ako ug basin wala ko magpabilin nga buhi. Tinuod gayud ang nahisulat kaniadto 'Mas maayo ang duha kay sa usa.' Maayo gayud nga mikuyog ka kanako ug nagtabang kanako kanunay. Panalanginan ka unta sa imong gibuhat.”

Mitubag si Kristohanon “Salamat sa Dios. Karon, aron dili kita makatulog, mag-istoryahanay ta samtang naglakaw pa ta diri niining yutaa.”

Nag-ingon si Malaumon “Maayo kana. Unsay atong istoryahan?”

Ang Kausaban ni Malaumon

Nag-ingon si Kristohanon “Aduna koy pangutana kanimo. Unsay imong kinabuhi kaniadto sa wala ka pa maglakaw niining Dalana, ug giunsa nimo pagsugod?”

Nag-ingon si Malaumon “Kaniadto, sa didto pa ko sa Merkado-sa-Walay-Bili, daghan ang akong gikaibgan nga mga butang nga ilang gipamaligya didto. Kung nagpadayon pa ko unta sa pagkaibog niadtong mga butanga, sigurado nga silotan gayud ako sa katapusang adlaw.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa kadtong mga butanga?”

Mitubag si Malaumon “Ang tanang matang sa bahandi sa kalibotan. Mga kuwarta ug mga mahal nga mga butang. Nalipay sad ko sa pag-inom-inom, sa pag-inawayay, sa pagpamalikas, sa pagpamakak, sa law-ay nga mga istorya ug uban pa. Apan sa kadugayan, pinaagi sa istorya ug kinabuhi nimo ug ni Kasaligan nga ilang gipatay didto sa Merkado, nasabtan nako nga ang padulngan niining tanan mao ang kamatayon ug ang kapungot sa Dios.”

Nangutana si Kristohanon “Unya, nagsugod ka na ba sa pagbati ug kaulaw tungod niadtong mga butanga?”

Mitubag si Malaumon “Wala pa sa sinugdanan. Wala ko makagusto sa pag-ila sa

kangil-ad sa sala. Kung adunay mahuna-hunaan nako mahitungod niana, gitabunan nako pinaagi sa paghinumdom sa akong mga paglingawlingaw. Sa natandog na ug gamay ang akong kasing-kasing sa Pulong sa Dios, naningkamot ko sa pagpiyong sa akong mga mata niadto.”

Nangutana si Kristohanon “Nganong wala ka maghuna-huna nga nakigsulti ang Dios kanimo?”

Mitubag si Malaumon “Tungod kay wala ko kahibalo nga magsugod ang Dios sa pagsulti sa tawo pinaagi sa pagpakita kaniya nga dili maayo ang iyang mga binuhatan. Ikaduha, wala ko makagusto pagpaminaw sa Dios sa sinugdanan kay tam-is pa kanako ang tanang matang sa sala nga akong naandan, ug labot pa niana, ganahan pa ko sa pagkuyog sa akong mga barkada. Ikatulo, bug-at ang hunahuna nako kong mahinumdoman nako ang akong mga sala, busa naningkamot ko sa paghikalimot niini.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan bisan pa'g natabunan nimo, wala nimo malimti. Unsa pa ang nagpahinumdom kanimo sa imong mga sala?”

Nag-ingon si Malaumon “Daghan ang nagpahinumdom kanako sa akong mga sala. Niadtong adunay nakit-an nako nga maayong tawo diha sa kalsada, nahinumdoman nako. Niadtong nadungog nako ang mga pulong nga gikan sa Biblia, nahinumdoman sab nako. Niadtong aduna koy gibati nga sakit, nahinumdoman sab nako. Niadtong nakadungog ko sa hilak sa pagbangutan diha sa namatyan, nahinumdoman sab nako. Niadtong nakahinumdom ko nga ako pud mamatay sa dili madugay unya hukman ako sa Dios, nahinumdoman sab nako ang akong mga sala.”

Nangutana si Kristohanon “Unsay imong gibuhat sa diha nga gibati na nimo ang imong mga sala?”

Mitubag si Malaumon “Naningkamot ko nga mamaayo ang akong kinabuhi aron dili ako silotan. Gibiyaan nako ang akong mga bisyo, gisalikway nako ang akong mga barkada, unya nagsugod ko sa pagsimba, sa pag-ampo, sa paghilak tungod sa akong mga sala ug sa pagbasa sa Biblia.”

Nangutana si Kristohanon “Unya human nianang tanan naghuna-huna ka ba nga maayo ka na ug dili ka na masilotan?”

Mitubag si Malaumon “Oo, sa sinugdanan mao kana ang akong gihuna-huna, apan sa kadugayan mibalik ang akong kahadlok nga dili ako maluwas.”

Nangutana si Kristohanon “Ngano man nga nahadlok ka nga dili ka maluwas, kay nausab na man ang imong kinabuhi ug namaayo na?”

Mitubag si Malaumon “Oo kay nahinumdoman nako ang kasulatan nga nag-ingon 'Ang tanan ninyong mga maayong buhat sama lamang sa hugaw nga trapo sa

pagtan-aw sa Dios' [Isaias 64:6] ug 'Walay tawo nga maluwas pinaagi sa pagtuman sa balaod.' [Gal 2:16] ug uban pang mga bersikulo. Kung tinuod diay kana, buang-buang lang ang tawo nga maghuna-huna nga maluwas siya pinaagi sa iyang maayong buhat. Naghuna-huna ko nga ang akong kahimtang mahisama sa tawo nga nagsige'g utang diha sa usa ka tindahan hangtod nga mikabat ug P10,000 ang iyang utang. Unya, wala na siya nang-utang. Ginapalit na gayud niya ang tanang bag-ong palitonon sa maong tindahan. Bisan tuod nga wala na siya mang-utang ug bag-o, kong dili niya mabayaran ang daan niyang utang, ug magpabilin kana diha sa listahan sa tindero, mahimo nga kasuhan siya tungod sa iyang utang, ug hukman siya sa huwis ug mabilanggo siya.”

Nag-ingon si Kristohanon “Insakto ka diha. Unya unsay kahulogan niana sa imong kinabuhi?”

Mitubag si Malaumon “Naghuna-huna ko nga dugay na ko nagkinabuhi sa daan nga kinaiya nako nga daghan ang akong mga sala diha sa Ginoo. Unya karon nga maayo na ang akong kinabuhi walay mahimo nako aron mabayaran nako ang akong mga sala kaniadto. Busa naghuna-huna ko kong unsa ang akong mahimo aron mawala ang silot sa akong daan nga mga sala.”

Nag-ingon si Kristohanon “Maayo. Unsa pa?”

Mipadayon si Malaumon “Unya nagsugod ko sa paghuna-huna nga kong susihon pag-ayo ang akong mga binuhatan nga abi nako nga maayo, aduna pa diay sagol nga gamayn'g daotan. Nasabtan nako nga bisan kong nahingpit ang akong pagkinabuhi kaniadto, adunay gihimo nako nga mga sala karong adlaw nga angay na ako silotan sa Dios. Oo, kay ang bayad sa sala mao ang kamatayon, bisan kong unsa ka gamay nga sala.”

Nangutana si Kristohanon “Unsay imong gihimo niadto?”

Mitubag si Malaumon “Wala ko masayud kong unsay akong buhaton kay nabalaka ko pag-ayo. Apan nahigala nako si Kasaligan, busa nangutana ko kaniya kong unsay akong buhaton. Mitubag siya nga dili ko maluwas gawas kong maangkon nako ang pagkamatarong sa usa ka tawo nga wala makasala bisan sa makausa lamang. Kundili nako maangkon kana, silotan gayud ako bisan unsa kamaayo ang akong mga binuhatan.”

Nangutana si Kristohanon “Mituo ka ba sa iyang gisulti?”

Mitubag si Malaumon “Kung giingnan ako niya niana sa panahon nga abi nako nga maayo na ko tungod sa akong maayong mga binuhatan gisultihan nako siya unta nga buang siya, apan karon nga nabati nako nga huyang ako ug nga aduna pay nabilin nga sala bisan taliwala sa akong mga maayong binuhatan, gituohan nako siya.”

Nangutana si Kristohanon “Unya, sa pagkadungog nimo sa giingon ni Kasaligan, mituo ka ba nga naay tawo sama sa iyang giingon nga walay sala?”

Mitubag si Malaumon “Natingad-an nako sa sinugdanan, apan giingnan ako ni Kasaligan mahitungod kang Ginoong Jesus nga atua sa Langit. Nag-ingon siya nga kong motuo ko sa gihimo ni Jesus sa diri pa siya sa kalibotan nga namatay siya nga gilansang sa krus, nan isipon ako sa Dios nga matarong. Nangutana ko kang Kasaligan kong nganong maluwas ang usa ka tawo pinaagi sa pagtuo kang Jesus. Mitubag siya nga tungod kay Dios si Jesus aduna siya'y gahom nga labaw pa sa kamatayon. Wala mamatay si Jesus tungod sa iyang kaugalingong sala, kondili tungod sa akong mga sala. Gihimo niya kini aron mahatagan ako niya sa iyang pagkamatarong.”

Nangutana si Kristohanon “Ug unsay imong gihimo human niana?”

Mitubag si Malaumon “Nagbalibad ko niana, kay naghuna-huna ko nga dili siguro ako dawaton sa Dios. Apan nag-ingon si Kasaligan nga sulayan lang nako ang pagduol kaniya. Unya mibalibad gihapon ko kay ingon nako nga ubos lang ang akong pagkatawo unya unsaon nako sa pagduol kaniya nga Hari sa tanang hari? Apan mitubag si Kasaligan nga gidapit ako niya sa pagpaduol ug iyang gipakita kanako ang maong bersikulu sa iyang Biblia diha sa Mateo 11:28. Unya nangutana ko kaniya kong unsay akong isulti ngadto sa Dios kong moduol ko kaniya. Nag-ingon si Kasaligan 'Magluhod ka unya mag-ingon 'Ginoong Dios, kaluy-i intawon ako kay makasasala ako. Tudloi ako mahitungod kang Jesus, kay nakahibalo ako nga kong wala siya mianhi sa kalibotan nga nagkinabuhi nga matarong ug kong dili ko motuo kaniya sigurado nga ilabay ako nimo didto sa impiyerno nga walay katapusan. Ginoo, nakadungog ko nga maluluy-on ka nga Dios ug nga naghimo ka ug pamaagi aron maluwas ang kalibotan pinaagi sa pagtuo diha sa imong anak nga si Jesu Kristo. Karon, ipakita ang imong gugma ug kaluoy ngadto sa kalibotan pinaagi sa imong pagdawat kanako. Amen.”

Nangutana si Kristohanon “Unya sa paghimo nimo niana, gibati ba nimo nga gidawat ka niya?”

Mitubag si Malaumon “Wala sa sinugdanan pa hinuon.”

Nangutana si Kristohanon “Apan wala ka mag-undang sa pag-ampo kaniya?”

Mitubag si Malaumon “Wala, kay mituo ko nga tinuod ang pulong sa Dios, ug nag-ingon ang iyang pulong nga maghulat pa gayud kita. Nagpadayon ko sa pag-ampo nga makakita ko sa Dios.”

Nangutana si Kristohanon “Unya nakita nimo ang Dios?”

Mitubag si Malaumon “Oo, nakita nako. Dili pinaagi sa mga mata, apan diha sa akong salabutan. Adunay usa ka adlaw nga naguol ko kaayo kay gihuna-huna nako

ang kadako sa akong mga sala. Naghuna-huna ko nga sigurado nga masilotan ako tungod sa kadaghan sa akong mga sala. Apan diha sa akong huna-huna nakakita ko kang Kristo Jesus nga mitan-aw kanako gikan sa langit nga nag-ingon 'Tuohi ang Ginoong Kristo Jesus ug maluwag ka gayud.' Mitubag ako 'Apan hilabihan kadako ang akong mga sala, Ginoo.' Mitubag siya 'Igo kanimo ang akong kaluoy.' Nangutana pa ko kaniya 'Ginoo, unsa ang husto nga pagtuo?' Mitubag siya 'Ang tawo nga moduol kanako dili magut-man, ug ang tawo nga motuo kanako dili paga-uhawon.' Nasabtan nako nga pareho diay ang pagduol ug ang pagtuo. Kung magpahisakop ang usa ka tawo kang Jesus, nagpasabot kini nga mituo siya Kaniya. Sa ingon, mitulo na ang akong mga luha, ug nag-ingon ko 'Ginoo ko, dili siguro mahimo nga dawaton nimo ang usa ka tawo nga sama kanako nga daghang sala?' Mitubag siya 'Dili nako isalikway si bisan kinsa nga moduol kanako.' Nangutana pa ko kaniya 'Unsay saktong huna-huna mahitungod kanimo, Ginoo, aron mahusto ang akong pagtuo?' Mitubag siya 'Mianhi si Jesu Kristo sa kalibotan aron sa pagluwas sa mga makasasala. Namatay siya tungod sa atong mga sala ug nabanhaw siya aron mahimo kita nga matarong.' Ug nasabtan nako nga ang akong pagkamatarong maggikan lang Kaniya ug dili maggikan sa akong mga binuhatan. Siya ang nagbayad sa akong mga sala pinaagi sa Iyang dugo. Gidawat ni Jesus ang silot sa balaod dili tungod sa iyang mga sala kondili tungod sa mga sala sa mga tawo nga modawat sa kaluwasan pinaagi sa pagtuo Kaniya. Tungod niana, napuno ang akong kasing-kasing sa kalipay, ug napuno ang akong mga mata sa luha, ug midako ang akong gugma sa mga katawhan sa Dios ug ngadto sa akong manluluwas nga si Kristo Jesus.”

Mitubag si Kristohanon “Dako diay nga kahibalo ang gihatag ni Kristo kanimo niadto. Unsay imong gihuna-huna human niadto?”

Nag-ingon si Malaumon “Nasabtan nako nga angay nga silotan ang tanan sa kalibotan, bisan unsa kamatarong ang ilang mga binuhatan. Nasabtan nako nga mahimo nga matarong ang usa ka makasasala diha sa atubangan sa Dios pinaagi sa Iyang hingpit nga paghukom. Nasabtan sab nako ang kangil-ad sa akong mga sala kaniadto, unya natingala ako sa akong pagkabuta kaniadto, kung nganong wala ko makasabot sa kaayohan nga anaa kang Kristo. Nagtinguha na ko sa pagkinabuhi ug maayo ug sa paghimo ug maayo aron mapasidunggan ang ngalan ni Jesus. Naghuna-huna ko nga kong pananglitan, aduna koy dugo sa akong lawas nga usa ka libo ka galon, andam ko sa paghalad sa tanan alang kang Kristo.”

Si Walay-Kinabangkagan

Karon, sa akong damgo, nakita nako nga milingi si Malaumon ug nakita niya nga nagsige pa'g sunod kanila si Walay-Kinabangkagan. Nag-ingon si Malaumon kang Kristohanon “Tan-awa, naghinay-hinay kadtong batan-on sa pagsunod kanato.”

Nag-ingon si Kristohanon “Oo. Dili siya gustong mokuyog kanato.”

Nag-ingon si Malaumon “Tinuod, apan sa akong huna-huna maayo unta alang niya kong nadunggan niya ang atong giistoryahan karon.”

Nag-ingon si Kristohanon “Sakto ka. Apan basin dili siya mouyun niana. Pero, hulaton nato siya karon aron maapsan kita niya.” Ug mihunong ang duha aron sa paghulat kang Walay-Kinabangkagan.

Sa duol-duol na siya, mitawag si Kristohanon “Dong. Nganong naghinay-hinay ka man diha?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Mas gusto ko sa paglakaw nga mag-inusara kong dili higala nako ang akong kauban.”

Mihung-hong si Kristohanon kang Malaumon “Tan-awa, dili siya gustong mouban kanato.” Sa kusog nga tingog nag-ingon siya kang Walay-Kinabangkagan “Dali diri, aron magka-istoryahanay ta niining mingaw nga dapit. Kumusta ka na? Unsay imong huna-huna karon mahitungod sa Dios ug sa imong kalag?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Maayo man, kay nagsige ko ug huna-huna ug mga maayo samtang naglakaw ko.”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay kanang mga maayong gihuna-huna nimo?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Naghuna-huna ko mahitungod sa Dios ug sa langit.”

Nag-ingon si Kristohanon “Maayo, apan naghuna-huna sab niana ang mga demonyo ug ang mga tawo nga gisilotan na sa kalayo nga walay katapusan.”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Oo, pero may pangandoy ko nga makasulod ko sa langit.”

Nag-ingon si Kristohanon “Daghan ang nangandoy sa pagsulod sa langit apan dili makasulod.”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Apan, gibiyaan nako ang tanan tungod sa Dios.”

Nag-ingon si Kristohanon “Ambot kong tinuod kana, kay lisud man kaayo ang pagbiya sa tanan tungod sa Dios. Nganong naghuna-huna ka nga nabiyaan na nimo ang tanan?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Nabati nako diha sa akong kasing-kasing.”

Nag-ingon si Kristohanon “Usahay mamakak ang atong kasing-kasing. Nag-ingon ang Biblia nga buang ang tawo nga mosalig sa iyang kasing-kasing. [Panultihon 28:26]”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Nahisulat kana mahitungod sa daotan nga

kasing-kasing, apan maayo ang akong kasing-kasing.”

Nangutana si Kristohanon “Nganong nakahibalo ka nga maayo ang imong kasing-kasing?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Kahibalo ko nga maayo ang akong kasing-kasing, kay nagpamatuod kana nga makaadto ko sa langit sa umaabot.”

Nag-ingon si Kristohanon “Apan basin namakak ang imong kasing-kasing. Usahay ang atong mga kasing-kasing nagpamatuod sa butang bisan walay basihan sa paglaom.”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Tinuod, apan nagkauyun ang akong kinabuhi ug ang akong kasing-kasing, ug tungod niana aduna koy basihan sa akong paglaom.”

Nangutana si Kristohanon “Kinsay nag-ingon kanimo nga nagkauyon ang imong kinabuhi ug ang imong kasing-kasing?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Ang akong kasing-kasing ang nag-ingon.”

Nag-ingon si Kristohanon “Ayay ka! Unsa daw? Nagpamatuod ang imong kasing-kasing nga tinuod ang imong kasing-kasing? Walay bili ang imong paglaom kong ang imong mga pulong dili uyon sa Pulong sa Dios. Ang Biblia lang ang makapamatuod kong tinuod ang imong gisulti.”

Nangutana si Walay-Kinabangkagan “Apan dili ba ang maayong kasing-kasing lang ang makahuna-huna ug mga maayo? Ug dili ba ang maayong kinabuhi mao ang kinabuhi nga mosunod sa mga sugo sa Dios?”

Mitubag si Kristohanon “Tinuod nga ang maayong kasing-kasing lang ang makahuna-huna ug maayo, ug tinuod sab nga ang maayong kinabuhi mao ang kinabuhi nga nagsunod sa mga sugo sa Dios, apan daghang mga tawo nga abi nila nakasunod sila sa mga sugo sa Dios pero diha lang kutob sa ilang mga huna-huna.”

Nangutana si Walay-Kinabangkagan “Unsa diay ang gituohan ninyo nga maayong huna-huna ug buhat?”

Mitubag si Kristohanon “Ang maayong huna-huna mao ang mga huna-huna nga mahisama sa Pulong sa Dios.”

Nag-ingon si Walay-Kinabangkagan “Unsay ikapananglitan nimo?”

Nag-ingon si Kristohanon “Pananglitan, maayo ang atong huna-huna kung hukman nato ang atong kaugalingon sama sa paghukom sa Dios. Nag-ingon ang Kasulatan nga 'Walay tawo nga matarong, bisan usa lang.' Unya nag-ingon pa g'yud ang laing bersikulo 'Daotan ang tanang huna-huna sa kasing-kasing sa tawo gikan sa gamay pa siya.' Kung sama niana ang atong panghuna-huna, nan maayo na ang atong mga

huna-huna.”

Nag-ingon si Walay-Kinabangkagan “Dili ko makadawat nga ingon niana kadaot ang akong kasing-kasing.”

Mitubag si Kristohanon “Kung mao kana, wala pa ka makahuna-huna ug bisan usa ka huna-huna nga maayo mahitungod sa imong kaugalingon! Apan mopadayon pa ko, nagsulti sab ang Kasulatan mahitungod sa atong mga binuhatan. Nag-ingon ang Dios nga sukwahi ang tanan natong mga dalan. Walay bisan usa nga tul-id. Kung sama niana ang panghuna-huna sa tawo, maayo na ang iyang huna-huna kay nahisama sa Kasulatan sa Dios. Nag-ingon sab ang balaang kasulatan kon unsa ang maayong mga huna-huna mahitungod sa Dios. Ingon sa Kasulatan nga gidumtan sa Dios ang sala. Ingon usab sa Kasulatan nga nailhan kita sa Dios mas maayo kay sa atong pag-ila sa atong kaugalingon. Bisan ang kinalawoman nga huna-huna sa atong kasing-kasing nahibaloan sa Dios. Dili kita makatago sa bisan unsa gikan kaniya. Baho alang kaniya ang atong mga binuhatan nga abi nato nga matarong, ug tungod niana, dili siya makadawat sa tawo nga moatubang kaniya nga nagsalig sa iyang kaugalingong buhat.”

Nag-ingon si Walay-Kinabangkagan “Abi nimo nga nagsalig lang ko sa akong mga binuhatan?”

Nangutana si Kristohanon “Unsa diay ang imong gisaligan?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Mituo ko kang Kristo aron maluwas ko.”

Mitubag si Kristohanon “Unsang matang sa pagtuo kana nga wala pa nimo masinati nga gikinahanglan nimo siya? Wala ka makakita sa imong kahugaw ug kadaot sa iyang atubangan. Ang imong panghuna-huna nga maayo ang imong binuhatan mao ang nagpamatuod nga wala ka pa makakita nga gikinahanglan nimo ang pagkamatarong ni Kristo alang sa imong kaluwasan. Unsa diay ang imong pagtuo?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Mituo ko nga namatay si Kristo tungod sa mga makasasala. Mahimo ako nga matarong sa iyang atubangan kay tungod sa iyang kaluoy dawaton niya ang akong mga maayong binuhatan sa pagtuman sa iyang mga sugo.”

Nag-ingon si Kristohanon “Tubagon nako kadtong imong pagtuo. Dili tinuod ang imong pagtuo kay wala mahisulat ang ingon niana diha sa Pulong sa Dios. Sayop ang imong pagtuo kay abi nimo nga dili ka mahimong matarong pinaagi kang Kristo, kondili nahimo ka nga angay nga dawaton ni Kristo tungod sa imong mga binuhatan ug tungod niana mahimo ka niya nga matarong diha sa atubangan sa Dios. Sa ato pa ang pagkamatarong sa imong mga binuhatan mao ang nakaluwas kanimo ug dili ang pagkamatarong ni Jesus. Dili husto kadtong pagtuoha, ug mabilin ka ilalom sa hukom sa Dios ug silotan ka niya sa ulahing adlaw.”

Nag-ingon si Walay-Kinabangkagan “Unsa daw? Saligan lang nato si Kristo ug walay bili ang atong mga maayong binuhatan? Kon mao kana, walay problema kong unsay atong buhaton. Makahimo kita ug bisan unsa nga bisyo o sala kay mahimo man gihapon kita nga matarong pinaagi ni Kristo?”

Nag-ingon si Kristohanon “Husto ang imong ngalan nga Walay-Kinabangkagan, kay wala ka gayud kinabangkagan mahitungod niini. Kung aduna nay panabot ang tawo mahitungod sa kaluwasan, ug kon nadawat na niya ang iyang kaluwasan pinaagi sa pagtuo lamang diha kang Kristo Jesus, dili na siya magpadayon sa paghimo ug mga bisyo, kondili motubo diha sa iyang kasing-kasing ang gugma sa Dios diin gusto na ang tawo sa paghimo ug mga maayong buhat nga makapahimuot sa Dios, ug dumtan na niya ang tanang matang sa pagkadaotan.”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Kana ang inyong pagtuo, ug lahi sab ang akong pagtuo, ug magpadayon kitang tanang sa atong gituohan. Apan karon, pag-una lang kamo, kay pas-pas kamo ug dili ko makasugakod sa inyong kadali. Maghinay-hinay lang ko.”

Nag-ingon si Kristohanon “Magpabilin ka diay nga walay kinabangkagan? Hinumdumi ang among gisulti samtang maglakaw ka, ug basin hinuon maluwas ka, apan kong dili ka mausab, mamatay gayud ka.”

Unya nagpadayon si Kristohanon ngadto kang Malaumon “Sige, igsoon, magpadayon kita nga walay laing kauban.” Ug mipadayon ang duha samtang naghinay-hinay si Walay-Kinabangkagan diha sa ilang luyo.

Nag-ingon si Kristohanon “Naguol ko kaayo tungod kaniya ug tungod sa uban nga sama kaniya kay silotan sila sa ulahing adlaw.”

Mitubag si Malaumon “Oo lagi. Daghan sama kaniya nga naghuna-huna nga maluwas sila pinaagi sa ilang mga maayong binuhatan apan sa ulahi pagasilotan sila sa Dios.”

Duol na sa Langitnong-Siyudad

Nagpadayon ang duha sa ilang pag-istoryahanay samtang nanglakaw sila, ug sa wala madugay nalatas na nila ang Tinunglo-nga-Yuta, ug miabot sila sa yuta sa Beulah [Isaias 62:4]. Tam-is na ang hangin niadtong dapita, ug nalipay kaayo sila si Kristohanon sa ilang paglakaw sa Dalan didto. Kanunay nila madungog ang mga tingog sa mga langgam sama sa mga tukmu, ug adlaw-adlaw nakakita sila ug bag-ong mga bulak nga nagkalain-lain. Abunda ang mga pagkaon ug ang tubig niadtong yutaa, ug dili na sila gutomon ug dili na sila pagauhawon. Wala nay kangit-ngit niadtong yutaa ug dili na mabati nila ang Landong-sa-kamatayon. Layo na ang Castilyo-sa-Pagduha-duha ug dili na sila maunsa ni Higenteng-Walay-Paglaom. Paglakaw nila niadtong dalana, makita na nila ang Langitnong-Siyudad sa unahan ug sige nila ug kasugat ang mga masilaw nga mga manulonda nga

naggikan sa Langit. Pagtagbo nila sa mga tawo ug mga manulonda gitawag sila nga 'Mga balaang tawo,' ug 'Mga tinubos sa Dios' ug 'Mga pinili' ug uban pa nga mga maayong ngalan. Gaan ang ilang pagginhawa paglakaw nila didto, dili sama sa ilang gibati sa layo pa sila sa Siyudad, kay diri makita na nila ang kaayohan sa Siyudad. Hinimo ang mga paril sa Siyudad sa mga perlas ug mga mahalong nga bato ug ang mga kalsada sa Siyudad hinimo sa bulawan. Masilaw kaayo ang Siyudad kong madan-agan sa adlaw, ug tungod niana ug tungod sa kaanyag sa Siyudad nabati sa duha nga naluya sila tungod sa gugma.

Unya gikasugat nila ang Hardenero niadtong yutaa ug gipangutana nila siya “Kinsay tag-iya niining mga tanaman?”

Mitubag ang Hardenero “Ang Hari sa Siyudad mao ang tag-iya niining tanan. Gitanom niya aron may kalipay siya, ug aron mahupay ang mga dumuduong nga molakaw sa dalan padulong sa iyang Siyudad.” Unya gidala sila sa hardenero sa pagtan-aw sa lain lain nga mga tanaman sa mga prutas nga anaa sa daplin sa dalan. Nangaon sila sa mga ubas ug uban pa nga mga prutas sa mga kaparasan ug mibalik ang ilang kusog. Nanghigda sab sila didto nga maayo kaayo ang ilang pagkatulog, nga may maayong mga damgo. Didto sila nagpabilin sa pipila ka mga adlaw.

Ang Tabokonon nga Suba

Sa kadugayan naghukom na ang duha sa pagpadayon sa ilang paglakaw padulong sa Siyudad. Unya, paglakaw nila sa Dalan, gikasugat nila ang duha ka manulonda nga nagasul-ob ug masidlak nga bulawanong senina, ug bisan ang ilang mga nawong nagasidlak usab. Nangutana kining duha ka manulonda kang Kristohanon ug kang Malaumon kong asa sila gikan ug asa padulong, ug gitubag nila. Unya nangutana pag usab ang mga manulonda kong unsa ang ilang naagihan sukad sa ilang pagsugod sa paglakaw sa Dalan, ug gisaysay nila ni Kristohanon ang tanang kaayohan ug kalisud nga ilang naagihan. Human niana, nag-ingon ang mga manulonda “Duha na lang ang nabilin nga mga kalisdanan nga inyong maagihan sa dili pa kamo makasulod sa Siyudad.”

Nag-ingon si Kristohanon “Maayo kana, Sir, apan hangyoon namo kamo sa pag-uban kanamo.”

Mitubag ang mga Manulonda “Oo lagi. Apan ang inyo lang kaugalingong pagtuo ang makadala kaninyo sa pagsulod.”

Unya nagpadayon ang upat sa ilang paglakaw hangtod nga duol-duol na ang ganghaan sa Siyudad. Apan karon, nakita nila nga taliwala kanila ug sa Siyudad adunay luag nga suba nga walay tulay. Ang ngalan sa suba, Suba sa kamatayon. Gikuyawan sila si Kristohanon pagtan-aw nila nianang subaa, apan giingnan sila sa duha ka Manulonda nga kinahanglan gayud sila magtabok sa suba kong gusto sila mosulod sa Langit.

Nangutana si Kristohanon “Wala bay laing dalan ngadto sa ganghaan?”

Mitubag ang mga Manulonda “Naa, apan sukad pa sa sinugdanan sa kalibotan si Enoch ug si Elias lang ang naka-agi nianang pikas nga dalan nga makadiretso sa langit. Walay laing tawo nga makaagi nianang dalana.”

Bug-at na ang huna-huna sa duha ka dumuduong pagpamalandong nila sa suba, labi na si Kristohanon nga mura'g nawad-an na ug paglaom. Milingi sila sa wala ug sa tuo apan walay lain paagi sa pagtabok nga nakit-an nila.

Nangutana si Malaumon “Lawom ba ang tubig bisag asa? Basin adunay lugar nga mabaw lang ang tubig?”

Mitubag ang Manulonda “Depende kanimo. Kung dako ang imong pagtuo diha sa Labawng Makagagahom, mabati nimo nga mabaw lang ang tubig, apan kong gamay ang imong pagtuo, mabati nimo nga lawom ang tubig.”

Busa nanaog na ang duha paingon sa suba aron sa pagtabok. Apan dali nalunod si Kristohanon ug nagtawag siya sa iyang kauban nga si Malaumon.

Nag-ingon siya “Malumos na ko. Moadto na ko sa ilalom. Wala na ko.”

Mitubag si Malaumon “Ayaw ug kahadlok igsoon. Nakatugkad na ang akong mga tiil sa ubos ug gahi na ang akong gitindogan.”

Apan mitubag si Kristohanon “Igsoon! Mamatay na ko! Dili na ko makalatas. Dili na ko makasulod sa yuta nga nagapaagay sa gatas ug dugos.” Ug tungod sa iyang kahadlok mura'g mingit-ngit na ang iyang panan-aw. Dili na siya makahinumdum sa mga maayo nga iyang naagihan sa Dalan. Nahinumduman lang niya ang tanang mga sala nga iyang nahimo sukad pa sa sinugdanan sa Dalan. Nagkalisud-lisod si Malaumon sa paggunit kang Kristohanon aron dili siya malumos.

Nag-ingon si Malaumon “Tan-awa, igsoon, adunay mga tawo diha sa ganghaan nga nagpaabot kanato.”

Apan mitubag si Kristohanon “Naghulat lang sila kanimo. Ikaw ang ginganlan ug 'Malaumon', ug mao kana ang imong batasan sukad pa sa pagka-ila nako kanimo.”

Nag-ingon si Malaumon “Aduna sad kay paglaom, igsoon.”

Mitubag si Kristohanon “Tan-awa igsoon, silotan na ako sa Dios tungod sa akong mga sala.”

Mitubag si Malaumon “Dili man igsoon. Dili man kini nagpasabot nga silotan ka sa Dios. Gisulayan ka lang. Hinumdumi lang ang tanang kaayohan nga gihatag sa Dios kanimo sukad pa sa imong pagsugod sa paglakaw. Mapanalanginan ka pa ni Kristo Jesus.”

Sa pagkadungog niya niana, mura'g nakamata na si Kristohanon ug nag-ingon siya

“Sakto diay. Nag-ingon ang Dios ‘Kung motabok ka sa suba dili ka malumos.’” Ug mibalik ang kadasig ni Kristohanon ug gibati na niya ang kagahi sa iyang gitindogan sa ilalom sa iyang mga tiil ug dali lang sila makakawas gikan sa tubig. Gikasugat na sab sila sa duha ka Manulonda diha sa daplin sa tubig. *Nag-ingon ang mga Manulonda* “Gipadala kami diri aron sa pagtabang sa mga tawo nga mosulod sa Siyudad. Dali na kamo. Adto na ta.” Ug gikauban nila ang duha pagsaka ngadto sa ganghaan sa Langitnong-Siyudad. Dali lang sila nakasaka bisan tindog kaayo ang dalan nga mura'g pang-pang ug ang ganghaan mas taas pa kay sa mga panganod. Wala sila malisdi, kay gitabangan sila sa duha ka Manulonda, ug ikaduha wala na ang ilang kalibotanong mga lawas. Gibiyaan na nila diha sa suba. Nag-istorya ang mga Manulonda kanila sa ilang pagsaka sa bukid. Nagsulti sila mahitungod sa Siyudad.

Ingon nila “Moadto na ta karon sa Sion, ang langitnong Jerusalem. Dili mahulagway ang tanang kaayohan ug kaanyag niana. Didto nagapuyo ang mga manulonda ug ang mga kalag sa mga tawo nga gibalaan sa Dios. Diri sa paraiso sa Dios, makita ninyo ang Kahoy-sa-Kinabuhi ug makaon ninyo ang bunga niana. Hatagan kamo ug mga bisti nga puti, ug makig-uban kamo sa Hari sa paglakaw ug sa pagpakig-istorya adlaw-adlaw hangtod sa kahangtoran. Dili na kamo makabati ug kasakit, ug wala na kamoy kaguol. Wala nay balatian ug wala nay kamatayon diha, kay ang daan nangagi na. Magkaistoryahanay kamo kang Abraham, kang Isaac, kang Jacob ug sa tanang mga propeta sa Dios.”

Nangutana sila si Kristohanon “Unsa may among buhaton didto?”

Mitubag ang mga Manulonda “Didto madawat ninyo ang ganti sa inyong mga kalisud. Madawat ninyo ang kalipay puli sa tanang kaguol. Anihon ninyo ang inyong gipugas, ug makaon ninyo ang bunga sa inyong mga pag-ampo, sa inyong mga luha ug sa inyong naagihan nga kalisud didto sa Dalan sa Hari. Sul-obon ninyo ang mga korona nga bulawan ug kanunay kamo mangkalipay sa pagtan-aw sa Balaang Dios, nga makita na ninyo sa tataw. Alagaran ninyo siya didto pinaagi sa pagdayeg, pagkanta, pagpasalamat ug pagsimba. Dili na kamo malisdan sa pag-alagad kaniya sama sa inyong kalisud pag-alagad kaniya sa didto pa kamo sa kalibotan. Malipay kamo kanunay didto sa pagkakita sa Gamhanang Dios, ug sa pagkadungog sa iyang tingog. Malipay sab kamo sa pagkakita ninyo sa tanan ninyong mga higala nga nahiuna kaninyo pagsulod sa langit, unya abi-abihon usab ninyo ang mga moabot ulahi ninyo. Kung molakaw na ang Dios diha sa panganud aron sa paghukom sa kalibotan pagtingog na sa katapusang trumpeta, kuyogan ninyo Siya. Kung maglingkod na ang Dios sa iyang trono aron sa paghukom sa tanan nga naghimo ug daotan, bisag tawo o kong manulonda, maglingkod kamo uban kaniya, ug motingog sab kamo sa paghukom kanila kay mga kaaway ninyo sab si bisan kinsa nga kaaway Niya. Kung mobalik siya sa siyudad human sa paghukom, mobalik sab kamo ug ubanan ninyo siya hangtod sa kahangtoran.”

Ang Langitnong Panon

Samtang naglakaw sila padulong sa Ganghaan, adunay gikasugat nila nga panon sa mga sulugoon sa Dios. Nag-ingon ang duha ka Manulonda ngadto sa panon “Tan-awa kining duha ka tawo. Gihigugma nila ang Dios sa didto pa sila sa kalibotan, ug gibiyaaan nila ang tanan aron sa pag-alagad Kaniya. Gipadala kami sa Dios aron sa pagdala kanila diri padulong sa Ganghaan sa Siyudad sa Dios.” Pagkadungog nila niini, nagsinggit ang panon nga nag-ingon “Bulahan ang tanan nga gidapit sa pag-ambit sa kombira sa kasal sa Nating-Karnero.”

Aduna sad mga migula sa langit nga nagdala ug mga trumpeta. Gipatingog nila ang ilang mga trumpeta sa makalilipay nga mga tingog sa pag-abi-abi kanila. Nagsige'g sulti ang mga manulonda kang Kristohanon ug kang Malaumon “Maayong pag-abot!”

Unya nagpadayon ang tanan padulong sa ganghaan. Adunay nag-una sa duha, naa pud sa isigkakilid nila ug naa pa sa ilang likod sama nga gibantayan sila paglakaw sa kinatas-ang dapit. Nalipay kaayo ang tanan sa ilang paglakaw, ug nagakanta sila sa pagdayeg duyog sa manindot nga tugtog sa mga trumpeta. Dili mahisulat ang tanang gibati sa duha nga kalipay ug kasadya. Sa duol na sila, nadungog nila ang tanang kampana sa Langit nga nagabagting sa pagabi-abi kanila.

Sa katapusan miabot sila sa ganghaan ug nakita nila nga adunay sulat sa ibabaw sa ganghaan nga nag-ingon 'Bulahan ang tanan nga naglaba sa ilang bisti aron sila hatagan sa katungod sa pagkaon sa bunga sa kahoy nga naghatag sa kinabuhi, ug sa pagsulod sa mga ganghaan sa siyudad.'

Diha sa Ganghaan sa Langit

Karon, diha sa akong damgo, nakita nako nga giingnan ang duha sa pagtawag diha sa ganghaan. Pagtawag nila, adunay mga tawo sa sulod nga midungaw gikan sa taas sa pultahan. Ang mga tawo mao si Moses, si Enoch, si Elias ug uban pa. Nag-ingon ang mga Manulonda “Naggikan kining mga dumuduong sa Magun-ob nga Siyudad ug mianhi sila tungod sa ilang dakong gugma sa Ginoo niining Siyudara.”

Human niana, gikuha ni Kristohanon ug ni Malaumon ang ilang linukot nga sulat nga gihatag kanila kaniadto sa pagsugod pa nila sa dalan. Gihatag nila ang maong mga sulat ngadto sa mga Manulonda ug gidala sa mga Manulonda ngadto sa Hari sa Siyudad. Gibasa Niya ang mga sulat ug nangutana Siya “Asa kining mga tawhana?” Mitubag ang mga Manulonda “Naa sila sa ganghaan sa Siyudad.” Unya nagsugo ang Hari “Abrihi ang mga pultahan ug pasudla sila. Mosulod ang mga matarong nga tawo diri.”

Unya nakita nako sa akong damgo nga misulod na ang duha didto sa Siyudad. Samtang nagtan-aw ko, nausab ang mga nawong nila. Gipasul-oban sila ug mga senina nga masulaw sama sa bulawan. Gihatagan sab sila ug mga bulawanong mga korona ug mga alpa aron sa pagdayeg sa Dios. Nagbagting na sab ang tanang

kampana sa Siyudad ug nagatawag ang tanang tawo “Pagsulod na sa kalipay sa inyong Dios.” Nadungog sab nako sila si Kristohanon ug si Malaumon nga nagkanta “Ngadto kaniya nga nagalingkod sa trono ug ngadto sa nating Karnero, ang pagdayeg ug ang kadungganan ug ang himaya ug ang gahom hangtod sa kahangtoran!”

Pagsulod nila sa pultahan, nakita nako nga masilaw kaayo ang siyudad sama sa kahayag sa adlaw, ug bulawan ang kalsada didto. Daghan ang naglakaw sa sulod ug tanan sila nagasuot ug mga masilaw ug adunay mga korona ug nagdala sila ug lain-lain mga tulunggon aron sa pagdayeg kanunay sa Dios. Nakita sab nako ang mga manulonda nga may paku nga nagsige'g singgit “Balaan, balaan, balaan ang Dios.” Human niana, gisirad-an na sab nila ang mga pultahan ug naguol ko kaayo nga wala pa ko makasulod uban kanila.

Si Walay-Kinabangkagan diha sa Ganghaan sa Langit

Samtang nagtan-aw pa ko niining tanan, milingi ako ug nakita nako sa layo nga miabot na si Walay-Kinabangkagan didto sa daplin sa suba. Dali lang siya nakatabok ug wala siya kalisdi niadto, kay aduna diay bangkero nga ginganlag Walay-bili-nga-paglaum. Misakay si Walay-Kinabangkagan sa iyang bangka ug dali lang siya nakatabok. Misaka sab siya sa bukid padulong sa ganghaan sa langit apan walay mikuyog kaniya sama sa mikuyog kang Kristohanon ug kang Malaumon. Wala sab mga anghel nga migawas sa Siyudad aron sa pagsugat kaniya. Pag-abot niya sa ganghaan nabasa niya ang nahisulat ibabaw sa pultahan. Nalipay siya kay naghuna-huna siya nga gihugasan niya ang iyang mga senina pinaagi sa iyang maayong mga buhat, busa naghuna-huna siya nga dali lang abrihan ang pultahan alang kaniya. Nanuktuk siya sa pultahan ug midungaw na sab ang mga tawo gikan sa sulod. Nangutana sila kaniya “Kinsa ka, ug unsay imong tuyo diri?”

Mitubag si Walay-Kinabangkagan “Mikaon ako uban sa Hari, ug nakadungog ko sa iyang pagwali sa among mga kalsada kaniadto. Tinun-an ako niya.”

Nangutana sila “Mao ba? Asa ang imong linukot nga sulat aron ipakita namo sa Hari?”

Gipangita ni Walay-Kinabangkagan sa tanan niyang mga bulsa, apan walay nakaplagan niya nga sulat. *Nangutana sila kaniya* “Wala ka bay sulat?” Apan walay tubag ni Walay-Kinabangkagan. Miadto sila ngadto sa Hari ug giingnan nila nga naa si Walay-Kinabangkagan sa gawas. Wala mogawas ang Hari apan nag-ingon Siya “Wala ko makaila kaniya.” Unya gisugo sa Hari ang duha ka anghel nga nakauban ni Kristohanon ug ni Malaumon ganina sa paggapus kang Walay-Kinabangkagan. Nag-adto sila kaniya ug gigapus nila. Unya gialsa nila si Walay-Kinabangkagan ug naglupad sila balik sa pultahan didto sa ilalom sa bukid nga akong nakita sa una, ug gitambog nila siya didto ngadto sa kalayo nga dili

mapalong hangtod sa kahangtoran. Natingala ko nga aduna diay dalan ngadto sa impiyerno gikan sa ganghaan sa Langit sama nga naa gikan sa Magun-ob nga Siyudad.

Karon, nagmata na ko. Damgo diay ang tanan, ug gisulat nako aron mabasa nimo karon.